

CAIANI PARRASIICOMMENTA
RIVSPRIMVS. IN RAP TVM PRO
SERPINA ECL. CLAVDIANI

CLAVDIANI IN RAP TVM
PRO SERPINA E PR AEFATIO.

NVENTA SECVIT PRI
mus qui naue profundum
Et rudibus remis sollicitavit aquas.
Qui dubijs ausus committere flatibus
alnum.

Quas Natura negat præbuit arte vias
Tranquillis primum trepidus se credidit vndis
Littora securo tramite summa legens
Mox longos tentare sinus & linquere terras
Et leni coepit pandere vela noto
Ast ubi paulatim præcep s audacia crevit:
Cordaq; languentem dedidicere metum

I Nuenta secuit primus qui naue profundum. Maria
naibus adire Phenicas instituisse Mella pomponius
autor est & Tibullus Prima ratem ventis credere coe-
& a Tyros Dionysius Apher Aegyptios nisi quis eol-
dem cum phœnicibus accipiat quod non placet. Neptunum
Diodorus in creta Hesiodus in Aegina Mitydenas. Alij tra-
diderunt Erythram in Mari rubro quod ab eius etiam nomine
memoratur Alij Mysios quom transigent aduersus Thracas. cui-
us expeditionis meminit & Acarion sunt qui Danaum scribant
ex Aegypto profugum in Achæam naue delatum: quæ post

Navigatione
prima

Iominum memoriam prima fuerit Minervæ opus: vt fabulose
 refert Hellenicus Iasonem longa naue primum nauigasse Philo
 stephanus ante Plinium retulit is q̄ cæteri longius progressus =
 uentionis huius in se gloriam transtulit Charax tamen Iasonem
 nō vnā t̄m naue q̄ alij prodiderunt Sed classe Colchos ingressū
 cōtendit ex ijs aliquot errore actas Eriochos græcū gen⁹ in pō
 to ppagasse Porro nauigādī peritūa quanquā nō statim nec ab
 vno sed a multis diuersis etiā temporibus absoluta fuerit arti
 tamen: a q̄ profecta sunt omnia poeta tribuit ¶ Inuenta Excogi
 tata quippe inuenire & reperire hoc inter se distant quod alterū
 studij est alterum fortunæ Inachus apud Ouidium Tu non inuē
 ta reperta es. ¶ Profundū Mare vel ab imo vadorum fastigio
 vela summo nam & æquor altum dicitur & profundum sublime
 Verg. Aeneid. primo Maria ac terras cælūq; profundū ¶ Ru
 dibus non elaboratis nam priusquā remum Copæ inuenirent
 quibuscunq; Contis nauiga subigebant Ad ipsos homines etiā
 referri potest qui tum nauigationis experti satis non erant Ouis
 dius Vela dabat v̄tis nec dū bene nouerat illos Nauita ¶ Sol
 licitauit non aliena verbi significatio est vt quidam putant. nam
 qui terram v̄tis sollicitare proprie dicitur Tibullus Et teneram
 ferro sollicitauit humum verbum componitur ex solo Citoq; qd̄
 (vt Festo placet) est moueo Solum vero Maris etiā nomen ē
 Verg. Subtrahiturq; solum ¶ Ausus hoc ait quoniam tam ar
 duam & inconcessam tentauit Oratius primo Cat. Impiæ non
 tangenda rates transiliunt vada, Audax omnia peperit gens hu
 mana ruit per veritum nefas ¶ Alnum nauem. Claud. libro secū
 do Missamq; pado q̄ remigat Alnum Quippe Fluiualis arbor
 est alnus apta nauigijs q̄ aquis obruta diu non corrumpitur au
 tor Vitruuius Alnos in sola creta steriles non esse inter naturæ
 miracula tetulit Aristoteles Flatibus ventis de quibus Strabo
 Plinius & Gellius satis multa ¶ Dubijs incertis q̄ ijsdem semp
 non spirant & qui se ventis committunt in dubio vitam habent
 Innotuit & illius philosophi scōmma qui quopiam percontante
 viuentes ne plures essent an mortui nauigantes inquit vtram in
 partem ponis Et Iuuenalis. Inunc & ventis animam committe
 dolato Confusus ligno digitis a morte remotus Quattuor aut se
 ptē sit sit latissima teda ¶ Natura Zeno statuit ignē esse naturā
 que quic p̄ gigneret & mentem atq; sensus Seneca non aliud eē
 q̄ deum qui nobis solidum & ad nos sustentandum idoneum ele

Inuenire
Reperire

Profundū
mare

Sollicitare

Alnus
Nauigatio
nis periculū

mentum terram dedit nostra tamē improbitas in alienas sedes
 irrupit aut natura .i. humana nō .n. ea cōditiōe nati sumus vt
 per aquas ingrediamur De natura copiosi⁹ hui⁹ operis liij. ¶ Le
 gens prestius adnauigans & remo radens Verg. Primi lege lē
 toris orā q̄q̄pe nature trāsmisso p̄ manus fune aspera loca trai
 ciunt Idq̄ legere dicūt vt docet Seruius ¶ Littora summa Maz
 ris & terre confinia Est aut littus quo maximus fluctus hybern⁹
 peruenit Itaq̄ .M. Tullius arbiter āssumptus olim constituit vt iu
 ris ciuilis autor Celsus refert ¶ Sinus Littorum flexus & oras in
 terius recedentes quas græci κολπονο appellant. ¶ Noto v̄to
 species pro genere nota figura is Hauster latine dicitur ab hauriē
 dis aquis vt quidam tradunt quoniā nebulosus atq̄⁹ humectus ē
 eadē græci nominis ratio nam ἠωτιο humor apud eos appella
 tur vt monet Gellius ¶ Audacia preceps incauta que pensi q̄q̄
 nō h̄z & omnia te mere aggreditur ¶ Dedicere Discere cogni
 tionis est Ediscere memorie cui si quæ mandamus excidunt: tū
 Dedicimus .Ouid. in ponto. Dedicici iam bona verba loqui
 ¶ Languentem qui torpore nos alligat & ignauos reddit vt do
 losus apud Persium Nummus qui mortales ad nectēdas fraudes
 impellit Ob id a Phocyllide sub auri nomine deti status

Matura qd

Legere quid
Littus

Hauster

Motus

Discere

Ediscere

Dedicere

Iam vagus irrupit pelago cælumq̄ secutus

Aegeas hiemes Ioniumq̄ domat

¶ Vagus Errans quæ nauigantibus apta vox est Aelius Dona
 tus in vita Maronis Orestes circa Siciliā vagus Aeli⁹ inquē Do
 natus non Serulus vt vulgo fere creditur Sed donati iā titulo no
 stra castigatione Minutianus impressit ¶ Irrupit Contra naturæ
 fœdus inuasit & penetrauit Pelago in altum i hac elocutione fre
 quens est Maro palmas cælo cū voce tetēdit & Id Clamor cælo
 ¶ Cælūq̄ secut⁹ maiores (vt hodie quoq̄) Nauiū curs⁹ ab siderū
 rationē dirigebant: vt testis Homerus est & Tibullus: Ducunt
 instabiles sydera certa rates ¶ Aegeas hyemes Aegæus sinus ab
 Aegis Achææ nomen accepit seu quod Straboni in sgis adula
 tur ab ægis Eubœe Varro: Solinus: & Martianus: ita vocatum
 putāt: a scopulo qui in eo nauigantiū prospectu αἴξ .i. capra vide
 tur eius apud Pacuulum mentio fit Ad Aegeas Achææ præterna
 vigantiū nemo maris tempestatem passus creditur Neptuni p̄
 sentia q̄ (vt Nicocrates ait) Illic impendio colebatur Vnde factū
 mari vocabulum quidam volunt Qd ægæus vel (vt alij cod: ce

Vergiliū vis
ta p̄ Aeliū
DonatumAegeus
sinus vnde

Liber

habet Aegæon antiquū Neptūni cognomen fuerit. vt iudicat. Pherecydes & apud Lycophronē legimus Idem tñ Nicocrates alibi ab Aegei casu deducit qui se illuc ab arce athenarū deiecit qđ vt credam⁹ Arx ipsa procul amari sita non sinit Adijcit & Festus aliā nominis rationē Qđ in eo Amazonum regina Aegæa perierit Sunt & q̄ nomen inditum scribantqđ ex eo γαία. i. Tellus quaqua verum cernatur ¶ Hyemes maris aestus & tēpestatē Verg. Iam validam Ilionē nauē iam fortis Aethæ vicit hyēs Aegæum quippe Mare quod Apher etiam Dionysius tradit crebritas insularum reddit cōfragrosū Maro Crebris legimus freta concita terris ¶ Ioniū antea Saturnium dicebatur post Ioniū vel ab Ius errore quod Lycophroni placet & Aeschylō vel ab Iono illirici generis homine vt in primo vigesimoq; Theopompus refert vel quod in eo perierunt Iones vt Archemachus arbitratur Nonnulli tamen vt tradit Eustathius ita scribūt Iacon Italus Adriæ pater fuit a quo Sinus Ionius qui mox ab Adria filio dictus est Adriaticus ¶ Donat ab equis ad naues mutua translatio Verg. Classiq; immittit habenas.

Ionium
Adriaticum

¶ Argumētum In primum Claud. De Raptu Proserp.
Pierius Hypsila Aeginensis concinnauit

Dux erebi Pluto molitur bella Tonanti:
Quod dulces natos exoptatosq; hymeneos
Nesciat exorant parçę ne classica pulsent
Rauca prius q̄ grata Iouem connubia poscat
Ditis Atlantiades celeres fert iussa per auras
Audierat mandata pater secumq; volutat
Diuerfos ducens animos quæ tale sequatur
Coniugium patruī tandem Proserpina lecto
Damnatur quam flaua Ceres (heu cœca futuri)
Aethere deserto: siculis commiserat oris
Turri geræq; petit Cybeles secura penates

Accelerat præcepta Venus iussuq; parentis
 Pallas & ipsa comes Veneri soror addita Phœbi
 Ut ventum ad sedes plaudentem pectine telas
 Germanam offendunt reditura munera matri

Libri Primi Periocha

¶ Dicta poetæ vita dictū carminis genus est & quæ προλεγος
 μενα græci vocant restat quid hoc in libro contineatur expoſi ere
 Pluto q̄ Dis pater & Orcus latine dicitur iracunde ferens q̄ ex om
 nibus diis vxorem nō haberet arma. contra superos intentabat
 Coactasq; ex inferni monstris copias educturus in Cælū parcaꝝ
 precibus reuocatus est agitq; cum Ioue de Connubio p̄ Mercuriū
 Iuppiter anclpiti primū deliberatione suspensus Plutoni tandem
 Proserpinā decernit Res Veneri conficienda mandatur petit illa
 Sicilia Diana Mineruaq; comitibus & dolo Proserpinā p̄ ablē
 tiā matris occupat Quid postea factū sit sequens liber ostendet.
 Nos quid sub hoc fictionis inuolucro latere suspicaremur: antea
 diximus .M. tñ Varro sentit i proserpina seminū fecunditatē re
 p̄ntari q̄ quom quodā tpe defecisset & terra quasi sterilis orbaq;
 incoereret exortā esse opinionē filiā Cereris ab Orco raptā quōq;
 d mortales publico luctu proſecuti fuisset redditā iōge post o pu
 jētīā alacres lætosq; excepisse institutis sacris q̄ Myſteria noinētur

CL. CLAUDIANIDERAPT V

Proserpinę liber primus.

Nfe mi raptoris equos aflataq; cursu
 Sidera Tenario caligantesq; Profundę
 unonis Thalamos: audaci, promere
 cantu

Mens congesta iubet Gressus remouete profani
 Iam furor humanos nostro de pectore sensus
 Expulit & totum spirant præcordia phœbum

Libet

Iam mihi cernuntur trepidis delubra moueri

Sedibus: & claram dispergere lumina lucem

Tenarius
Neptunus

Thalamus

Thalamus
mons
Alusius

Profani sa-
cris Cereris
excluebatur

¶ Inferni raptoris Orci, per quē vetustas (vt idem Varro docet infimā mundi partē intelligi voluit que quom glebis obruitur semen quodam modo rapere videatur. ¶ Afflata caligine curus obducta ¶ Tænario Ditis inferni dei Tenarus oppidi: portus: & promontorij Laconiae nomen est id Tœnatus Flati filius a se dedit vt Pherecydes in nono tradit Ciuitas (vt est apud Pindarum) olim Neptūno sacra fuit vnde Tenarius a Propertio Neptūnus appellatur. Peruius illic ad manes specus ostentabatur: vt scribit Strabo de quo Menander : πλαντισιταιναρον προσεοσχαταιοσ : hoc est ostium quodam Tænaro sub vltimo est & Maro Tænarias etiam fauces alta ostia Ditis Sciens Placidi sententiam: quia non placet. omitto. ¶ Raptoris, qui vi pserpinam rapuit & asportauit de quo queritur apud Ouidium Ceres ad Iouē: Neq; enim praedone marito filia digna tua est. ¶ Profundae Iunonis Lutatius ait Pythagoram duo hemispheria statuisse equis Superū Ioui atq; Iunoni inferū diti & Proserpinæ tribuit de quo Claudianus intelligit. Thalamos Connubium. Dido Nasonis in Heroïdibus Nescio quē thalamis praeposuisse suis quippe conjugale cubiculum Thalamus ē: in quo vir & mulier θαλλουσι hoc est prolem suscipiunt & germinant Sed & virginum. Thalamos i. i. Metamorphoseum idem vocat Ouidius Pars secreta domus ebore & testudine cultos Tris habuit thalamos quorū tu Pandrose dextrum Aglauros laeuum: medium possederat Herse Ad infernus etiam Proserpinæ sedes referri potest eas apud Statiū se videre Mantho testatur Stygiaeque seueros Iunonis thalamos & moestia cubilia cerno Thalamus item Thuriae mons est & sacer in eo specus ab indigenis Alusia cognominatus ab Alusio proximo amne vt scribit Lycis ¶ Mens congesta Meditantis hoc est vt animo plurima complectatur ac inde post eligat idq; cogitare dicitur. vt Varro docet. Aius: anima: mens: & consilium (Si Lucretio credimus) idem sunt hinc Amens cui consilij copia nō est apud poetas ¶ Gressus remouete profani a sacris Cereris profani voce praconis excludebantur vt Tranquillus est autor Idem laudes Apollini dicturus agit Callimachus εκασεκασ οσ αλι

Quo verbo nō iriat .i. significantur vt docet Serui⁹ eisdē Claudia
 Teosid apud nos Vergil. interpretatur .Procul o pcul esse profani
 nus & eius pectus illabentis Apollinis & initioꝝ quæ toto ope
 re celebraturus est reuerentia: nunc oblegat . ¶ Iam furor Inest
 animis vt inquit Cicero præfagatio extrinsecus iniecta atq; iclu
 sa diuinitus ea si exarsit acris furor appellatur. quom a corpore
 animus abtractus diuino instinctu concitatur Sed & poetæ cor
 ripti furore dicuntur: quom iustum carmen effundūt quod absq;
 numine euentre Democritus negat Id quod ē Socrates apud
 Plutonium differens constituit & affirmat Nam suo iure dixit
 Ouidius Est deus in nobis sunt & commercia cæli Sedibus Ae
 thereis spiritus ille venit vtrumq; poete conuenit ¶ Expulit hu
 manos sensus quodam quasi secessu mētis atq; animi facta a cor
 pore quod numine afflatis vsu venie ¶ Phebum per epitheton.
 Apollo Phebus dicitur: απο τὸν φοιταβια hoc ē qđ vi feratur.
 vt ait Cornificius vel a specie & nitore Nā gręci φοβουρurum &
 splendidum memorant autor Macrobius futurorū præsentioni
 & poetis præesse credebatur quon. amsentiedi vis omnis sole no
 bis est vt pluribus verbis disputat Ammianus qui res a Iuliano
 Cesare gestas historia complexus est Iulianus enim solem super
 stitiosius coluit & edita oratione laudauit ¶ Spirant anhelant
 Pręcordia pectora que diuinus ille spiritus subit Lucanus Nec si
 te pectore vates accipiam Chyrrea velim secreta mouē tē Sollici
 tare deum quippe præcordia proprie sunt membranę que exta se
 parant ab inferiore viscerum parte sic vocata quia cordi prætedū
 tur vt inquit Plinius ¶ Iam mihi cernuntur Aemulatio Calimã
 chi qui eadem se per furorem videre profiteturo Δολορτομελ
 θεουνης το. idest En Aedes vt tota tremat ¶ Delubra: Delubra
 ligna sunt delibrata hoc est decorticata rafaq; pro simulachris
 tum veteri more posita vt scribit Festus Sunt & qui tēpla esse di
 cant singulis dijs attributa. Delubra multarum ædium sub vno
 tecto a diluio pluuię munitarum Alij delubra statuunt ea tēpla
 in quibus sūt Delubra corporum obluendorum more Diodonei
 Iouis aut Apollinis Delphici in quorum delubris lebetes tripo
 disq; viscuntur Nonnulli Delubrum accipiunt vbi præter aedem
 sit Area assūpta deū causa vt erat i Circo Flaminio Romæ Iouis
 Statoris seu locū in quo dei simulacrū dicatū sit vt a cādela cāde
 labrū quod Varro pbat Superiora scribit Asconius q Pōpeij quo
 q; sētentiā rettulit sed damnauit ¶ Tepidis Emotis & euisbrata

ab ijs qui metuunt sumpta translatione: quibus turbatio trepit
 & mentem vertit: vt Festus ait ¶ Claram dispargere lumina luz
 cem Si Phebi radios intelligas perspicuus sensuserit Alij tedas
 accipiūt: quarū iactatione Cereris initia celebrabātur: ad repre-
 sentandos eius errores: quæ facibus ex Aetnae caminis accensis:
 fillam peruestigauit: vt tragediarum poeta scribit Carcinus. Pa-
 pinus in. iij Sylluarum Tuq̄ actea Ceres cursu cui seper anhelō
 Votiuā taciti lassamus lampada mystæ Qui versus ab interpete
 dissimulat⁹ habet historiā Quippe Diotimus (vt refert Timeus)
 quom̄ preter Neapolim Athenensum classem duceret: reddito
 oraculo: Parthenop̄ rem diuinam fecit institutis etiam ludis Cē
 realibus inquis discurrentes facibus operabantur quos hactenus
 inquit Neapolitani solennes retinent: inde votiuam lampadem
 Statius appellauit apud Sophocle: preterea Chorus in Rizoto-
 nis (fabulae nomen idest) ita loquitur αλιε θεο̄ πωτα: αι πολ̄τερον
 τοῡ εινο̄ Δῑαο̄ εᾱτηο̄ id est Phoebe regnator: Tuque triuae
 Hecates ignis lacer vt Clau. vtrunq̄ perite coniunxerit exemplo
 Sophoclis qui solum lumen & Hecates simul indigitat Nec illud
 omittam. q̄ in eadem Sophoclis tragœdia serpentum spiris &
 quernis frondibus Hecate coronatur

Ceter⁹
 sacra
 Papinii lo-
 cus

Hecates
 Corona
 Deos vtrius
 q̄ sexus par
 ticeps
 Atheniensiū
 vetustas

Aduentum testata Dei iam magnus ab imis

Auditur fremitus terris Templumq̄ remugit

Cecropidum Sanctasq̄ faces extollit Eleuis

¶ Aduentum testata dei Appollinis vel vt Ceres intelligatur le-
 gendum deæ Sed & dei nihilominus defendi potest quippe sin-
 gulis quibusq̄ dijs vtrunq̄ sexum vetustas dedit. vt docet Set-
 uius & longa disceptatione Macrobi⁹ Caluus. Pollētēq̄ deū Ve-
 nerē de qua Virgili⁹ Aenei. ij Ducēte deo flāmā inter & hostes
 Expedior. dant tela locū flāmāq̄ recedūt: ¶ Fremitus hinnitus
 equorū Plutonis Vergilius p̄ initia Georgicorū Tuque o cui pri-
 ma frementē Fudit equū magno tellus p̄cussa tridētī quo in loco
 prima tellus (vt hoc obiter enodemus) absolute lictus accipiēdū
 nō ē Atheniēses em̄ primā omnīū suā terrā seq̄ primo hoīes pre-
 dicabāt de ḡntis antiq̄tate cū Argiuis certātes vt ē apud Pau-
 sanīā nā prime ciuitatis auctores videri vtriq̄ volebāt quorum A-
 theniēses suā urbē p̄ excellētīā Asty noīabāt vt veteris Cœdiæ
 poeta testis ē Aristophanes & attidos primo Philochorus quicq̄
 gētes exponit Stephan⁹ innuit & Aristides qd̄ eo magis miro.

Her. locus

a Servio p̄termiſſū quo rei nō inſclū fuſſe ex iſſeius verbis licet
 conijcere Antiqua nobilis (inquit) Nec em̄ noua: eſſe poteſt Li-
 cet primam terram ſuam eſſe dicant Athenienſes hæc in primo
 Aeneidos cōmētario Seruius hinc in Thebaide Papini⁹ lib. xij.
 Phama minor factis ipſos nā credere dignū Cælicolas: Tell⁹ qb⁹
 hospita ſep̄ Atheneꝝ Ceu leges hoĩz q̄ nouū. ritulq; ſacroꝝ Sēi-
 na q̄ in vacuas hinc deſcēdētia terras: Sic ſacræſſe loco cōmune a
 nimātibus ægris Cōfugiū Nā qđ indigenas ſe iactarent Ioseph⁹
 mēorat & Thucydides Iſ ait Atheniēſes ex auro cicadas in capti-
 te geſtare ſolitos vt eo argumēto ſe terra genitos iudicārē: hūc
 ſane morē Virgili⁹ in Ciri (qđ poematis nomē ē) expreſſit iſs v er
 bis Aurea ſollēni cōptū quē fibula ritu Mopſopio tereti necebat
 dēte cicadē Quippe Niſ⁹ de cui⁹ capillo poeta loquitur (vt trage-
 diaꝝ ſcriptor Sophocles autor eſt) Pandionis fili⁹ fuit: ex attica
 Male q̄ deprauatū ſecuti codicē p̄ Mopſopio corpſeꝝ legūt & a
 loco q̄ nihilo magis q̄ reſpub. Platonis extat: eburneā ſuſpicātur
 Atheniēſes vero Mopſopios appellatos nō a vetere S; ab alio
 quodā Mopio docet Strabo Alij ab Oceai filia Mopſopiade qua
 Suidas ¶ Tēplūq; remugit Cecropidū Cecrops (vt fabuloſa tra-
 dit historia) Terrē fili⁹ fuit Nā vetuſtas (vt Minuti⁹ Felix ait) obl-
 curos & quorū parētes ignorarētur p̄gnatos terra figebat Et Ce-
 crops (vt autor eſt Carax Athenas ex Aegypti oppido Sai p̄fe-
 ct⁹ eſt: iſ grecorū cōſuetudine quō barbaros & incōditos mores
 emolliſſet gemini cognomētū ſortit⁹ ē vt cōtra Cadm⁹ quō The-
 bis ob Lini cēdē p̄fugus in Illiricū cōieſſiſſet (vt tradit Zenobi⁹)
 veri⁹ in anguē dicitur q̄ a priſtina māuerudine ad barbarā ima-
 nitatē deſciuit Hæc vero de Cecrope opinionēq; laterū ten⁹ hō: in
 ſerpentē deſſneret: in vulgus manāſſe Demotheſes arbitratur.
 qm̄ vbi cōſulto opus erat prudētia: vbi factō viribus & audacia p̄-
 ſtaret Eusebius q̄ vtraq; lingua græca Aegyptiaq; cōmode loq̄-
 retur Alij cū Trogo qm̄ autor conuubij primus extitit quōq; va-
 ga prius venere matres t̄mmodo mortales noſſēt Inuētis nuptijs
 duplici quaſi natura maris & ſcēminē homines cōſtare docuerit
 Nonnulli quod ingenti corporis indole duum ſimul hominum ſta-
 turā ſol⁹ impleret Acteonis eius q̄ primus in Actica retū potit⁹ ē
 filiā ducit vxorē deſunctoq; in regno ſucceſſit quo tpe vini vſus
 homib⁹ nodū notus erat: vt ſcribit Eubulus. Ideoq; manalē aq̄
 vt cēū tenēs in celo figuratur vt eſt apđ Higynū Athenis in arce
 ſepult⁹ iacet vt refert Antiochus in nono hitoriarū a quo Cecro-
 pide Atheniēñ vt a Romulo Rōanī Romulidē Verg. Aene vi. Tū

Statij loc⁹

Ter. locus

Mopſopij q̄

Cecrops
Athem. rex
& cur gemi⁹Cadmus in
anguem ver-
sus quare fi-
gatur
Conuubiū
primumActeum
Actice rex

Eleusis.
 Alexandriae
 vicus.
 Eleusis
 Actice po-
 pul' & vrbs.
 Mysteria
 Cereris & p
 serpineaquan-
 doz vbi cele-
 brabantur.
 Sanctum.
 Sacrum.

pēdere pœnas Cecropide iussi Nūc Eleusinā Cererē nō itelligō
 sed ædēquæ nō pcul Athenis via q̄ Phaleriū ducit occurrebat vt
 discimus ex pausana in qua statuę visebātur Ceres ipsa & filia: &
 facē pferēs Bacch' Praxitel' opa vt titul' idicabat: ei' Aristopha-
 nes ī nubib' mēnit & Herodot' ¶ Eleusis. Eleusis alexādrīepu'
 vic' ppterea nō negligend' q̄ lras illic Calliach' poeta didicit: vt
 legi' apd̄ Suidā Eiusd̄ nois actice popul' ē ex ea tribu: q̄ Hippo-
 thoōtis appellatiōe sēsetur vt refert Stephā' Est & vrbs ab Eleu-
 sio memorata: quē suspitio ē Mercurio & Pare Oceani filia pro-
 gnatū alij Ogygē patrē fixerūt vt Pausanias autor ē Eleusine Ce-
 reris mysteria celebrabātur cognomēto & te maiora Sicut agris
 (q̄ & ipe loc' ē Actice) miora pserpine i Hercul' grāz istituta cū
 in l'itari affligitaret. idq̄ in maiorib' p leges Eumolpi. q̄ Athe-
 niēses imbuit religiōe nō nisi ciuib' & indigenis liceret vt scribit
 Hister innuit & Aristophanes In minorib' mēse Nouēbris ope-
 rabātur vt in maiorib' Ionij Ita vt inter vtrūq̄ tēp' circiter vno
 anno iteresset vt discim' ex Plutarcho ¶ Extollit erigit ¶ San-
 ctas faces Optas Initioꝝ lāpades Nā sactaria Mithridatis appel-
 lat Plin' q̄ grēce Plutarchus aporrhita q̄ppe qd̄ oī obseruatiōe i
 uiolatū ē (vt Dōat' ait) Sactū dicitur & sacru medicamē qd̄ clā
 vulgo fit apd̄ Ouidiū Tū p̄ ora sui sacro medicamie nati Cōtigit
 nā sit Oul. carmē alibi Clau exp̄ssit arcanō perfudit robora succo
 quo phaethon irrorat equos quo Iuna iuuenos

Angues Triptolemi strident & squammea curuis

Colla leuant astricta iugis lapsuq̄ Sereno

Erecti roseas tendunt ad carmina cristas

Ecce Procul ternis Hecate variata figuris

Triptolem'
 qui
 Achilles
 Phorsous.
 anteanoiatu
 Gordy ciui-
 tas.
 Duli chiun-
 nam.

¶ Angues Triptolēi Ceres amissa filia quā pausāias: & eo prior
 Orphe': i attica raptā scribit in puteū quēdā cecidit q̄ florid' ab
 indigēis appellat' in via q̄ Eleusine Megarā ducit religiōis gra-
 tia mōstrabatur Atūtq̄ ex eo loco anili specie deā tāq̄ mulierē ar-
 giuā a Celei filiab' ad matrē pductā Meganitāq̄ ei Triptolemū
 filiū alēdū credidisse vt tradit Pāphos q̄ ante Hōeri tpa poeta sē-
 setur Dea puerū igne p noctis silētiū fouebat vt redderet immor-
 talē id quod in Achille Thetis etiam tentauit: vnde Phorsous:
 Achilles primū. dict' ē vt cecinit pharsali' Agameter Sed excita-
 ta Menaline (nā sic ab alijs Megaira noiatu) ifatē extraxit Dea

voto frustrata saltē hoc alūno gl'iaz dedit vt fationis vsū mortalle
 bus prim^o idicaret Alij Triptolemi m'rez nō Menalinē neq; Me
 gantrā sed Depidē vocāt cui⁹ Eleusine tumulū quō fundamenta
 tēpli Cereris effoderētur iuētū scribit Aristoteles Liberos p'terea
 Triptolem⁹ Gordyæū sustulit & Dulichiū quorū alter Gordiæe
 vrbi Tyrīæ alter Dulichio vni ex Echinadibus insul' nomē dedit
 vt græco carmine Thoas cōplex⁹ ē ¶ Angues Longā nauē Phi
 lochorus suspicatur q̄ Triptolem⁹ orbē lustrauit quō fruges oñdit
 ea forsā sic ab isigni appellata sit vt exercit⁹ Tātali q̄ Ganymedē
 rapuit vt Phanocles cecinit Agla ī vulgi sermo ne dicitur q̄ eam
 auē in vexillo expressā habuit ¶ Stridēt Sibilāt alibi Claud. stridē
 tia colla gorgonis ¶ Squā mea colla serpētū coria squāmus aspa
 sūt istar pisciū Acci⁹ ī Pelopidis ei⁹ serpētis squāmæ: squallido au
 ro & purpura p'textæ īn verbū sq̄llere Macrobi⁹ & eo prior Gel
 li⁹ trahit Astricta iūcta Legitur & atrita iubis vt rūq; p se clarum
 ¶ Lapsu celeri cursu: & fuga ¶ Sereno. tranquillo nā turbationis.
 & alienus a sacris ēipetus eodē serpēs Aesculapij mō apd̄ Aristo
 phanē obrepit Erecti. ī petus ablati q̄les apud Vergiliū serpētes a
 Tenedo Porces & charibœa ijs. n. noib⁹ a q̄nto Poeta referūtur
 q̄ Homero ī Illade cōsumāda successit ¶ Chritas ī serpētib⁹ fa
 bulosas Plini⁹ autumat: sed vtra p̄ lingua poete certati tribuunt.
 ¶ Roseas Maro sāguineas. sed Claudian⁹ colorē dedit: autē qd̄
 horroris erat a re diuina submouit Ecce ppriū Cicerōis hoc ē ī re
 b⁹ iprouisis qd̄ cū cura verg. & legit & trāstulit autor Asconi⁹ Pro
 cul vsq; ab iferis Hecate p̄sei fratris Aeteꝝ Colcoꝝ regis Hecate
 filla fuit vt Dionisius Milesi⁹ ī Argonautico refert ea dū vaga p̄
 salt⁹ venaretur herbas vt priā deprēdit & ita neca to pente regnū
 occupauit a suis ī cælū p̄ mortē telata vt apd̄ Diodorū legi⁹ Eius
 dē nois altera p̄leo Titane & asteriꝝ latone sorore p̄gnata cui iup
 piter elemēta subiecit: & celo ereboq; potētē fecit. vt canit Maro
 vñ & hecate dicta ē vt discimus ex Hesiodo Verg. Aene. iiii. Ter
 cētū tonat ore deos Sic. n. nos iterptati sum⁹ vt dicat hecatē a Sa
 ga ter iuocatā quā p̄ cētū deos obscure qd̄ ē verū periti ssissie deli
 nauit ad ā plūssimā deꝝ potestatē & nois rōnē sū alludēs id ab εκε
 τωtrahitur qd̄ apd̄ grēcos Idē valet qd̄ cētū Ternari⁹ porro nūe
 tus ī hmōi sacris adhibebatur exritu vt ex Homero Nasone. Ti
 bullo Papinto colligitur Et Porphyri⁹ ille philosoph⁹ ī rñsis abū
 de differit Nec obest qd̄ a poeta statī subijctur Tergimināq; he
 catē tria virgīs ora dianæ nā sui moris ē vt etiā Macrobi⁹ obser

Squāme ser
 pentum

Porces et
 Charia
 serpētes apd̄
 verg.
 Ecce.
 Hecate pue

Terg. locus

seruauit & docuit in qb⁹ nō cōuenit iter doctos vtrāq; sentētiaz
 cōplecti quo sit vt sibi plerūq; nō cōstet vt ī Latini patre & alijs
 nō parū multis quæ Serui⁹ & alij post eū grāmatici notauerunt
 Notat diuersas ī hecate opiniōes & eā quā superi⁹ attulimus &
 illoꝝ qui cū Iunone cū iūgūt vt sit eadē Iuno; Diana; & Proser-
 pina ex qbus Hecate vt ē apud Lucanū cōmune numē efficiatur
 Iccirco ne alterutrū poeta dānaret: vtrūq; dixit. In hæc diuers-
 tere libuit ppter eos q Anicularū deliramēta sectati a Serulo dis-
 cesserunt hecatē nocte genitā canit Bacchilides Ioue & Asterie
 Musæ⁹ Eodē & Cerere matre Orpheus Pherecydes Aristæi peo-
 nis filiā tradit Eadē perseis appellatur a patre Apolonius Argo-
 nauticō. ij. πορνεια βαποροσι & in . iij. ισωνοκτιπολονπεροσιδ οσ
 ερυακοσησι. i. Noctiuagæ testor perseidos orgia diuæ Nec aliud
 ī Cassādra quō Persei virginē dicit Lycophitō intellexit Et papir-
 ni⁹ ī euocatiōe maniū ex persona Tiresiæ tu separe cætu Elysios
 pleapios virgaq; potēti Mebil⁹ arcas agat vt appareat eos falli q
 p̄sæ legēdū putāt & ierudite bacchū vel mercuriū bis inculcā
 ¶ Ternis variata figuris Orphe⁹ ī Argonautico triplex eā caput
 habere fingit. Dextrum equi: sinistrum canis. mediū hominis
 & qdem rustici. Ouis. in fastis. Ora vides hecates in tris vergen-
 tia formas huic vt mimorū poeta scribit Sophrō Canes immola-
 bantur inuit & in magico carmine Theocritus

Defensus a
 calūnia Ser-
 uius

Perseis he-
 cure
 Stat. locus

Canes heca-
 re iuculaban-
 tur

Exoritur Lenisq; simul procedit Iacchus
 Crinali flores hedera quem Parthica Tigris
 Velat & auratos in nodum colligit vnges
 Ebria Meonijs figit vestigia Thyrsis

¶ Simul p̄cedit. vna p̄greditur: & sese agit Iacch⁹ Iacchus apud
 Herodotū numē ē Eleutinis deab⁹ ita familiare: vt Dianæ Vir-
 bi⁹: Adonis Veneri: Atys Opi. Coruli⁹ alt. Proserpinā Baccho
 Mercuriū peperisse sed aliter hic ē: ī mysterijs Atheniēsiū celebra-
 t⁹: vt discim⁹ ex Arrhiano quē Iuppiter ex p̄serpina sustulit quō
 ver⁹ ī āguē filiā vitiasse. autor Clemēs hic ī ocgijs sabaziorū Dra-
 co īspirā cōuolutus: argumētū refādī cōcubit⁹ adhibebatur. Et
 gr̄eci qdā poetæ: quō Draconē Tauri patrē laudēt Iouē subob-
 scure significant Fingunt .n. p̄serpiname x eo patris stupro: Lib-
 berum tauri pecie. enixam esse: & Lico; bron ipsum. Dionis-
 siuz taurū nuncupat. quin & eleorum mulieres in eius dei sacris
 vt taurino pede ad se veniret cōprecabātur & digne taure sapius

Iacchus in
 mysterijs
 Liber
 Iouis
 & proserpine

indignabāt vt refert Plut. Is preterea Tagræ⁹ terrestrisq; cogno-
 miabatur: a Tirānibus puerilib⁹ donis ille et⁹ mēbratiq; lacera-
 tus: vt canit Orph. ī Parnasso cōditum iuxta Tripodē tradit Eu-
 phoriō ex quo loco ī nubibus Aristophāis iuocatur Idīpsūm Io-
 uis & pserpiæ furtū designat Oui. ī vi. me. ijs verbis Fecit iqt
 vt Iup. Mnēosinē pastor varius Deoīda serpēs elusit nīmīq; De
 oīda pserpinā Nasō vocauit ab Eleulina Cerere q̄ Δηω græce
 dicitur vt est apud Orpheū ἡ ἠὸπαμμηντεῖρα .i. Magna parens
 Deo vñ recta forma Deois: vt αλητω.λητωισ patronimicum
 deriuatur Sed hoc ambiguū non relinquet Auso. cuius ad Theo-
 nē carmē est hoc Qualis floriscoma quōdam populator ī Aetna
 virgines interchoreas Deoīda raptā substulit Emersus styg: ijs
 fornacibus orcus Sed ne fabulosa diuiti⁹ cōsectemur Est & natu-
 rārō: Cereri pserpię p Liber comes accedat q̄ppe quā vim ī
 semēte pserpina eādē ī segetibus Ceres: & ī plātis Dionysius
 rēpēntat vt Porphyrius ille phylosophus exponit; ¶ Lenis vide-
 tur hīc operā Clau. Aelio Donato dedisse Is .n. Lenæū: q̄ mēte
 leniat liberę dici voluit a Serulo tamē & eū secutis ī ius vocatur
 q̄ græci noīs (vt aiūt) o riginatio latino verbo peti non debet
 Ego vero tametsi non me fugit ī iij. de tpiibus Appolodorum
 Lenæos bacchi ludos asserere: q̄ circū torcularia q̄ ληνα græci vo-
 cāt exhibebātur vñ liberi patris p epithetō nomē vt ēt Diodoro
 placet Donato tñ succēsendū non arbitrō si græcas etiam voces
 a nostris vsurpatas latinæ rōni quo ad eius fieri pōt: accōmodat
 id qd̄ ī Agro: Apro: Eure: & alijs non paucis Varronē fecisse
 nouimus ne græcis accepta omnia referamus. Sed & lenis hīc
 intelligi bacchus pōt: qm̄ placide nec a lymphatis vt alibi per insa-
 niam colebatur ¶ Florēs ornatus nā quicq; decēs ac nitidū: Lu-
 cretius & eo prior Enni⁹ Florēs appellauerunt ¶ Crinali hederā
 Liberi sacerdotibus ipsiq; etiam deo quomodo īter homines a-
 geret ī vsu corona fuit & Alexander eius exemplo hederā coro-
 nato exercitu ex idia victor redijt autor Plin. Mirū qd̄ Plut. ī q̄
 stionibus refert īnest īqd̄ hederæ spūs qm̄ētes ī furorē cōcitat &
 loco mouet & ebrietatē absq; vino iducit Eustathi⁹ In baccanali-
 b⁹ hederā argumētū libidīs arbitratur ad quā mortalis a vino pro-
 pēssores reddūtur īterptatiōe græci noīs κιστοῦ qd̄ hederā notat
 & ab infinito τοῦ av verbi trahitur qd̄ ē ī venerē pnū ferri Eusta-
 thij snia Nasōis carmiē cōfirmatur Et Venus ī vinis ignis ī igne
 fuit Eādē pausāias apud Achatnas ī Attica primum visam tra-

Liber Tau-
ri spem

Oui. locus

Deois pro
serpina
Deos CeraLenes liber
vndeDefensus a
calumnia
DonatusFlorens
hedera cur
su baccansHedera vbi
primum

dit & poeta græc⁹ Antipater i Sophocle Tragoediar⁹ scriptore
 noto Epigramate αχαρνη hoc ē Acharnē ē p epitheton hede
 tā noiauit hīc i Thebaidos calce Papini⁹ Quæq; rudes thyrsos
 he Acharnē Texebāt præterea sibi bacche coronas ex alba popu
 lo q; ea arbor iferna credebatur & (vt ait Harpocratiō) iuxta ri
 pas Acherōtis enata eoq; ab Homero Acheroida appellari pu
 tant Porro liber proserpine filius & inferni numē est: vt ante dī
 ximus ¶ Velat non prorsus operit: nam Tigris vna pellis obire
 totum non posset & moris erat vt qui ferarū gestabant excuias
 ab vtroq; humero suspenias demitterent sic apud Dionysiu poe
 tā de hoc ipso deo carmen Eustathius interpretatur ¶ Parthica
 Tigris Armenia vel Hyrcana que gens vtraq; parthis proxima
 tigribus sceta est (vt ait Solinus) Earum pellibus liber velari
 figitur quoniam maculatum varietate multiplices vñ species &
 colores representant eadē de pardalis & lyncibus ratio est quæ
 terga thoracis vsūm Baccho præstare legimus apud Eurypidem
 Adicitur & hęc historia Obiecto a nouerca furore vagū Liberū
 ad amnē Mesopotamiæ peruenisse: quōtum ; Sylis appellabatur
 quomodoq; transire non auderet: Tigrim diuin⁹ abstitisse & deā
 dorso sublatum in vltiorē ripam trāstulisse ex eo liberū ferātus
 recepisse in tutelam & Tigridis ab ea mansisse fluuio nomen Is
 casu paterno Tigrios & Tigridos: & penultima producta Tigres
 tos. a græcis enunciat. sed & Pygris in nominatiuo: sic vt dī
 & Ionis auspitum que prima est in parnaso litterea faciat: & non
 T. quod apud Iulianum Cæsarem & in accuratis Arthiani Codic
 ibus obseruauit. & docuit Eustathius ¶ In nodum colligit ne
 & hoc habitu Romæ Silenos in antiquis spectationibus intue
 mur. ¶ Auratos vngues, auro præfixos in luxū. Papinius auro
 mansueuerat vngues: & in xi. de liberi sacerdote Quem discolor
 ambit Tigris: & auratis aduerberat vnguibus armos An potius
 auratos: quoniam ferarum direptis tegoribus: quom inarescunt
 vngues auri colorem trahunt eadem dubitatio Seruim mouit
 sed prior sententia castigatior ¶ Figit aliqui scribunt firmans &
 hoc & illud perspicuum ¶ Vestigia plantus ¶ Ebria mero titu
 bantia nam Liber oscitans & tumultentus atq; a sopore languen
 tibus oculis effingebatur Ouidi⁹. in eius dei mentione Ille mero
 somnoq; grauis titubare videtur & Statius in theb. Marcidus ē
 domito bellū referebat ab Aemo liber affectus: ab ijs qui se lara
 gloribus poculis accipiunt & a vino vacillāt: ad muneris autore

Tigris in li
 bero pellis
 cur

Tigris am
 n is vnde
 Pygris idē
 qd Tigris

Liber ebru⁹
 r sōno gra
 uis effigitur

transfertur Eadem ratione Marcida vina Pap. in catmine satur
 nalicio dixit potius q̄ q̄ estent vt dominus ait prematura & dul
 cia nam Martialis cuius testimonio Domitius a butitur Marcen
 tes vuas non prematuras & dulces Sed vietas & tempore cor
 ruptas accepit necnunq̄ Pap. commisisset vt in epulo tanti prin
 cipis cuius gratiæ ad inuidiam vsq; studebat pinguia vina noia
 ter rettulit igitur ad vinci prestantiam simul & coplã qua Domi
 tiani conuiuas exhilaratos videri vult ad ebrietatem id quod a
 principio statim proposuit. Diem beatam læti Cæsaris ebriamq;
 pando. Thyrsis. Thyrsus hasta erat aculeata & obiecta hedera
 hac instructo exercitu bacchus orbem terrarũ lustrauit Diodorus
 autor & Macrobius in Saturnalibus. Catullus. de menadibus
 horum pars tecta q̄tiebant cuspidẽ thyrsos ¶ Meonijs. Meones
 antiquo noie Lydi vocati sunt vt discimus ex Herodoto. apud
 eos præcipuo cultu Bacchus colebatur qd̄ innuit Euripides: &
 nos dicemus in. ij. huius operis copiosius

Thyrsus

¶ Meonijs

Dij quibus innumerum Vacui famulantur a ierni

Vulgus iners opibus quorum donatur avaris

Quicqd̄ in orbe perit Quos Styx liuētibus ambit

Interfusa vadis: & que s fumantia torquens

Aequora: gurgitibus phleg ethon plustrat anhelis

Vos mihi sacrarum penetralia pandite rerum

Et vestri secreta poli: qua lampade ditem

Flexit amor: quo duãa ferox proserpina raptu

¶ Dij quibus More poetarum inuocat & simul ab dijs manibus
 peti vt eorum numine res abditas & perpetuo silentio factas
 proferre impune sibi liceat id quid apud Tragœdiarum scripto
 rem Senecam Theseus & verg. in vj. facit Nam Numenõ inter
 philosophos occultorum: curiosiori offensam numinũ q̄ eleusi
 na sacra vulgasset Somnia prodiderunt ¶ Auerni Lacus in sinu
 bajano ppe puteolos is est quem Cæsar olim purgavit adeo syl
 varum densitate obductum vt exalans inde per agustias sulphu
 reæ aquæ odor grauissimus: super volantes aues necaret a quo
 Auernus est dictus autor Lucre & Maro ac vtroq; prior Aristo.

Eleusina sa
 crano n esse
 vulganda

Auernus q̄
 r vnde

his inter naturæ miracula refert tantum Cygnos ex quibus: eius
 quæ vim nō sentire sed accedere proprius & absq; noxa imergi
 nūc infernū significat: q; Auern⁹ illuc vsq; patere vulgo creditur
 ¶ Vacui ppter animas que tenues & absq; corpore locū non oc-
 cupant an intelligitur spaciosum: quippe quem nihil nunq; satis
 explet vtrunq; Naso Millecapax aditus & apertas vndiq; por-
 tas vrbs habet vtrq; fretum de tota flumina terra Sic omnes ani-
 mas locus accipit ille nec vlli exiguus populo est turbamue acce-
 dere sentit Errant exangues sine corpore & ossibus vmbre vul-
 gus iners nam solutæ corporibus anime feriatur ac nihil penit⁹
 apud iferos agūt in quo discedit a Ver. Clau. nā ille ait vnū quēq;
 illic iisdē studijs exerceri quibus inuita tenebatur Que grā cur-
 rum armorum fuit viuis: que cura nitētlis pascere equos: eadem
 sequitur tellure repostos ¶ Opibus Diuitiæ omnes terra sunt: &
 rursus eodem recidunt vnde terre numen dis pater & græce plu-
 ton indigitatur vt in deorum natura scribit Ci. nunc opes conue-
 nienti verbo nominauit que proprie sunt quas terra tribuit. ab
 ope Saturni coniuge per quam representari terram voluerūt vt
 ait Pomp. Auaris pecuniæ cupidis quod non simplex vocabulū
 sed compositum Nigidius existimauit vt quasi auidus æris appel-
 letur. e littera detrita vt sæpe fit Ab vno tantum verbo inclinatū
 quod est Aueo Gellius affirmat eademq; forma esse quam est a-
 marus de quo nihil dici prestat: quin duplex non sit. ¶ Quicq;
 in o.p. hoc ait quoniam tinaces & auari que sitis parcunt. & oīa
 custodita & re condita habent nec vtūtur ipsi nec i alios ipartiūt
 aut vti sinunt: q; ppter id vitium nemo non detæstatur vtraq; li-
 gua grauissimi q; philosophi: oratores historiæq; aut carminū
 scriptores ac imprimis Sal. non magis eam q; debuit criminatus
 est. ¶ Styx Stygis aqua duobus in locis redditur ad amnem
 thessaliæ Peneū: de qua Luc hac vt Curtius autumat Alexander
 textinct⁹ est Achaica Plin. videtur extimare q; Strabo statuit ad
 pheneū Herodotus ad Nonacrin sed vtramq; eādem esse pau-
 sanias indicat Is eam Nonacrididi pheneoq; propinquam ponit
 Ex altissima crepidine in subiectam petram stillat nō facie non
 colore suspecta tamen illico epota necat vt scribit Seneca ea nō
 nisi mulina vngula cōtinetur vt ait Vitruui⁹ Caballina vt Trog⁹
 sumentis quomodo dicit Curtius in mediū reliquit eadem fama
 est: ad inferos demerso meatu penetrare Pap. Et pheneos nigro
 styga mittere credita diti p hanc iuratis dijs vt autor est Maro

Opes a fra
 Auarus vñ

Stix
 Alex Mex

Plegethon

nefas est fallere. Is eius filiae victorie tributus honor est: q̄ in bel
 lo giganteo. Iouis partes secuta sit: vt est apud Hesto. ¶ Vadis.
 breuibus: imis stagnis: & fundo. Liuetibus nigris. Sta. in. i. thrb.
 Umbrifero Styx liuida fūdo. ¶ Phlegethon inferni fluui⁹ flāma
 rū globos euoluēs. Is αφο του φλεγο: qđ est ardeo dictus est ver.
 Quę rapid⁹ flāmis ambit torrētib⁹ ānis Tartareus phlegethō: p
 hūc ardores irarū & cupiditatū reprēiētari Macrobius suspicatur
 ¶ Aequora. capaces ipsius ānis ripas intelligi voluit. ¶ Lustrat
 circūeit & perlabitur. ¶ Gurgitib⁹: pfūdis aquarum vorticibus.
 ¶ Anhelis ardētibus. Pādite pdite. cuius verbi significatio dux
 citur: ex eo qđ apđ veteres q̄ ope idigeret: & ad Cereris Asylū cō
 fugisset: ei panis dabatur vñ pandere: qual i panē dare. vt Var. pu
 tat. ¶ Penetralia secreta. ¶ Rerū sacrarū. penit⁹ occultarū: quippe
 sacra dicuntur arcana: vt Oui. testimonio ante docuimus et alibi
 Clau. patruī pingit sacraria ditis ¶ Vestri poli. nā vt canit etiā
 Ver. Solēq; suū sua sidera norūt Dis apud Clau. lib. ij. Amissū ne
 crede diē sūt altera nobis sidera Sūt orbes alij. lumēq; videbīs pu
 rius ¶ Qua lampade qua face nā Cupidinis vt: Oui. ait. tela sunt
 arcus & faces. amor apud Papinium lampade parcentes & inermi
 stinximus arcu. nihil insultius is. qui lāpadem pro diē nūc acci
 piūt: & Marōis afferūt autoritatem. tam nō necessariā: q̄ nulla ex
 parte accōmodatā ¶ Dite: plutonem. quoniā tellus cuius is numē
 fingitur. humano generi cūctā largiatur. Ferox. implacabilis: quę
 vitę necisq; ius habet. & nullis morientium p̄cibus exoratur.

Phlegethō

Pandere,

Dis:

Possedit dotale chaos. Quantasq; per oras

Sollicito genitrix errauerit anxia cursu.

Vnde datę fruges populis: & glande relicta

Cesserit inuentis dodonia quercus aristis.

Dux erebi quondam tumidas exarsit in iras

Prelia moturus superis quod solus egeret

Connubijs: sterilesq; diu consumeret annos.

¶ Possedit dotale chaos. nā raptę p̄serpine regni parte Discessit
 & vt equo iure secum dominaretur permisit ¶ Chaos. orci sedē

Chaos infer
nus,

a similitudine tenebrarum: quæ sub illa rerum confusione ab initio fuerunt: vt est apud Hesiodū quom nondū sol & reliquæ sidera: officiū suum terris prestatēt. Ouidius. Nullus adhuc mūdo prebebat lumina Titā. Nec noua crescēdo reparabat cornua phœbe. Verg. Aenei. vj. Et chaos & phlegethō loca nocte silentia latebat. ¶ Quanta s̄q; per oras: quantū terre lustrauerit. nam longis erroribus & diu s̄lā peruestigauit Ceres vt inde prouerbiū natū sit in eos qui nimis inquerendo occupati sunt. Amea quesituit Azesiam: Amea quippe Ceres apud Trœzenios: & Azesia Proserpina colebatur vt docet Didymus. sed quæ deinceps se scripturum poeta promittit: immature mortis: aut tēporum culpa non prestat. ¶ Vnde date fruges populū ¶ Ceres postq; filiaē rapto rē rescit. fruges mortalib; indicauit: vt Callimachi carmine i. iij. huius operis exponemus. ¶ Glande relicta. priscorū victus gians olim fuit vt est apud Tiballum: Glans alat & prisco more bibantur aq; Sed ea nunc quoq; multarum gentium constant opes: vt tradit Plinius: & inopia frugum arefactis emolitur farina: spissaturq; in panis vsum genera earum multa: distant fructu: situ: sexu: sapore. ¶ Dodonia quercus Aemulatio Maronis: qui glandem per episthethon appellauit chaoniam quippe Dodonem duarum vrbium nomen refert Philoxenus: quarū alteram Thessalie contribuūt: alteram Thesprotiis in Epīro. Sed eādē vtranq; putat Stephanus Oceani quidam Nymphę vel amni propinquo cognominē. siue (quod placet Eustathio) Iouis & Europe filię Dodonę. Nam Dodon & Dodone indifferenter enunciat. Homericarminibus & Iouis oraculo clara: Columbis (vt ferunt fabulę) responsa reddentibus Sed aliter historie fidem tradit Herodotus Nonnulli quercus ipsas per se vocales fuisse contendunt quod in nuere videtur Statius quom ait Molossi quercus anhela Iouis & Maro. Atq; habitę quercus oracula graiis. ex hac materiā constructam Argonautis Carinam: quę dubijs in rebus Minyas admoneret: canit Apollonius & æschyli testimonio refert Hyginus Claudianus in panegyricis. Licet omnia vates In maius celebrata ferāt: ipsamq; secādis Argois trahib; iactēt sudasse Minervā. Nec nemoris tantum vinxille carentia sensu Robora sed cęso Tornari Iouis augure luco Arbore presaga tabulas animasse loquaces ide Lycophro Argonautem garrulam picam dixit: ab auis similitudine & C. Bal

Proverbiū
Amea
Azesia.

Dodone q̄
vnde.

Dodon

Argonautis
carina voca
ta.

bus: per operis initia fatidicā potiusq; q̄ in celum relata sit: vt alij
 suspicantur. Ex hac historia. Senecę in Medea carmen interpretā
 ti sumus Ipsaq; vocem perdidit Argo quom alij ad Orphei can-
 tum ineptissime retulissent. Hinc & Dodoneus lebes in eos ada-
 gio dicitur: qui perdita verborum colluione scatent: & inaniter
 obloquuntur. Nam pelues circum Iouis fani parietes ita locatas
 scribit Demon: vt si quis vnā leui tactu contingeret. p̄tinus oēs
 machinaria complosione longum tinnirent. Ausonius cottidia
 no solis ortu contactas radiis crepare dicit: id quod de Mēno-
 nis: apud Aegyptias thebas statua: phlostratus & alij prodide-
 runt Ausonius Nec dodonei cessat Tinnitus aheni. Innumerum
 quoties radijs ferientibus icte: Respondent dociles moderato
 verbere pelues. Eadem tamen abluendorum corporum gratia
 illichaberi discimus ex Asconio meminit & inter heleni dona
 Verg. Stipatq; carnis ingēs argentū dodoneosq; lebetes &. Cle-
 mens sidonius. vbi: Cortinas oraculorum pluribus infectatur. in
 his autem Claudiani quos pauloante citauimus: tertius a primo
 versus in omnibus exemplaribus teneri Iouis legitur quom. To-
 mari scribendum sit a Tomaro Dodone monte circa radice cē-
 tum fontibus nobili de qua Strabo. Plinius: & ex Theopompo
 Solinus. ¶ Aristis frumento. nam iuris ciuiliis autor Gallus fru-
 mentum definiuit: quod Aristas in se cōtineat. ea prima spice pars
 est: in frumento rigens assiduis exusta solibus arida p̄. vnde no-
 men. ¶ Dux herēbi. inferni rex Pluto. Estq; narrationis initium
 ¶ Quondam. aliquando. Stat. Amplexu getici quondam reso-
 lūta mariti. ¶ Erebi. Erebum quandoq; Verg. obscuritatem quā
 dam quæ sit apud inferos: videtur accipere. vt imas Erebi descē-
 dit ad vmbas quandoq; flumen eiusdem loci: vt magnos Erebi
 tranauimus amnes. autor Pompeius. Sed hoc postremum non
 omnibus æque persuadet quippe nonnulli sic erebi fluuios in-
 telligunt: ac si dixisset inferni Varro tamen Orci deum lūgit ere-
 bum: noctis parentem. vnde illud est. Erebo nata fuscis crinibus
 nox te inuoco Seruius Erebum suspicatur inferorum secessum
 quendam quem teneant qui cum virtute vixerunt. & adhuc in
 eysios non admittuntur. ¶ Exarsit succensus est & excanduit.
 irascentium flagrant & emicant oculi: multus ore toto rubor. &
 ælluans ab imis præcordijs sanguis est. ¶ Tumidas

Senecę ver-
 sus exposit
 ex medea.

Verg. locus

Erebus;

Mati. signa;

Liber.

quippe quos teter hic affectus inuasit: horrenda facies est: depra-
uatum se atq; intumescendum Ouidius in artibus. Ora tumēt
ira: nigrescunt sanguine venę: Lumina gorgoneo sæuis igne mi-
cant ¶ Prælia moturus super is. bella in louē molēs. ¶ Egeret
cōnub. is. cereret cōiuge ¶ Sterilesq; diu cōsumeret annos. Celis-
bem vitam nulla suscepta prole transigeret.

Impatiens nescire torum: nullaq; mariti

Illecebras: & dulce patris cognoscere nomen.

Iam quęcunq; latent ferali monstra Barathro:

In turmas aciemq; ruunt. contraq; Tonantem

Coniurant Furia: crinitaq; fontibus Hydris

Tisiphone: quatiens infausto lumine pinum

Armatos ad castra mouet pallentia manes

Matrimonij
molestie non
ad modum
grauis.

¶ Impatiens nescire torū. grauit̄ & iracūdet ferēs q; vxoriam
rem non esset expert̄. ¶ Nullasq; mariti illecebras blādīmēta:
quib; viti deliniūtur. At qui multas ī matrimonio molestias eē
cōmuni peruulgatoq; vitæ vsu cōpertū est Sed hoc eius rei pe-
nit̄ imperito Plutoni conuenit. aut iō poeta dixit: quia leues fa-
cilesq; toleratu sūt: maioribusq; emolumētis voluptatibusq; ob-
litterātur: vt multis versib; apud Gellū disputatur. ¶ Et dulce
patris cognoscere nomē Nihil æque nobis ac liberos natura cō-
liauit. vt ī prohoemio Saturniū scribit Macrobius Colorē poe-
ta sumpsit ex illo Vergiliano Nec dulces natos Veneris nec præ-
mia noris. negādi vero particula bis accipiēda est. Hoc modo &
impatiens nō cognoscere vt apud Statiū. Neq; enim velocior vl-
las itq; reditq; vias: cognataq; tartara mauult Alij vastiore sono
nihil ostensi: nec emanant inerudite. ¶ Quęcunq; monstra.
Quę sint ea Vergilius. & in Hercule furente recenset Seneca:
sed & ipse Claudian; in Ruffinū pulcherrimis versib; quos adieci
Consilium deforme vocat glomerantur in vnum Innumere pe-
stes. Erebi quascunq; sinistro: Nox genuit foetu. Nutrix discor-
dia belli: imperiosa fames. leto vicina senectus. Impatiens-
q; sui morbus. Liuorq; secundis Anxius & iciso moerens

Inferni mō-
stra:

velamine luctus. Et timor caeco praecipit audacia vultu. Et luxus
 populator opum: cui semper adherens Infel x humili gressu comi-
 tatur egestas. Foedaq; auariciae complexae pectora matris Insom-
 nes longo veniunt examine curae: ¶ Latent. cohercentur. ¶ Mon-
 stra: quae praeter naturam fiunt monstra dicuntur. vt pedibus in-
 grediens anguis: aut cum quattuor alis volucris: aut cum bruti ca-
 pite natus infans vel si iecur incoquendo distabit a monendo fa-
 ctum nomen vt Aello Stiloni placet: quasi monestrum quod mo-
 stret futurum: & moneat deorum voluntatem idem sentit Asini⁹
 capito pompeiusq;. ¶ Barathro. Tartaro: nam Barathrum graeci
 vocant: quaque versus praecipitem locum: vnde emergi non possit
 vt docet Festus. Instat eius in quem rerum capitalium damna-
 tos Athenienses olim deturbabant. inde Barathru pro pernicio.
 Demosthenes usurpauit: vt legimus apud Suidam. Ferali. fune-
 sto lugubri: dito mortifero. Nam feralia sacra dijs manib⁹ erat
 festa q; in ijs epulas & pecudes ferrent autor Pompeius. ¶ In tur-
 mas equitum turmam dictam quasi Terinam Curiatius existi-
 mat. q; terdeni equites ex tribubus Tatiensium. Rhannium. Lu-
 cerum: legebantur. Itaq; primi singularum decuriarum Decurio-
 nes appellat: ex eo q; singulis turmis praerant trini: quod etiam
 Varro tradit. ¶ Aciem exercitum telis instructum. ¶ Ruunt. ra-
 ptim feruntur Contra tonantem. aduersus Iouem. ¶ Coniurant.
 ergo Plutonis haec expeditio tumultus erat nam tria militiae ge-
 nera tradit. Seruius. vnam quae legitima diceretur. quom singuli
 iurabant pro rep. se facturos: & non nisi completo legitimo tem-
 pore discedebant. Euocationem quom diuersi ad cogendos exer-
 citus mittebantur. Et in summa trepidatione coniurationem quo
 singulos interrogare non vacabat Sed creatus Duxe capitolio:
 duobus signis elatis altero ceruleo: quod erat equitum altero pe-
 ditum ro: eo: clara voce dicebat. qui temp. saluam vult me sequa-
 tur. ¶ Furiae. Furijs tris Hesiodus & epimenides: easq; e sangui-
 ne pudendorum. Saturni: quae patri subsecuit Iuppiter prodijisse
 memorant. Nocte genitas autumat Aeschylus & Verg. Huc mi-
 hi da proprium virgo sata Nocte laborem. ¶ Crinita hydris pri-
 mus Aeschylus (vt refert Pausanias) implicitos serpentibus crin-
 es furijs ee finxit quem post alij graegati secuti sunt & Tibullus
 Tisiphoneq; impexaferos pro crinibus angues. Hydris serpentib⁹
 Sedulius Ne corpora nostra Tanq; vile solum saeuus sibi vendis

monstra que

Feralis.

Turma.

Dixit gra

Tisiphone
militie mos.

cet hydus. ¶ Sontibus noxijs: & venenosis. ¶ Tisiphone. $\tau\alpha\epsilon\alpha\varsigma$
 το τιοειν τανσφουεαο: quoniam caedes vlciscitur. vt placet ijs: qu
 verborum rationes: apud græcos interpretando scrutantur.

¶ Quatiens in fausto lumine pinum. vetustæ militiæ morem ex
 pressit: nam ante vsum tubarum: faces instructas acies præibant:
 quibus vtrinq; coniectis manus conferebatur: vt legimus apud
 Lycophronem. meminit & in. iiii. theb. Papi. Prima manu rutilã
 de vertice larissæo Ostendit Bel'ona facem. ¶ In fausto rogali. vel
 propter fumum quem multum pinus emittit: ob id olim nuptijs
 interdicta: nam quod apud Pompeium legitur ex alba pinu: noue
 nuptæ præferri faces ex alba spina scribendum est. ¶ Armatos ad
 cast. mo. palmã. Hyppallage. i. palentes & instructos manes in a
 ciem educit. ¶ Manes. vmbra: deos inferos: ac defunctas corpo
 ribus animas nam manum veteres aiebant bonum & deos man
 nes inferos quasi bonos. quos (vt Aelius stilo tradit) supplices me
 tu mortis venerabantur: aut quoniam mors: vt grauissimis quib
 usq; placet non modo mala non est. sed etiam luci præferenda.
 & ij. vero viuunt: qui e corporum vinculis tanq; e carcere quo
 dam euolarunt. vt in sua repub. scripsit Cic. Sunt qui dictos arbi
 trentur: q; per omnia manarent: quos ab auguribus ob id inuoca
 ri mos esset: autor Pompeius.

Manes:

Pene reluctatis iterum pugnantiã rebus

Rupissent Elementa fidem: penitusq; reuulso

Carcere: laxatis pubes Titania vinculis

Vidisset Cæleste iubar. rursusq; cruentus

Aegæon: positis arcto de corpore nodis:

Obuia centeno vexasset fulmina motu

Sed parçq; vetuere minas: orbicq; timentes

Ante pedes soliumq; Ducis fudere Seueram

Caniciem genibusq; suas cum supplice fletu

Pene
aut. locus

¶ Pene paulominus aduerbium remittendi. cuius vltima syllaba

breuis est: Papi. Et qui tibi Pythie Ladon pene locer. neq; nos de
 ciptat Ouidius in artibus. Ennius emeruit Calabris in montibus
 hortos Contiguos pene Scipio magne tibi nam corruptum car-
 men est & ita emandandum. Ennius emeruit Calabris in monti-
 bus ortus Contiguus ponti Scipio magne tibi quippe Ennius ex
 oppido Calabriae Rudijs fuit: vt Strabo testatur. Ausonius in Mo-
 nosyllabis. vnde Rudinus ait diuum domus altisonum Cael. Eius-
 dem statuam suo sepulchro prior Africanius imponi iussit autor
 Plinius Parum inquit abfuit quin elementorum foedera dissolue-
 rentur: & in antiquam discordiam redirent. ¶ Reluctatis. conuul-
 sis quod a deponenti participium passiu. veteres secutus: enuncia-
 uit. Lucilius a me auxiliatus es. Petronius Arbitr. animam no-
 st o amplexam in pectore Cicero pro Roscio. quo vno maleficio
 scelera omnia viderentur complexa esse. Vatro Tribunicio auxilio
 adminiculatus. Et maro. Nunc oblita mihi tot carmina. Sexcenta
 suppetunt exempla. quae prudens omitto. ¶ Penitus reuulso
 carcere. diffracto profundo tartaro qui titanas cohercet nam car-
 cer vndecumq; phibemur exire. locum significat: ab arcendo qd
 Varronis testimonio scribit Ser. Est autem noxiarum proprie cu-
 stodia. quem nonnullis a cohercendo de duci placet. ¶ Pubes Ti-
 tania scribit. Diodorus Ex Titea & Caelo natos esse filios septem
 decim: quemq; suo nomine sed omnis in communi a matre Ti-
 tea Titanas nuncupatos Hos iuppiter bello domitos apud infe-
 ros relegauit: quod eius parentes in vinculis coniecissent autor.
 Euhemerus. Musaeus & Corinthius Eumelus: qui Titanum pra-
 lia graece cecinit. ¶ Celette iubar. lucem Solemque: qui fax & ocul⁹
 celi prius appellabatur. Ouidius Metamorphoseon libro primo.
 Per iubar hoc inquit radijs insigne coruscis Nate tibi iuro: quod
 nos auditq; videtq;. Iubar autem lucifer proprie dicitur: quod iu-
 bas lucis effundat a quo quicque fulgens ita nominatur. Pom-
 pelus autor: & Seruius. ¶ Aegæon etiam Briareus dictus est: vt
 ait Homerus. Caeli Terraeque filius: vt Hesiodo placet: qui cum
 Corinthius Eumeius in patre non conuenit non enim Caelo. sed
 ponto prognatum refert & illic etiam sedes habuisse: vnde con-
 tradeos cum Titanibus decertauerit: Huic Ion Chius astipulatur
 qui canit in dithyrambis Aegæonem a pelagi vadis Theti-
 dis precibus euocatum suppetias. Ioui tulisse quem iuno Ne-
 ptunus & Apollo: deiscere de imperio cogitabant de quo

Ennius pma

Carcer
Titanes

Iubar:

Briarius
Aegion.

Valerius flaccus poemati carmen inseruit Coniō in heraclea scribit Briareū cū Neptūno gradū contulisse: sed ab ipso deo superatum demersūq; in ea maris parte: quod Aegæonis monumentū cū Apollonio plerique vocant. Adiugatur & salti numinibus ab Ouidio: & quia ponto patre genitus est: & quia neptunni filiam (quod idem tradit Hesiodus) Opyā duxit vxorem Chalcidenses rem diuinam Aegæoni faciebant: sicut Briareo Caristij nam omnis ferme Eubœa Titanum regnum fuit autor Solinus. Sed illud admirationē mihi peperit: q̄ quē dicit Homerus eūdem Briareum Aegæonemq; nominatū Solin⁹: vt diuersos accepit: preter q̄ si hoc intelligi voluit: vni eidēq; Titani sub diuerso cognomine sacrificatum. ¶ Arcto. vincto. Positis nodis. frustra is viculis & catenis. ¶ Vexasset Annæus Cornutus: id verbum leve paruiq; incōmodi esse putabat Reprehensio Vergilio q̄ de Scylla seuissimō maris monstro. Dulichias vexasserates ait. Sed ingentis calamitatis vsum notare: Gellius: & Macrobius exemplis & rationibus non paucis affirmant. quod vtroq; priores Asconius Pedianus: & Probus attigerant. ¶ Obuia infesta. Centeno motu nam centiceps fuit ac totide immanus habuit: vt Hesiodus cecinit. & Vergilius. Et centum gemini strictos Aegæonis enses. Sed parca vetuere minas. Erat inquit Orcus in procinctu: sed fata: quorū intererat res saluas esse: intercesserunt: quominus exercitus educe retur. ¶ Parca. tres sunt quas noctis & Erebi filias fingit Hesiodus: propter obscuritatem ignorationem que causarum. Ponti Lycophron in cassandra: q̄ inexorabiles esse credantur. quæ ratione. Cyclopem. Legistrigonem ceterosq; immanicrudelitate suos Neptunni liberos appellamus. Eisdem superum scribas esse Cappella tradit: quæ Iouis sententias & cælestis Senatus excipientes in acta referant. Nomen: quia nemini parcant: a contrario sensu datum cum Seruio grammaticoplures autumant. Varro tan. en a partu qui quoniam nono decimoq; mēse tempestiuus est & maturus vetustas parcas. Nonam Decimamq; nominauit. Adijcit & vindex Cesellius ex Liuiō poeta moeram (Sic enim lego non vt scriptum est apud Gellium morta) Neque certū quod vindex existimat: sed omnium commune nomen est. Nam Moera fati p̄stitem deam græce significat. ¶ Vetuere minas fregerunt impetus. ¶ Orbicq; timentes. vt rerum summæ consulerēt. nam Timeo metuo: formido: & id genus alia verba datiuo coniuncta: beniuo

Vexare.

Parce que.

lū declarent animum: non infensum quippe timemus hostes:
metuimus amicis ¶ Solium Sedile quod ex integro ligno con-
stabat illic olim reges ob corporis sui tutelam priusq̄ stipatores
adhibere mos esset singuli tautum sedebant. id vt Verrius placet
dictum quasi solidum: vel i mutatis syllabis a sede: quod Festus
& Caper grammaticus magis probant. ¶ Dulcis. Plutonis &
elegantem in expeditionis apparatu: castrensi verbo vsus ē: quod
superius etiam fecit. ¶ Seueram. tristem quippe quas indepreca-
biles poetæ fingunt: & apud inferos vbi mœsta sunt omnia: & in
amena. Martialis. Lanificas nulli res exorare puellas Contigit
obseruant: quem statuere diem. Quin & inferni fluium seuerū
per epitheton Verg. appellauit aut intellige venerādam Oui. Ma-
gna fuit quondam capitū reuerētia canū quod a lacedemonijs
acceptū: antiqui Romani tenuerunt apud quos: neq; generi neq;
pecunie præstantior honos tribui: q̄ ætati solitus Maioresq; na-
tu a minoribus colebantur: ad deum prope & parentum vicem.
Auctor Valerius priscorum exemplorum lib. ij. Plutarchus in Di-
cterijs: Iuuenalis & Gellius.

Seuerum

Senectuti
tributus ho-
nos.Benua mise-
ricordie con-
secrata.
Parcaꝝ ius

Admouere manus: quarum sub iure tenentur.

Omnia: quæ seriem factorum pollice ducunt.

Longaꝝ feratis euoluunt Secula pensis.

Primafero Lachesis clamabat talia Regi.

Incultas dispersa comas. Omaxime noctis.

Arbiter: umbrarumq; potens. cui nostra laborant.

Stamina. qui finem cunctis & semina præbes.

¶ Admouere manus genibus. ijs inesse putabant quādam religi-
onē. ob id a supplicibus attingebatur: ab hac manus tēdebāt
hæc vt aras adorabant: vt tradit Plini⁹ Eadem misericordiæ se-
dem vetustas credidit vt Ser. refert. ¶ Cum supplice fletu. cum
lachrymis & obtestatiōe. ¶ Quarum parcaꝝ seu manuū: qd̄ pla-
cet. ¶ Sub iure. arbitror in quare potestate sunt oia Nobis. n.
nascētibus parcaꝝ: bona aut mala cōferunt: vt canit Hesiodus.
¶ Ducunt pollicē digitis subacta trahunt quod ne reuocāt Est &

Ducere fer-
rum.
Ductor fer-
reus.

Factū quid.

Series;

Seculū qd.

Genea.
Vite huma-
ne spacium.

Parce cum
tres.

Atropos.
Lachesis.
Clothos.

quandoq; ducere ferrē: p̄cudere: hoc est in longū cedendo por-
rigere. inde Ductor ferre⁹ i carmine obsceno Vulcanus q̄ faber
est: & ferrū ducit. i. extēdit: & es ductile: qđ malleis obsequitur
tenuaturq; in laminas: apud Pliniū. ¶ Serēfatorē Naturalem
quēdam ordinē omnium rerū: ex æterno: alijs ad alia cōsequen-
tibus: & incōmutabilī manente huiuscemodi cōplicatione: qđ
fatū philosophi dicunt. id ita Chrysippus diffinit. Fatū ē sē-
piterna quædā: & ideclinabilis series rerū: & catena voluens se
metipsa sese: & iplicās p̄ æternos cōsequentīæ ordines: ex qbus
apta cōnexaq; est. Series autem est cōtinuata p̄gressio: sine iter-
missione Quintilianus. orationis seriem vocat & Statius histo-
riæ. Longa retro series trepidum si martis opti Agricola in fā-
dis condentem prælia sulcis expediam. ¶ Evoluunt. in fila dedu-
cunt & gestū nentis expressit. Cui. Tunc que dispensat mortalia
fata sorores debuerant fusos evoluisse suos. Est autem sinus alle-
goriæ. nam remoto verborū ambitu. dicit in fatis esse oīa. ¶ Sec-
cula lōga Seculū spacium est vitę humanę lōgissimū: morte & vita
definitū. Quare q̄ annos triginta seculū putauerūt. multū viderē-
tur errasse: hoc. n. tēpus Genean appellari: autor est Heraclē⁹. Ep̄-
genes cētū duodecim annis longissimā vitā cōstituit. sex annos
Berosus ab ea sūma detraxit. Alij ad cētū viginti annos p̄ducti
posse: alij etiā vltra p̄crediderūt. Liviū dūtaxat ad cētēsimū: quo-
to ludi seculares anno celebrarētur vt legimus apud Censorinū.
¶ Pensis. Lanæ manipulis q̄ p̄dentes ex colo fuso trahuntur:
¶ Ferratis hoc. ait ob eternitatē fatorū nā p̄cē vitę necisq; cūcto-
rū p̄stitēs esse fingūtur & eā nēdo p̄ducere. inde lanificę sorores
appellātur. Martial. Si mihi lanificę ducūt nō pulla sorores Stāla-
na. nec surdos vox habet ista deos Seneca. Nō sollicite possūt cur-
rē mutare ratī stamina fusi. ¶ Prima lachesis. Apuleius tres inq;
parce] tria fata sūt numero: cū ratione tēporis faciētia si potestatē
earū ad eiisdē similitudinē tēporis referas. nā qđ i fuso perfectū
est: p̄teritū tēporis habet speciē: & qđ torquetur indigitis momē-
ti p̄sētis indicat spacia: & qđ nōdū ex colo tractū est: subactūq;
cura digitorū: id futuri & consequentis seculi posteriora videtur
ostēdere. Hec illis cōditio ex nominū p̄prietate cōtiguit. vt Atro-
pos p̄teritū tēporis fatū: quod ne deus quidem redderet infectū
& futuri tēporis Lachesis a sine cognominata: qđ esset iis que fu-
tura sunt: finē suū deus dederit. Clotho p̄sētis tēporis habet

curā: vt ipsius adiectionib⁹ suadeat ne cā solers rebus oibus desit.
 Lachesi vero dictā chrysi⁹ppus autumat. αφατον λαχαισι qd
 est sortiri: qppe ipsa net ac filū ducit. Clotho qd fusū torquendo
 sup eo filū trahit: atq; colligit: nā greci torquere κλωτειν dicunt.
 Atropon incōmutabilē: qd indepcabilis sit & flecti nō pōt. qnīn fil
 lū trūcet: ac humanā finiat vitā. Sigdē grecis ατρεπτοσ imutabi
 lis appellatur. ¶ Clamabat. alta & clara voce dicebat & morē cō
 elonātis expressit. ¶ Fero regi. Plutoni q seuis & trux est vt ait
 Iuena. ¶ Incultas dispsa comas. incōptis & passis crinibus: vt ha
 bitu mesericordiā moueret. ¶ Noctis. Tartari quippe nox erebo
 patre nata est vt scribit Varro. & esse perpetua creditur apd infe
 ros. ¶ Arbitr. potēs a rector. nā sum⁹ arbitr vt iuris ciuilis au
 tor Proculus scribit: is est aquo puocare nō licet: S3 equo iniquo
 ne eius dicto stādū ē. ¶ Umbrarū potēs. Dispater inferias & pa
 rētatiōes primus introduxit: vnde vita fūctis imperare credit⁹ est
 autor Diodorus. inde Sumanus quasi sūmus maniū dicebatur: vt
 tradit Capella. & elegāter umbrarū nā neq; animas neq; corpora
 sed tātū umbras & ianes quasdā species: ad inferos manare Ploti
 n⁹ disputat: & eo prior Ennius cecinit vt est apud Lucretiū: Hinc
 Albius Tibullus in panegyrico vidit vt inferno Plutonis Subdi
 ta regno Magna deū soboles leu bus discurreret umbris. Sic. n.
 lego nō vndis. vt apd eū dictabim⁹. ¶ Cui. in cuius gṛaz. ¶ La
 borāt opus faciūt. ¶ Nostra stamīna pstat in ea quā dixim⁹ opi
 niōe de icolo pcarū ¶ Qui finē cūctis. & semina pbes: hoc a Pa
 pinio sumpsit Claudianus: apud quem vates Amphiaras ad Plu
 tonem sic ait. O cūctis finitor maxime rerum ad mihi qui quon
 dam causas elementaq; norā & sator. Omniū vero pernicles Or
 cus est: Quia tendimus huc omnes hęc est domus vitima cūctis
 vt est apud Ouis. Creator autem quoniam terram consecrat Pluto
 ni constat vnde cūcta gignuntur vt antea dictum est. ¶ Semina
 lucis originem.

Nox erebi fl
lia.

Arbitr.

Orcus finis
tor: & creator
omnium.

Nascendiq; vices alterna morte rependis.

Qui vitam lætumq; regis. Nam quicquid vbiq;

Gignit materies: hoc te donante creatur:

Liber.

Debeturque tibi cunctis ambagibus qui.
 Rursus corporeos animæ mutantur in artus.
 Ne pete firmatas pacis dissoluere leges
 Quas dedimus neuitque colus: neu praelia fratrum
 Ciuili conuerte tuba. cur impia tollis
 Signa: quid incestis aperis Titanibus auras?
 Posce iouem dabitur coniunx. Vix ille pepercit
 Erubuitque preces: animusque relanguit atrox
 Quauis indocilis flecti. Ceu turbine rauco
 Quam grauis armatur boreas. glacieque niuali
 Hispidus & gelida concretus grandine pennas
 Flare cupit: pelagus: syluas: camposque sonoro
 Flamme rapturus. Si forte aduersus ahenos.

Lætum unde
 mors quid
 Materies,
 Hyle.

¶ Nascendi que vices alt. mor. rep. Qui das vt alternis omnia uiuant & extinguantur. ¶ Lætum mortem per antiphrasim: vel a lyo quod est dissoluo. Nam corporis & animæ solutio mors est: vt Epicurus diffinit. Gignit creat & in lucem pfert. ¶ Materies Hyle græce sylua dicitur: & sex elementorum. s. aer ignis: humor & terra sordidior: eandem nostri: imitatione grecorum materiam vocant a parte totum nam Materies cõe lignorum nomē est quæcunq; syluæ ferunt ab hac autem sunt omnia. Lucretius elementa materiem dicit. Quæ nos materiem & genitalia corpora rebus: Reddunda in ratione vocare & semina rerum appellare suemus: & hæc eadem vsurpare corpora prima. q; ab ijs sunt omnia primis Superiora tradit esset seruius. ¶ Creatur hic & in carminibus saliaribus Plutonem eius manum quasi creatorem bonum veteres indigitabant. ¶ Ambagibus. conuersionibus & circuitibus. ¶ Rursus corporeos animæ mutatur in artus. Legitur & mutantur quod Placet. Heraclitus. n. opinatus est & differuit e sumis

ad'ima atq; eximis ad summa animã iter agere: quoniam laboris (vt inquit) imodici videri debet: in eisdem perpetuo sedibus: et supernis atq; cælestibus immorari: inq; deũ cõtubernio semper alieni iuris eẽ. Iccirco partim quiescẽdi cupidine partim domi- nãdi spe sublata: ad inferiora deferri. Credebat Empedocles ad hanc animas vitã deijci vt prioris vitæ peccata luãt. Idẽ fere Pythagoras existimauit Plato q; Chaldeorũ Aegyptiorũ philosophi- am græcis intulit & suos omniũ prope sententijs libros referat sa- tis id cõstitutũ nõ habet: Nã modo in poenã ablegari huc ani- mas autumat: qñq; vt vniuersũ hoc quod cælum vocãt: suis vn- diq; numeris absolutũ constet: interdũ spõte: nunq; inuitas: ali- quãdo vt coactas: nunc vltro quoad emitti velint Hinc Aeneid. vi. Verg. Rursus & incipient in corpora velle reuerti. ¶ Pacis le- ges fœdera. ¶ Neuitq; colus. allusit ad parcarũ stamina de quib; ante est dictum Colus in lanificijs instrumentum mulierculis & vulgo notum: cuius paternum casum per. i. Vergilius enuncia- uit: secundum quartam declinationem Papinius: extrema iam fila colu datus ordo senectæ: Itẽ Nigræq; sororum intrauere co- lus. ¶ Neu praelia fratrũ ciuili cõuerte tuba ne cõmittas vt fratres inter se bellum gerant: quod plusq; ciuile Lucanus appellauit. ¶ Tuba. hoc ex sua persona poeta dixit nam longe post tubã Ty- rhenus Piseus inuenit: vt tradit Plinius ad eius cantũ vt hodieq; prisci et. pugnas indipiscebant: pter Lacedemonios qui tibijs ute- bantur vt est apud Thucydidem Tollis signa ex istituto Romane militiæ hoc traxit: & Verg. Aeneid. octauum sic auspiciatur vt bel- li signum Laurenti Turnus ab arce extulit: ¶ Impia q; contra fratrem. ¶ Aperis auras lucis & cæli copiam facis. ¶ Incestis im- pijs & sacrilegis: quod nomen a græcis defluxit: autore Põpeio nam facinus illi vocant Anceston: Alijs cum Lutatio: a cesto cinguli genere deduci placet quo Venus ad honestas nuptias vt fingitur: sed huic loco non conuenit. Sunt & qui scribant: abla- tas: & cum verbo auras coniungunt. ¶ Vix fere non Aegre: vt irati solent. quorum aures consilijs pclusæ sunt: vt inquit. Sene- ca. Erubuitq; pces Verg. Aenid. ij. Iura fidemq; supplicis eru- buit: idest reueritus est motus est inquit Pluto: parcarum a quibus rogabatur autoritate. ¶ Atrox Sæuus ac minax animus. huius nominis prior syllaba: hudæmutæq; coitu indiferens redditur. Ver. Vrit Atrox Iuno. Iuena. Promittunt atrocem animum

¶ Palingenes
ns. *

Colus

Tuba in pre-
luis. *

Ætrot.

Boreas.

Orithyias
prus.

¶ Relanguit aliquantisper sedatus est. ¶ In docilis flecti rigidus
& inexorabilis. ¶ Ceu quemadmodum: & est honesta similitu
do Boreas. is ab Aestiva & Solstitiali orientis meta spirat: vt scri
bit Gellius. eundem Homerus: quia serenitatem inducit αἰεθρὴ ἕβερ
την .i. sudificum vocat. Fuit & Strymonis filius Boreas Orithie
raptor: vt Isagoras in megaricis tradit: sed poetæ rem ab ho
mine ad ventum transferunt. Hermias vero platonius Erechthe
filiam Orithyiam: Aquilonis impetu ex alto deiectam periisse cre
dit: & inde factum: vt hominum sermone a vento rapta dicatur
¶ Turbine. Turbo venti vis est in se contorta: cum ingenti frago
re obiecta quæq; deturbans: vt Seneca tradit: & Plinius ¶ Rau
co grauisono. ¶ Glacie niuali grandinis definita: que cōcreta nix
est. ¶ Grādine gelida Scribitur & getica a thraciæ populis: quos
alibi memorabimus. ¶ Concretus pēnas Astrictus poetica sinec
doche venti sane volucres effinguntur. Ouid. Madidis notus
euoluat alis. ¶ Sylvas: arbores. ¶ Campos nunc segetes: conti
nens pro contento. ¶ Sonoro flamine quia violenti flatus est:
& sonori. vnde Boreas αἰετοῖο βοῆσ appellatur. autor Nonius
ex Homero. ¶ Aduersus. intercedens & obitans aquiloni .vel
per hypallagen. aduersos & obiectos postes intellige.

Aeolus obiecit postes: vanescit inanis

Impetus: & fractæ redeunt in claustra procellæ.

Tum Maia genitum: qui feruida dicta reportet

Imperat acciri. Cyllenius astitit ales

Somniferam quatiens virgam: tectusq; galero.

Ipsè rudè solio fultus: nigraq; verendus

Maiestate sedet. squalent immania fœdo

Sceptra situ. sublimè caput inœstissima nubes

Aeolus ven
torū rex.

¶ Aeolus. Hellenis filius vt ait Direchidas ab hoc alter hippote
fuit: vt Homerus: & eum secutus Dionysius apher canit: beni
gnus in hospites & perhumanus Is liparen & Aeolias ab eo noz

minatas insulas: in ora scilicet tenuit & in ijs strongylen excuius fumo: qui nam status futuri essent in triduo predicebat unde veterum Rex existimatus est. Hæc ex Polybio: Strabone: Plinio accepim⁹: & Solino Non satis vero mirari queo: quod est quod. Domitius miretur: Ouidium canachem introduxisse conquerentem quod patris crudelitatem: sibi non licuisset nubere Machareo fratri: & (ut ipse putat) ab homero discedere qui sex filios & totidem puellas Aeolum sustulisse tradit: & singulis singulas matrimonio coniunxisse. Habet alios autores Naso quos si unquam Domit. adisset: non commississet ut leuis (ne dicam petulans) in sugillando tanto poeta: deprehenderetur. Sositratu rerum tuscanicarum lib. ij: refert Aeolum tuscorum regem: ex Amphiathea filias sex: mares totidem suscepisse. quorum Machareus omnium natu minimus impatiens amoris: sotorē cōpressit. ex eo cōceptus infans rem perdidit: pater filię misit ensem. quo puella mortē sibi cōsciuit. idē paulo post exemplum Machareus secutus est historiam recitat. & Plut. Hoc argumentū scribendę epistolę dedit Ouidio: qui personę quā sustinet: & iuris sui non oblitus. similitudine nominis abusus est: & quod Tyrrenorū regis Aeoli fuit: ad Aeolum lipare contulit ut alia non parū multa poetę salent. nam liberos: hercules: Mercurios: Veneres & denique scyllas: ad singulas tantū redegi non ignoram⁹. ¶ Postes quę post ostiū sūt: & inde dicte. Vtr. Belli ferratos rupit saturnia postes. ¶ Alios. ferreos. es n. p ferro plerūque ponitur: quod eius vsus antiquior quā ferri fuit. Aerē laborabant nondum noscentia ferrum. Secula. Quin & amaturas & tela ex aere vetustas habuit: ut est apud Homerum quę Combe puella in Eubœa primum inuenit: unde cognominata Chalcis est. Eandem numerosę prolis exemplum non nulli ex grecis adducunt: nā senties peperit ut aristus salaminus in litterarum monumenta retulit & Zenolectionem deprauantes. Iāben pro combe substituerunt. ¶ Vanescit. comprimatur & cassus redditur. ¶ Impet⁹ vis ac furor. ¶ Factę repulsę. vel ingentis spiritus & Sonoræ. Maro. Fractasque ad littora voces. placet prior expositio. ¶ Redeunt retruduntur. ¶ In claustra: Verg. de ventis. circum Claustra fremunt ¶ Procelle violenti nunc spiritus. Sunt autem procelle repentini quidam flatus qui rupta & in pronū soluta nube gignuntur: & superne demissi in terrā cadūt vehemēter acresque: quod scribit Plinius. & ante eū Seneca in quest. ¶ Impat acciri. iubet accersi.

Aeolus tusc
corum rex.
Machareus
Tanache.

Defensus a
caluniam.

Aeris vsus
antiquior quā
ferri.
Combe pus
ella.
Ouidi loc⁹.

Procelle
Mercurius
Iouis &
Iata dea
Iata.

Liber.

Maia

Maia dea

Maieſta.

Cyllenius
vnde

Caduceus.

Caduceator

Verbenari⁹

¶ Maia genitū Mercurium Iouis & Maiæ filium q̄ pleio nes & Atlantis filia fuit: vt apud græcos Aratus: Verg. ac Hi gynus enoſtris refert huic & in vrbe mercatores: mēſe q̄ ab ea Maius eſt: olim rē diuinam faciebant Cincius Maiā vulcani vxorem dixit. Sed eam Maiēſtā vocari non Maiā Piſo contendit. eandē cui mēſe maio ſacrificabant: terram Labeo Cornelius eſſe vult hoc adeptam nomen a magnitudine. q̄ mercurij mater exiſtima tur: q̄ vox naſcēdi homini terræ cōtactu datur & vocis & ſermo nis potens mercurius eſt. ¶ Qui reportet referat Ioui. ¶ Feruū da dicta. iracunda. ¶ Cyllenius Mercurius ab Arcadiæ mōte. Cyllene: q̄ quom nondū nomen hēret: a Cyllene nymp̄ha voca tus eſt vt tradit Stephanus: q̄ illic Mercurium vt fabulæ ferunt educauit: Sed eam Coruilius ex Ioue Mercurium peperit ſcribit Alij dictum volūt (vt eſt apud Pompeiū) q̄ ſermo ſine manibus omnia tranſigat q̄bus corporis partibus q̄ carent *αλλοι* in .i. mutili nominantur Iccirco quadratus effingebatur: emineti tū capite reliquo corpore non expreſſo: ſed rudī Iuena Nil niſi ce cropides trūcoq̄ ſimilimus hermæ. ¶ Aſtitit. p̄ſto fuit & alluſit ad eius ſideris velocitatem. ¶ Ales volucer. autor obſcæni car minis Sub tunica virgam nū deus ales habet: item Statius & de menaliayolucer tegeaticus vmbra. ¶ Quatiēs criſpans & vibrās ¶ Virgam caduceum: quem cōnexis vtrinq̄ ſerpentibus figura bant q̄ orōnis is deus exiſtimatur cuius vis imaniſſimos quoſq̄ conſiliat vt refert ēt macrobius Iccirco ab exteris gentibus i pacis argumentum p̄tendebatur autor Plī. Quin & pacem petentes legati caduceatores dicūtur: Cato caduceatori nemo homo nocet eoidem varro verbenarios a verbenis: hoc eſt a ſagminibus quæ geſtabant apellauit. ¶ Somniferam q̄ ſopor inducitur: vt eſt apud Vergilium. ¶ Tectus galero pileo Verg. fuluoſq̄ lupi de pel le galeros. & papinius de Mercurio. obnubitq̄ comas: & tempe rat aſtra galero. ¶ Ipſe. pluto ſed emphaſim pronomen habet. ¶ Solio. ſedili de quo ante eſt dictum. ¶ Rudī. inculto nec artiſti cis manu polito. ¶ Fultus ſubnixus ¶ Verendus ſæuerus: & ad terrorem vultu composito. ¶ Maieſtate. regali quadam autorita te. que maieſtas a magnitudine dicitur: vt placet Pompeio ¶ Nī gra. nam Dis ater effingitur. Ouidius. Et pulſata nigri regia cœ ca dei q̄ rōne futuas huic deo pecudes imolabāt Tibull⁹. Interea nigras pecudes p̄mittite diti Squallēt. obſita iacēt. ¶ *Fœdo ſi*

tu turpi illuuiē nā sit⁹ diuitio hūor collecta sordes ē ¶ Sceptra sce
ptrū p̄priū Iouis ē & regū: q̄ Iouis p̄sonā rēp̄sentāt: vt canit in
hymnis Callimach⁹ græci σκηπτρου vocāt: vt ē ap̄d Homēz.
¶ Immania. magnæ molis & vaita Claud. li. ij. Trabali saxa
ferit scripto. ¶ Sublime caput: altitudo sugesti: & p̄ceritas dītis
exprimitur. ¶ Moestissima nubes. ab affectu Cōtristat. n. nō mō
cælum sed & animos etiam nostros vt contra sol: q̄d ait Plinius:
cæli tristitiam discutit: ac etiam nubila humani animi serenat.

Situs:
Sceptrum

Asperat: & dire riget inclementia formę:

Terrorem dolor augebat. tunc talia cello

Ore tonat (tremefacta silent dicente Tyranno

Atria latratum triplicem compescuit ingens

Ianitor. & presso lachrymarum fonte reledit

Coccytus: tacitis Acheron obmutuit vndis

Et phlegethontæz requierunt murmura ripe)

At lantis tegeæ nepos commune profundis

Et superis numen: qui ius per limen vtrunq;

Solus habes: geminoq; facis commercia mundo

Iceles: & proscinde notos: & iussa superbo

Redde ioui. tantum ne tibi sequilime fratrum

In me iuris habes: si nobis noxia vires

¶ Asperat. reddit atrociozem. Papinlus in Achilleide. factusq;
relatum asperat Iliacū. ¶ Riget inclementia formæ. Plutonis in
quit sæuicia colligitur ex aspectu. quippe rigidus est qui de sum
mo iure nihil remittit. ¶ Inclementia. crudelitas. Verg. Inclemē
tia diuum Has euertit opes. Dolor. ira. q̄ necesse est vt dolor aīce
dat nec vllū ē aīal: tā horrēdū tā p̄nitiosū natura: vt nō appareat i
illo si ira iuasit: noue feritatis accessio a cōtrario declamauit Pa
pini⁹ in Achilleide. O quātū gaudia formę adijciūt. ¶ Cello ore.

Frascētium
vultus

- clara voce: quod irato maxime conuenit: ut est apud Gellium: vel ex alto loco. ¶ Tonat immaniter clamat & hoc interitatum signa Plutarchus rettulit. ¶ Tremefacta silent dicente tyranno atria. Papinius de Plutone lib. theb. viij. Dixerat atque illi iam dudum regia tristis atque tremat Oranti. suaque & quae desuper urget Nutabat tellus. non fortius aethera vultu. Torquet. & astriferos inclinat Iuppiter axes
- Tyrannus.** ¶ Dicente Tyranno. Loquente Plutone. Tyrannus incubator imperij nunc tantum dicitur: qui non iure neque legibus. sed vi & animi quadam libidine dominatur. Sed & iustum quoque regem Tyrannum prisci vocabant. Vergi. Pars mihi pacis erit: dextram tetigisse Tyranni Ingens Ianitor. Cerberus Geryone filius & viperæ fratres hydræ ac Orithi Canis Geryonis ut est apud Hesiodum qui proforibus orci cultos excubat. Tibul. tunc niger in porta serpentum Cerberus ore Stridet: & æreatas excubat ante fores. ¶ Triplicem larratum nam triplex caput habere dicitur: & canum vox proprie larratus est. ¶ Ingens enormi corpore. Ianitor. qui vestibulum seruat.
- Cerberus.**
- Coccytus.** ¶ Cœpescuit pressit ¶ Coccytus. inferni palus a styge manat ut canit. Homerus in odyssæa. alij fluium voluentem lachrimas aiunt nam moeror styx est inde Coccytus idest gemitus deriuatur in cuius ripis luctiferi bubonis gemitus: & aliarum dirarum auium turpissimos vlulat? audiri Theseus apud Senecam refert. palus inertis foeda coccyti iacet hic vultu hic Iutifer bubo gemit. inde nonnulli Coccyto nomen datum volunt: a Coccyge: aue quae vulgo cuculum vocant. Sed Platonici quidam philosophi pro Coccyto: quicquid homines ad lacrymas compellit interpretantur. ¶ Acheron. Ad heracleam potius fluius est ab Acheronte mariandynorum rege dictus ut Terentius Andro refert. is postea Sconantes a megaribus quibusdam nauis vocatus est qui tempestatem maris illuc euaserunt ut canit Apollonius eiusdem nominis alter apud inferos esse fingitur: ad exprimendum moerorem: quo carissimos quosque ita functos efferimus. A' iter Academicum nam quicquid fecisse dixisseue usque ad tristitiam: humanæ varietatis more nos poenitet in Acheronte significari putauerunt ¶ Requirerunt compressa sunt. ¶ Atlantis tegææ nepos. Quattuor Mercurios vetustas coluit ut refert Coruilius. unum Iouis & Maiæ filium alterum cæli & diei Tertium liberi & proserpinæ. quartum Iouis & Cyllenes: quem fama est ob Argicædem profugum: litteras Aegyptijs ostendisse: verum omnes ad maiæ filium referuntur: ut Hercules ad Thebanum ¶ Atlantis nepos Orati? Mercuri facunde nepos
- Acheron.**
- Sornantes.**
- Mercurij quod est qui.**

Atlantis. Atlas. n. maiæ pater fuit: a qua Mercurius: vt p̄ inítia Li-
thiacon cecinit Orphe. ¶ Tegeæ. Arcas nã Tegea Arcadiæ oppi-
dũ ē vt scribit paufanias meminit & Homer⁹. vnde muliebrí gñe
Tegeatis mafculino Tegeates & Tegæus apud Propertium: quin
& Tegeaticus: Papin⁹. Et de Menalia volucet tegeaticus vñ-
bra. Tegeæ qđ idem ícribit paufanias Alex Mineruæ templum
fuit: ab aleo Aphidantis filio cōditũ: de quo ftatius templũq; aleæ
nemorale mineruæ. Quis in peruulgatis codicibus alte librarij via-
tio fcriptũ fit. ¶ Cōmune prof. & .f. n. nã fupis & infernis dijs gra-
tus: eft: vt canit Flaccus. vtrorumq; nuncius & interpres: vt apud
Lucianũ legimus: qua ratione vetuftas ei mixtum libabat: hoc ē
aqua dilutũ vinũ. qđ alterũ .f. merũ deorũ superũ: alterum .f. aqua:
deorũ manũ putabatur. ¶ Profundis: infernis. ¶ Qui fas q̄ ius
habes. ¶ Per limẽ vtrũq; nã foli mercurio Tartarus: vt cælũ pa-
ter: quõ cæteris dijs non itẽ qđ apud Papinũ Pluto quæritur.
Quid. n. mibi nuncius ambas itq; reditq; domos. ¶ Facis com-
mercia: mutuã confuetudinẽ. Est aut cōmercium libera cōmean-
di contrahendiq; facultas ab ijs q̄ merces vltro citroq; conuehũt
appellata. Pap. in Achileide. hæc geminæ commercia terræ. ¶
Celer p̄pera nã mod⁹ ē ipandi ab eo is verbo. ¶ Profcide notos
auras: q̄s q̄ volãt necesse ē vt fecerit. ¶ Redde iussa refer mādãta ac
meo noie Ioui nũcia. ¶ Supbo hoc ait ex affectu Plutonis nã p̄
turbati oĩo tota ē: & p̄icipiũ hẽt abruptũ a percōtatione: & qđ ē
figurata: nō. n. íterrogat vt fciat: fed vt ita acci⁹ vrgeat. Sæuiffime
fratrũ. Cōuerfio fermonis ad Iouẽ quẽ crudelitatis ísimulatq; vxo-
rẽ fibi nō dederit. ¶ Tm̄ ne tibi in me iuris habes. Tãta ne anĩ
licentia vteris vt hoc. euã tibi pmittas? ¶ Si nobis no. vj. cũ. cæ.
for. tulit. Si fatis inquit iniquis potior es: ideo ne tibi videor ido-
neus quem tantopere negligas? ¶ Fortuna. Sortitionis euentus
q̄ppe fortuna: fecundũ Plato: mens est: & ipsius anima mũdi quẽ
tũ deũ tum prouidentiam: qñq; necessitatem nũcupant nonnũq;
fortunam. q̄ efficiat multa improuifa nec opinata nobis: propter
obfcuritatẽ ígnorationẽq; caufarũ. Eadem poft Anaxagorã ftoic-
ci fenserunt adhibita diuifione q̄ eorum que funt quedam per fe
nulla externa ví fiant nonnulla fato plæraq; fortuna contingant.
Extat & Luciani Samofateni libellus: vbi fimul hoc nomine fi-
mul aliorum meritoꝝ: Iouem fortunæ non parum debere Mer-
curius affirmat. ¶ Noxia. vel hoc in iufta q̄ te mibi pretulerit.

Tegea.
Tegeus.
78 ap. locns

Cōmercium

Fortuna qđ

Iouis robur

28
Sundi
Sortitio

¶ Vires quas in te trāstulit. nā Iuppiter (quod scribit Homerus) Dijs omnibus virtute longe prestat placet tamen vt opes potius intelligas. ¶ Tulit. eripuit apheresis.

Cum cælo fortuna tulit: non robur & arma

Perdidimus. si rapta dies: an forte iacentes

Ignauosq; putas: q; non cyclopea tela

Stringimus: aut vanas tonitru deludimus auras.

Non ne satis visum est: grati q; luminis expers

Tertia supremę patior dispendia sortis:

Informesq; plagas: quom te letissimus ornet

Signifer: & vario cingant splendore triones.

Sed Thalamos etiam prohibes. Nereia Glauco

¶ Cum cælo. Iuppiter. Neptunus: & Pluto fratres inter se rerū summam sortiti sunt vt est apud Homerū & Ioui qdē cælum. Neptunno Mare Plutoni inferna sedes obtigit. Terram vero & olympum communem sedē reliquerunt. id quod Lactantius ex euhem monumentis: ad historiæ fidē referre conatus est Sed Callimachus in hymnis omnino pernegat: ¶ Non pdidimus. amissimus: alij pterrogationē nū. qd legūt magis placet: nā breues interrogatiūculæ pathos mouēt: vt illud Iunonis apud Verg. Nū sygæis occumbere campis: num capti potuere capi: num incensa cremauit troia viros: ¶ Robur & arma quibus duobus bella conficiuntur & colorē traxit ex illo Iuuenalis: Curandū iprimis ne magna iniuria fiat fortibus & miseris. Tollas licet omne quod vsq; est auri atq; argenti: Scutum gladiumq; relinques: & Iacula & galeam spoliatis arma supersunt: ¶ Si rapta dies. nam tenebras orcidis colit. ¶ Iacentes abiectos. ¶ Ignauos oscitabundos ac desides: vt nihil iniuriā moueamur: ¶ Cyclopea tela fulmina que Ioui cyclopes fabricant hos hesiodus tris memorat Asteropem: Bronten: & Argem & Cyclopas appellatos ait: q; vnus singulis oculus & is in media fronte: circinatae rotunditatis erat idem sensit & Hellanicus Eisdem circulares

Cyclopes q;
vnde.

cæli vertigines representare Zeno disputat. Nos ex ipsis nominibus Aeris tempestates interpretamur. ut in nostris originibus exponemus & inde cælo ac terra parentibus natos fingi: quod ex igne cælesti terræque vaporibus excitentur. Hos suis telis Apollo sustulit: quod opifices fulminis extitissent: quo Iuppiter Aesculapium necavit: ut ex fabula refert Higynus: ob quam eadem deposito nomine Phœbus Admeto famulari coactus est: ut in Alcestide scribit Eurypides. Callimachus vero canit Apollinē pavisse Admeti pecus eius adulescentis forma inductū Callimachi versus (ne græca videar ostentare) Latinos a nobis factos adiecimus. Te simul ex illo pastorem Phœbe vocamus Tempore: quo Amphrysi ducti sub prata iugales pubescentes adhuc Admeti captus amore Meminit & Plut. in Numa & in artibus Naso Cynthius Admeti vaccas pavisse Phœbas Fertur & in parva delituisse casa quem versum repetit in heroidibus de hoc & longum Tibulli carmen extat: quod ex hac historia intelligendum illic discipabimus: iis esset confutatis qui ad Ilsen Macarci filiam perridicule referebant. ¶ Strigimus. iaculamur ac mittimus: Superiorum vero trium siderum ignes sunt: qui decidui ad terras fulminū nomen habent: sed maxime ex iis medio loco siti. ideoque dictū Iouem fulmina iaculari autor Plinius: fulminū plura genera: quom voles apud Senecam leges in questionibus. ¶ Vanas auras. inane de quo Lucretius multa: Nonnulli tamē vano scribunt: & cū tonetru iungunt: quē vanum dici volunt: quon deciduus in terras: ut fulmē nō est & plaga caret. ¶ Tonitru Tonitrus (ut inquit Anaximander) est nubis ictæ sonus: ¶ Deludimus irritō fragore concutimus. Nā pluto: quo ad eius fieri potest: Iouis numē eleuat ¶ Nōne satis visū. an ne parum ducis? ¶ Expers. orbatus & absque portione. ¶ Tertia dispensia supremæ sortis. i. vltima dāna tertie sortis. de hoc alibi plura dictabimus ex Callimacho. ¶ Informes plagas. Regiones adeo foedas ut Achilles optet apud Homerū: heri potius: & quidem paupis in vita seruiciū pati: quā manibus illic imperare. ¶ Signifer. obliquus circulus per quē sol iter annuū cōficit: is & Zodiacus appellatur. ab effigie animalium quæ Ζωα græci dicuntur Solus hic latitudinē ex omnibus circum adeptus est. nā quō ceteri sola longitudine censeantur & hinc elatū nō possint. in Zodiaco latitudinē signorum capacitas exigebat: quæ duabus lineis & ecliptica diffinitur autor Macrobius. ¶ Letissimus. aspectu iucundus: quippe quod tot cælestium flammarum libus

Apollo cura
Admeto ser-
uierit.

Explicatus
Eui. locus &
albi.
Tibulli

Iuppiter vñ
dictus fulmi-
na iaculari.

Orbi sedes i
formis & ias
mena.

Signifer.
zodiacus

illustratur. Cingāt: vtrique cōplectātur: & ābiāt nā celestiu de orū
 sedes gemis axib⁹ intercluditur: Oui. i. Ibin. Dij maris & cell q⁹
 is meliora tenetis: Inter diuersos cū Ioue regna polos. ¶ Trio
 nes ita rustico quodā verbo boues appellati sunt: q̄si reriōes hoc
 ē arādæ colēdæq; terræ idonei ide sidus: qđ figura situq; simile
 plastro videtur: αμαξ̄ avgræci dixerūt n̄ri septētriones a iūctis
 bobus. i. a septē stellis ex qbus q̄si iūcti triones effiguntur vt ex
 istimat Aelius Addit p̄terea Varro dubitare sese: an ideo magis
 eā septē stellæ triōes vsurpētur q̄ ita cōstitutæ sūt vt ternæ pxiās
 quæq; stellæ iter se faciāt Trigonas. i. trique tras spēs: vt Gelli⁹
 itepretatur. id qđ subtilius elegātiusq; plerisq; v̄r. ituetibus. n. in
 illud ita propemodū res est: vt triquetra forma videantur. ¶ Va
 rio splen. plur sū stellarum. quibus sidus id constituitur. vel gemi
 nos & aduersos axes intelligit: aquiloniū. i. & Australē. quorum
 singulis eiusdem nominis sidus inest. Ver. acturū pluuiasq; hya
 das geminosq; triōes. ¶ Prohibes Thalamos vxorē negas ¶ Ne
 reia. Scylla. quā Glaucus vnice amauit. vt est apud Oul. hāc Acu
 silaus phorco patre genitam tradit: & Lycophron. Hesiodus in μῦ
 θοις γαλαίοιο κούκλις (poematis nomen id est) phorbante. nec inter om
 nes in matre conuenit Homerus Crataein. Stesichorus Lamiam
 vocat: quæ & ipsa ex formosissima puella in monstrum versa infa
 tes necat: quoniā omni sobole: quā ex Ioue susceperat indignatio
 ne Iunonis orbata est: vt lybicoꝝ secūdo scribit Duris. ex græcis
 nonnulli scyllā hecates filiā cecinerūt. Sed eandē Cratein & heca
 tem Apolloni⁹ accipit in argonautico: quā pseā a patre dici eiusdē
 poetæ carmine supra docuimus. Ex hac historia Vergilij versus
 ex Ciri. mendosos & syllabis olim vacillantibus in hos numeros
 redegimus: & ita nostra castigatione nuper Minutianus impres
 sit. Ipsi seu Lamie mater: sit siue Crataeis. Siue illā mōstro genuit
 perseā biformi: siue est neutra parens. Monstrū vero bitorme (ne
 quem vox ea remoretur (phorcū Ver. appellauit. ¶ Glaucō. sub
 audī cohæret. aut lege Glaucū: & ab inferiore repete verbū cōple
 ctitur Glaucus apud Strabonē lyciæ sinus est: & amnis ibidē Plī
 nio Glaucus Minois item filius in mellis dolio necatus: Aescula
 pij vel polyidis vt ex græcis nonnulli scripserunt ope reuixit:
 id quod innuit Lycophron: & refert Higinius. Percurrit & Oul. in
 Ibin q̄q̄ Domst inanē fingit historiā. Eiusdē nois alius ex insula
 chio: ferruminationis inuētor fuit autor Herodotus. Glaucus p̄

Triones
 Septemtrio
 nes. vnde,

Scylla.

Lamia que.

Crataeis.
 Ver. locus.
 et Ciri.
 Glauci qđ
 v̄r.

terea Caristilus ex Euboea pugil: is ab aratro productus in olympiā: saepe vitit: vt discimus ex Pausania repetit & Suidas. Glauc^o ad hęc potniæus ex Boeotia memoratur quē libidine furētes eq̄ lacerauerūt vt ēt Maro canit. Hic maris est numē. de quo nos alibi copiosius. Exemplū sumit ab ijs Pluto: q̄ natalibus aut dignitate infra se sint aut nihilo certe prestent quo Ioue negatæ (vt ipse videri vult) vxoris maiorem faciat inuidiā.

Neptunnum gremio complectitur Amphitrite.

Te consanguineo recipit post fulmina fessum

Iuno sinu. Quid n. narrem latonia furta:

Quid cererem: Magnāq; Themīn: vbi tanta creandi

Copia: te felix natorum turba coronat.

Alt ego deserta moerens in glorijs aula

Implacidas nullo solabor pignore curas?

¶ Amphitrite hęc (vt canit Hesiodus) Oceanī filla fuit & Dori dos que cum seruare virginitatem cuperet. Neptunni vi verita ad Athlantē confugit postea delphino suadente deo nupsit inde delphin inter astra Neptūni bñ ficio recept^o Fabulosa de hoc Higyn^o p̄leqtur ex Eratosthene meminit & Ouid. in fastis ¶ Cōplectitur gre sinu fouet. & voluptatē q̄ p̄reamur itelligit. ¶ Te sinu recipit vt statim supra Iuno Iouis: & qdē ex vtroq; parēte soror: fuit Sātūni & opis filla: quā prius s̄q̄ duceret Iuppiter furto cognouit. vt Callimachus i ndicat: & eum secutus in Diris Maro. Iuppiter ante sui sēp mendacia furti. Cū Iunone prius cōiūx q̄ dict^o vterq; est Gaudia libauit dulcem furatus amorē. ¶ Cōsanguineo Sororio nā cōsanguinei frēs ēt dicūtur Verg. Et cōsanguin^o læti sopor: q̄ p̄pe sōni soror mors est vt canit Hesiodus. ¶ Post fulmina fe. amare moliciē corporis & crudelitātē simul exprobrat: quasi fulminibus ad lassitudinem Iuppiter s̄uīat & ei munerī par non sit: q̄ iaculādo defatigetur. ¶ Quid. n. narrē latonia furta: honesta dubitatio q̄ crimen exaggerat quid referā latone stuprū. Ex hac. n. Iuppiter Apolinē sustulit: & Dianā: sunt qui latitantia legūt. vt Pluto dicat furtiuos Iouis cōcubitus æquari verbis non posse. ¶ Quid Cererem magnāq; Themīn Iuppiter teīs habuit vxores: Iunonē: Cererē: Themīn a prima Curetas: a secunda p̄lephonē a tertiā

Amphitrite
Iunonis
Iouis furta

Verg. ver^o
enarratio.
Iouis vxores.
Themis.

Ichne oppi
dum.

Minerua
Curetes
Vulcanus.
Hebe

Minerua suscepit. autor Eumerus. ¶ Themis. cæli & terræ fi-
lia Themis fuit hanc eius nuptias fugientem Iupiter in Macedo-
nia compressit. hinc & Ichne oppido datum nomen a puella ve-
tigijis que sequutus est & legit Iupiter: quom eam perquireret: vt
eit apud Philetam in eo Themis Ichneæa colebatur vt Strabo re-
fert & meminit in hymnis Homerus & Lycophron in Alexandra
¶ Vbi tanta creandi copia. Themis absq; Minerua: cuius supra
meminimus. Nymphas etiam Ioui peperit quas de nuptijs Iuno-
nis decimo pherecydes ad Erydanū sedes habuisse tradit: & He-
speridas: de quibus commodè plura referemus: & ad Themis quæ-
dam referemus: & ad Themis quidem referri nonnullis placet:
quoniam Iuppiter ex Cerere: atq; Iunone singulos (vt aiunt) libe-
ros procreauit. equidem non assentior in Iunone: ex qua p̄ter Cu-
retas: vt ex Eumero recitauimus: etiam vulcanum sustulit: vt ait
Homerus. licet. Hesiodus & eum secuti: ex sola Iunone sine viri accu-
bitu natum prodiderint. genuit & Heben que nupsit Herculi: vt
legimus apud Pausaniam. ¶ Natorū turba ampla soboles ¶ Co-
ronat. & stipat te adiecit aut felix quoniam numerosa proles i ad-
uersa fortuna non modo non iocunda: sed honoris nobis est aut ex
affectu Plutonis intellige: qui filios optat: & Iouem beatum ducit
qui toties pater sit amplificat autem per comperationem augctq;
fortunam Iouis: vt tanto deterior ipse videatur. ¶ Deserta sine li-
beris alioqui nusq; frequentior inferno locus est illuc. n. commeant
omnia. Referatur & hoc ad affectum nam si que optamus abūt
vel immedia turba nobis soli videatur: vt amans ille Plautinus:
& Dido: de qua Verg. Sola domo moeret: vacua: quom reginæ fa-
mulæ. nunq; non appareant: vt etiam Seruius obseruauit. Nihil
tamen impendit: quin & remotis arbitris intelligatur: an vt habe-
re vb. libet comites: sic & captare secessum reginæ non possunt?
aut certe Desertam ditis sedem: vt supra auernum vacuum certo
epitheto dixit. ¶ Moerens. in luctu. ¶ Inglorius sine nomine Pa-
pi: Custosq; inglorius aræ. ¶ Solabor. leniam. ¶ Curas implaci-
das. animi sollicitudines: que pectus angunt ¶ Nullo pignore. nul-
lo suscepto filio. nam liberorum blanditiæ parentum tristitiā ple-
rūq; discutiunt tractauit hunc locum Papi. ad eliciendas A te-
dio lachrimas: in morte Alumni Quis tua colloquijs hilaris mul-
cebit amatis pectora? quis curas mensq; arcana remittet accensū
quis' bile feret: famulisq; tumentem leiner: ardentiq; in se deflecte

ab ira: pignora liberos appellamus: q̄ ij connubium quasi foedere
re quodam sanciant & diuerſi non ſinant inde. Iuue. in eos qui
parum viri nubebant: inſtat inquit ijs ingens tormentum. Quod
nequeunt parere: & patti retinere maritos. Idem queritur & Eu
nuchus apud Clau.

Non adeo toleranda. quies primordia teſtor
Noctis: & horrendę ſtagna intemerata paludis
Si dicto parere neges: pateſ acta ciebo

Tartara Saturni veteres laxabo catenas
Obducam tenebris lucem: compage ſoluta
Lucidus vmbroſo miſcebitur axis auerno.

Vix ea fatus erat iam nuncius aſtra tenebat
Audierat mandata pater ſecumq̄ volutat
Diuerſos ducens animos: que tale ſequatur
Coniugium: Stygioſq̄ velit pro ſole reſſus.

Certa requirenti tandem ſententia ſedit.
Aetnae cereri proles optata viſebat

Vnica nec tribuit ſobolem lucina ſecundam:

¶ Non adeo tol. q̄es non tã i pax eſt vt hoc etiam feramus Poly
buis multis verbis contendit: tanto ſtudio ſectandã pacẽ non eẽ
vt aliquid contra dignitatẽ patiamur. ¶ Primordia. noc. chaos &
inferni denſam caliginem: que nunq̄ luce diſcutitur. aut intelligit
erebum qui & ipſe teterrimus eſt: & noctis: pater: vt dictauimus
ex Varrone. ¶ Stagna intemerata: q̄ dij nõ violãt. nã p ea iura
tis nefas eſt fallere. vt añ eſt dictũ. ¶ Paludis. Stygiae de qua cõ
mode plura recitauimus. ex Plĩ. Seneca & alijs autoribus. ¶ Hor
rendae quã venerãtur & timent ſup̄i de qua. Verg. vna ſup̄ſtitio
ſup̄is q̄ red iita diuis. ¶ Si dicto pa. ne. Si ipata nõ faceris & hoc
lib. riuſ vt iratus agit Pluto. ¶ Pateſ acta cie. pandã ac inte ſollis

¶ Pax:

Saturnus
sp̄s inferos

Compago.

Mens
Animus
Anima
consiliū se-
dere.

citabo vt illud Maronis animūq; labātē ipulit. ¶ Tartara. Tita-
nas & mōstra: q̄ sunt apud inferos. ¶ Laxabo ca. Sa. Soluā inqt
in te Saturnū nā is in vinculis: apud inferos a seruatur: coniectus
illuc a Ioue: quoniā filios deuorasset. vt scribit pla. Cui postq̄ Sa-
turno tenebrosa in tartara misso sub Ioue mundus erat hoc alij
vulgatū putāt. q̄ regno pulsus ad Ianū cōfugit: in ea Italiae ptere-
gnatē: q̄ mariifero alluitur. eadē minatur apud Papi. Pluto. habeo
iā quassa gigātū vincula: & Aethereū cupidos exire sub axē Tita-
nas miserūq; p̄ez hoc ē Saturnū. de quo Diodorus & Macrobi-
plura. ¶ Obducā tenebris lu. atra diē nocte inuoluā. Dis apud Pa-
pi. panda oīa regna Si placet: & stygio preterexā hyperiona caelo.
¶ Soluta cōpage. factō hiatu. nam cōpage que cōpages etiam di-
citur cōmissurā significat. Verg. Laxis cōpagibus oēs accipiūt in-
micū hymbre: cuius noīs paternus casus a pleriq; cōpagis enun-
ciatur. ab alijs et̄ a compaginis: qd̄ Oui. vsurpat: & Manilius: etiā
si Seruius refragatur. ¶ Lucidus axis. Aether. Ver. Aedibus ī me-
dijs nudoq; sub Aetheris axe Male q̄ contra vetusti codicis fidē
legūt Aer: nihil offensi tēporē ratione: quē græcum nomē sit aer
& apud eos p. η: scribatur q̄ semper apud latinos in e lōgū trās-
fertur: vt p̄cipit Martiāus Oui. Lucidus hic aer: & q̄ duo corpo-
ra restāt & Lucā. Aer & lōgi voluēt titana labores. ¶ Miscebitur
confunderetur vel emissa inferna nebula p̄urbabitur. Verg. Interea
magno misceri murmure pontum. ¶ Vmbroso auerno. nigro tar-
taro. ¶ Vix ea fatus erat hoc ait qm̄ velocissimū Mercurij sidus
est fere dicto citius iter cōfecit. ¶ Nūcius. interpret. i. Mercurius.
¶ Tenebat astra cælū cōscenderat. ¶ Mādāta. q̄ ditis noīe Mer-
curius exposuerat. ¶ Pater. Iupiter. cui mores (vt inqt Diodo) pa-
tris nomen dederūt. ¶ Volutat frequētatiuū ductū a voluo. i. diu
multūq; secū tractat & cogitat. ¶ Diuersos du. ani. varia captās
consilia q̄ppe mens aiūs: anima. & consiliū idē sunt: vt Lucretius
opinatur hoc at̄ sūpsit ex illo Vergiliano. Atq; animū nunc huc ce-
lerē: nūc diuidit illuc. In ptesq; rapit varias p̄q; oīa versat. ¶ Que
tale se cōiug. q̄ diti nubere nō recuset. ¶ Pro sole p̄ luce. ¶ Sty-
gios recessus Spelūcas: & (vt Lucretius ait) orci lacunas idē ver-
bū vsurpauit Eurypides ī polydoro. ¶ Reqrētī. dū p̄ oīa ducit
animū aut dubio Gellius adhuc inqt queritur. i. certū nō ē placet
itelligas alternātī ex eodē Marone. ¶ Sedit placuit Verg. Si ses-
det hoc animo. ¶ Tādē quia lōga deliberatōe cōstituēdū Ioui

fuit an Ditis volútatí satisfaceret ¶ Aetnae cereri Aetna sicillae
 mons notissim⁹ sortitus nomē ab Aetna Briarei Cyclopi's filia:
 sicani q̄ nomē isulæ dedit sorore Simonides ait Vulcanū cū Cere-
 re de siciliæ finibus cōtedisse: ijsq̄ extitisse Aetnā arbitrā: q̄ secū
 dū Cererē: tē dederit Supiora scribit Diō Caletianus Est & sici-
 liæ ciuitas Aetna: alio verbo Adranū dicta: quā fluuius eiusdē
 nois alluit autor Stephanus Mella Pōp. famā habet iquit: ob Ce-
 reris templū. Aetna p̄cipua mōtiū Sed hic Ennā plærīq̄ substitū-
 unt vt diuersa sit ab Aetna cui⁹ nō multo post Mella meminerit.
 Affert & urbē Strabo: Ennā i edito colle sitā: & delubro cereris
 vt ait i signē vñ quidē Ennā apud siliū Cererē dici cōtedūt Ex
 grēcistñ nōnulli id eē Cereris epithetō apud Lycophronē iterp̄iā-
 tur: φηαε (vt eorū verbis vtar) εϋχια. i. hūmī dea colitur q̄ ei⁹
 nūnis tota vis i terra cōsistit. Equidē qm̄ Strabōis & .M. T. (vt
 alibi recitabimus) autoritate: Ennā mōtis & oppidī nomē esse
 colligitur vbi p̄cipuus honor Cererī deferebatur: Aetnāq̄ p̄terea
 stephanus urbē reddat: etiā Adranū nominatā ad quā p̄serpina
 rapta est a Plutōe: vt iter naturæ miracula refert Aristo. cōstitutū
 nō hēo. hoc an illo modo poti⁹ scribi debeat huc accedit qđ & ip-
 se mons Aetna nō nihil ad Cererē facit: ex hīstoria: quā narra-
 uimus ex Diōe: & i antiq̄s Pōp. codicib⁹ Aetnā nō Ennā scriptū
 adnotauī. ¶ Proles opt quā m̄ vnice diligebat aut optata: q̄ oī-
 bus eā votis Ceres priusq̄ cōciperet expetiuerat. ¶ Virebat alluit
 ad nomē virginis qđ a viridi ætate tractū ē nā mulierē Verg. &
 viæ passā paliphaen quæq̄ iā ter pepererat virginē dixit eo ver-
 su Ah virgo ifelix q̄ te dem̄tia cœpit Quid si virebat: a plātis sū-
 pra trāslatiōe p̄ crescebat accipias: nā viretū plāte dicūtur quō
 lætæ proueniūt. ¶ Vnica v̄surpauit Orphei verbū Claud. is p̄se-
 phonē μὲν οὖν οὐ γένηται dixit in hymnis nam nihil p̄ter eā liberorū
 Ceres ex Ioue peperit ex Iasone vero Dardani fratre Philome-
 lum & Plutum. numen diuitiarum de cui⁹ nomine prisca comæ-
 diæ scriptor Aristophāes fabulam græce dedit eius meminit &
 Theocritus ob eum concubitus fulmine extinctum Iasonem mul-
 ti post Homerum scripserunt. Hermippus: vt refert Higynus ait
 a Philomelo iunctos in Creta boues: & primoplastrum fabrica-
 tū: qđ & petellides gnosiū affirmavit Cohæsit & Erinydis specie
 Neptūno in equi formā mutato vnde natus Arion est vt legi-
 m⁹ apđ Lycophronē. hīstoriā p̄currit Qui. i. vj. met. ad Neptūnum

Aetna mōs
 vnde.
 Aetna v̄bs:
 Adranium .
 Enna
 Ennea ce-
 res an
 Aetna.

Virgo
 Proserpina
 vnica.

Plutus di-
 uitiarū nus-
 men.
 Philomel⁹.

Plaustrum
quando pri-
mum.
Ariō equus
Qui locus
Lucina

Ilithyia.

conuerso sermone & te flaua comas frugū mitissima mater sēsit
equā ¶ Lucina Iunonis pepitthon nomē quod egerat: & par-
tū p̄lat: in lucem siue quod oculis & luci p̄esse credebatur vt sē-
tit. Pl. inde supercilia q̄ p̄tegūt oculos: p̄ quos luce fruimur: vetu-
stas hesitabat: vt varro scribit & Festus. Eandē Iunonis filiā Dio-
dorus autumat: quā mulieres in doloribus inuocabāt & Qui. a Iu-
none seorsū statuit: ac Ilithyiam gr̄eco nomine q̄ n̄ nuncupat.
Oratius Lucinā cum diana confundit. siue Lucina p̄bas vocari
porro d. a na eadē cū lūa existimatur: q̄ p̄po quodā munere distē-
dit rimas: & Viā meatibus aperit: qd̄ est accelerādo p̄tui salutare
¶ Non tribuit se. so. n̄. concessit alteram filiam.

Fessaq; post primos hæserunt viscera partus.

In foecunda quidem: sed cunctis altior extat

Matribus: & memeri damnum proserpina pensat.

Hanc fouet: hanc sequitur, vitulam nō blandius ambit

Torua parens: pedibus que nondum proterit arua.

Nec noua lunatę curuauit germina frontis.

Iam vicina toro: plenis adoleuerat annis

Virginitas: tenerum iam pronuba flamma pudorem

Sollicitat: mixta q; tremit formidine votum.

Personat aula procis: pariter pro virgine certant

Mars clypeo melior: phœbus præstantior arcu.

Mars donat rhodopen: phœbus largitur Amyclas

¶ Fessaq; post primos. hæ. vi. par. Mulierum alię in ę. ernū steri-
les sunt. alię mutatis coniugijs foecundę reddūtur: nonnullę tm̄
seme. oīno pariunt. post annum quinquagesimum non gignunt
autor pl. ¶ Hæserunt fessa constitentur a partu lassa. ¶ Viscera
foecunditatis & conceptus loca quā vuluā debent. nam quicquid
sub cotio est vicus appellari docet Ser & ira cor Pl. et dixit. Cę-
sari dictatori sacrificati bis in extis cor defuit. vñ questio magna

de diurnatione argumentantibus. potuerit ne sine illo viscere hostia viuere: ¶ In foecūda que non saepe concepit. Extat: eminent. ¶ Numeri dā. numerosę plis iacturam nā q̄tum ceteris numero cedebat. p̄serpina. tantū p̄calara indole superabat. ¶ Pensat respondit nam Ceres in vna proserpina plures genuisse videbatur. ¶ Fouet. amplectitur: ab auibus sūpta trāssatione: que fouere dñr oua. q̄bus ad excutiēdū pullos incubāt aut fouet nutrit ac puehit inde focus: fomēta: focillatiōes: Foculi fomites i. adustę vites: vt Opilius interpretatur: aut assule ex arboribus: dū cedūtur exculesse Fouemus at̄ q̄ suū rob̄re nō habēt: & satis p̄ se firma nō sunt: vt Ser: ait: ¶ Nō blā. nō ma' tot affectu. nō indulgēt. ¶ Ambit. affectatur & studiose comit ¶ Torua pares. vacca. nā p̄cipua frōtis a sp̄itas appet. in hoc peco. e. vñ Toruitas (vt quidā putāt) q̄si taurorū acerbitas ducta ē. & boues p̄petuo Epitheto toruos poetę vocāt. ¶ Vitulā. buculā. Hylus ait. vitulā vocari deā: q̄ letitię p̄sit. inde vitulari verbū qđ ē voce letari. & animal ex boū gñe vitula. ab animi alacritate atq; lasciuia q̄ maxie spectatur in vitulis hoc autē exēplo poeta docet: qđ cara p̄serpina m̄ri fuerit. ¶ Pedibusq; nō dū prot. at. hoc ait. qđ eius pecoris tota cōmīatio in prioribus pedib⁹ stat: ita gliscēte alternos replicat. sp̄gitq; in altū hare nā. Soliq; animalū tauri eo stimulo marcescūt: vt autor est Plin: ¶ Proterit. pulsat ac verberat. ¶ Arua Solū. ¶ Germia frō. Cornua q̄ gemia a frōte prorūpūt vitulis. ¶ Lunatę curuę nā Lūa p̄rio post coitū tpe: quō solis radijs illustratur: sp̄m cornuū representat ea tū græce κρηνοειδης appellatur vt ait Capella Naso Cornua quō lunę plenio semel orbe coissent lā vici. to ado. an virginitas Marōis Aemulatio. iā matura viro iā plenis nub. lis ānis. ¶ Vicinā toro collacāda. ¶ Plenis ānis itēgra ætate. ¶ Pronuba flā. igēitus qđā ardor: qđ ætate matura virgines: ad nuptias pro uocat aut istās cōnub̄ i tps: qđ placet q̄ppe nouā nuptiā: q̄nq; faces antiquo ritu p̄ibāt. vt scribit Plut. in q̄stionibus. ¶ Sollicitat āgit. ¶ Tenet pudorē pudicū puellę pectus: qđ veneris adhuc expers ē: & p̄atē rudis: & vt Papi ait Subit ille sup̄mus virginitatis amor. ¶ Mixtaq; tremit foruo nā puellę virę: pariter cupiū: & metuūt ¶ Votum desiderium Mart̄ vota tui breuiter si vis cognoscere Marci. ¶ Personat au. procis plures iqt̄ ex dijs p̄serpinā sibi iūgere studebāt: sed i primis Mars & Apollo magno ābitu puellę nuptias: affectabāt. ¶ Personat nā proci semp

Fouere
FomitesToruim bo
ues.Toruitas vs
de.

Vitula cur:

Luna cornu
culansFaces in
nuptijs.Mars
Clypeus 2
Clypeum.

i cātibus: aut tumultu sūt: vt legim⁹ apud Home græce *μυνησθεο* a nris proci d nri: q simul eādē poscūt vxorē a procādo poscēdoq. vt scribit Festus. ¶ Aulapria ps do. Atriū nā illic fere diuersabā tur proci vt inuit. Home. i odystea. ¶ Mars. is a maribus qb⁹ in bello pesse creditur: appellatus ē vt docet Varro. ¶ Melior pītā tior. ¶ Clypeo scuto quo pedites vtebātur dictus ab aspitate sig norē q̄ veteribus scutis & q̄libus apud Troiā pugnatū ēierant: vt scribit Pli. Clypeū neutro ḡne p̄ferēdū Caper p̄cipit. Ti. p̄te rea Liius intētidē Clypea dicit Trebellius Clypeus iqt aureus: vel vt grām aict loquūtur Clypeū. ¶ Phœbus Apollo p̄stātor. .s. ē ¶ Arcu iaculatiōe nā Phœbus a græcis hecatebeletes: a nris Arcitenēs q̄ epithetō appellatur & ipse deus apud Oui: atcus: vt p̄pria tela sibi vēdicat a Cupidine ē aut cōtētio nā singula singu lis opponūtur ¶ Donat ex ātīquo Nuptiarē ritu: quo vir & vxor inuicem se coemebāt vt scribit et Seruius Maro teq; sibi genē Thetis emat oibus vndis In thracia sedē Mars hēt vt Statius in Thebaide canit Manilius Thrace martē sortita colonū qd̄ ideo vulgatū Vegeti⁹ existimat: q̄ ea gēs armorē studiosissima sēp ex ritit eadē legitur et Modest⁹. ¶ Rhodopē. Thraciē Mōs ē dicit⁹ a Rhodope Strymonis ānis filia ex qua Neptūnus Atho gigantē genuit: q̄ & ipse mōti nomē dedit. autor interpret Theocriti. Sed Oui. ipsā puellā Rhodopē in mōtē cōuersā tradit: qm̄ deos. asp naretur. Est & Ionie ciuitas Rhodopē vt scribit Stephan⁹. ab vtro q; Rhodopeus. & resolutiōe diptōgi Rhodoper⁹ enūciatur. Oui. in epistolis Hospita Demophoon tua te rhodopeia phyllis. cuius mētio nos admonet: vt aliud eiuidē poetē carmē explicemus. i. i remedijs Vixisset phyllis si me foret vsa magrō & p̄qd̄ nouies se pius isset iter. Nouies. n. nō finitus ē numerus p̄ infinito. qd̄ grāz maticorē vulgus existimat: sed ab historia: quā refert interp̄s Lycophrō is in Alexādra Quippe phyllis Demophoētē: vel (vt ip̄e nūcupat) Acamētē: ad vsq; nouē vias sequuta ē: q̄ thraciē ciuitas Emphipolis alio noīe dicta est vt scribit Harpacratiō & Suidas: mēnit & Thucydides & alij p̄te rea nōnulli. Quōq; illic (vt inqt) Acamētē diu frustra expectasset: ip̄ar amorī phyllis: mortem sibi cōsciuit: ad qd̄ alluisse Nasonē cōncere licet. ex iis eius versib⁹ in arte amādi. Nona terebatur misere via: viderit inquit: Et spectat Zonā pallida facta suā: & alibi Quere nouē cur isse vias dicatur & audi Depositis fyluas phyllida flecte comis: sic. n. superi⁹ hexaz

Nuptie p cō
temptationem.

Rhodope
Mōs & puell
ia.
Rhos mōs
& Sigis.
Quidū carz
men. ex amo
ris remedijs
explicatum.
Houem vie.
Amphibo:
lis ciuitas.
Phyllidis
mōs.

metrum scribendū est: ex antiquis codicib⁹: nō vt nūc passim legitur. Quere nouē vicibus cur ipse feratur: etiā si suos & hoc habeat assertores. sed eos negligendos. ¶ Amyclas. Ea peloponnesi ciuitas ex iis vna fuit. quas olim Lacedemonij centū tenuerūt. institutis etiā cōmunibus sacris p̄ singulari salute: quas hecatōbas ab earū numero memorabāt. autor Eustathius. Nomē Amyclas Lacedemonijs filius indidit hiacynthi pater & Daphnes puellae: quorū m̄rem Diomedē interpres Nicādi noīat: hiacynthū vero Phœbus in delicijs hūit: vt in eius sororē Daphnē: cōceptos ignes quoquo mō leniret: hinc illud apud Martialē. Torquebat phœbū Daphne fugitiua: sed illas Oeball⁹ flāmas iussit abire puer. Amyclis vt in tota fere Laconia: sūma veneratione Apollo colebatur: quē apud se natū p̄tēbātur: ad oppidū (cuius Antimachus meminī) Amphigeniā. sed ab alijs ad Tegyriā res trāsfertur: vt paupost indicabimus. id qđ intellexit Apollonius: vbi Therapneū Iouis filium dixit Appollinem.

Amycle cīuitas.

Martialis.
Sēsus eius
cleatus.

Delos vñ

Et Delon Clariosq; lares. hinc Aemula Iuno.
Hinc poscit Latona nurum. despexit vtrunq;
Flaua Ceres: raptusq; timens (heu coeca futuri)
Commendat siculis furtim sua pignora terris.

¶ Delon. Delos. vna ex cycladibus. ea post diluuiū. qđ Ogygiū dicitur: quō nouē & ampli⁹ mē: bus: interdiu noctis facies incubisset: priā obturibus reddita ē: illustrāte sole: & inde nomē sortita: vt ait Solinus. eadem qñq; Ortygia dicta est: vt ait Phanodius: ab eiusdem nominis aue: in quā Latonae soror Asterie vim Iouis fugiens ex puella versa est. qđ Lycophron: & Callimachus affirmant. Nicander nomē datum putat. ab Ortygia oppido Aetolię: vnde profecti coloni Delon & Omotermona parua iuxta Syracusas insulam tenuerunt. Fama est latonam cum Neptūno Delum permutasse: data Calauria insula quę Latonae prius erat. idē de pythone q̄ parnassi mōtis est: & p̄mōtorio Laconiae Tænaro fecisse credūtur: vt Eustathius ēt refert Ferūt Latonā ex lōgo errore & partu grauidā & iā ad pariēdū vicinā: t̄pib⁹ exactis confugisse delū: atq; ibi Apollinem Dianāq; peperisse autor Ci.

Delos vnde

Ortygia cur.

Delos cum
Calauria p̄
mutata
Pytho.

Tænaron.

Apollinis &
Diane nata
la Solum.

Claros vnde
Mantus
Tiresie

Clarus
Apollo.
Clari mima
lon cassandra.
Oui. locus
Haumachy

Lyde

Lares qui

Mars e flo
re conceptus
Murus que.

¶ Claros q; la Claros Ionię ciuitas Apollinis oraculo nobilis iux
ta Colophonē eā Mantus Tiresiæ filia condidit fugiens thebano
rum victores epignos: vt tradit Mella .que quom patrię claz
de n lugeret: & suam manantibus vbertim lachrymis fontem fes
cit. vnde Claros: απο των δακρυων: locus appellatus illic. n. Rha
cium Mycenæum secuta est: cui ex oraculo nupserat. vt canunt ij q
thebatida græce scripserunt. Nearchus ait id nom datum: q; Apol
lini per sortem claros obtigit: quam κληρο græci nominant. alijs
eam sortitionem inter Neptunum & Martem: non Apollinem
gestam placet. is tamen inde Clarus dictus est & illic sanum ha
bit in quo responsa: epora aqua reddebantur: vt autor est Ari
sto. qui Theologumena græce composuit. Quin & clari Mimale
lon a lycophrone vocatur: Cassandra quoniam vates & Apollin
is sacerdos erat. Clarus apud Oui. poeta: non Apollo (quod ali
qui suspicantur) Sed Antimachus intelligitur. is platonis ætate.
Colophonius fuit: vt discimus ex Suida lydę puelam: quam p
dite amabat: carmine ab eius nomine plyde i scripto celebrauit:
ex quo sæpe testimonium citant interres Apolloni. ¶ Claros la.
clarimonia. vetustas. n. deos vrbium præsidet: ædiumq; priuata
rū custodes. Clares existimauit & coluit: quos induto canum pel
libuseffingebant: adhibito ad pedes eiusdem generis animali ar
gumento q; ij pro domibus excubarent non secus ac canes autor
Plutar. Tibullus. Vos patri seruate lares. ¶ Aemula. bis accipiens
dum nam Iuno cum latona: ceu pellice: similtates gerebat: nec il
la inferior Iunone videri patiebarur: quō mater esset ex loue. Ae
mula vero eiusdem studij sectatrix est. an hic potius æmulæ: quæ
proserpinæ connubium competebant. ¶ Iuno que Martem sine
viro concepit: in campis olenijs tacto flore quem Flora Zephy
ri coniunx indicauit autor in fastis Oui. Latona. Cœl filia: phœbi
mater ¶ Poscit nurum vxorem filio pe it. nam filij mei coniunx
mih nurus est: vt iuris ciuilis autor Modestinus ait. ¶ Despeit
vt: ūq;. Commode hoc in Cerere. que non iniuria Martis & Apol
linis affinitatem reiecit. nam solis æstus & bellum: præsertim si
diutius pertrahatur: æque fruges & annonam lædit. inde grata
Cereri pax est: vt canit Orpheus. Quin & ipsa dea pax ita effige
hatur: quasi spicam frumento grauidam manu teneret. id quod in
priscti æris nummo spectamus: & innuit Tibul. ¶ Interea pax ala
ma veni. spicā p teneto. ¶ Flaua perpetuum Cereris est epithetō

a maturis frugibus quæ flavescent. Tibul. Flava Ceres ubi sit nro
de rure corōa Spicea. ¶ Ceres: a gerēdis frugib⁹ appellata ē vt do
cet Cic. patria lra imutata: imitatione græcorū: apd̄ quos ΔΗΜΗΤΗΡ
quæ si ΚΗΜΗΤΗΡ. i. terra mī eadem vocatur. Heu cœca futuri iprouida
fati Ceres. quæ vltro icutrit cladem quā declinabat. Est autem accla
matio: p̄ parēthēsim. ¶ Cōmendat de pōit nā sic id verbum: iuris
cui⁹ autor Vlpianus itēptatur. & ff. ij. Ceres ad matrē Leuiusq̄
meū trinacria cælet depositum. ¶ Sua pignora. p̄serpinā filiam
¶ Furti. Clam dijs quæ puellæ nuptias ambibat.

Cōmendare

Infidīs natam laribus commisit alendam.

Aethera deseruit: siculasq̄ relegat in oras.

Ingenio confisa loci. Trinacria quondem.

Italiæ pars vna fuit: sed pontus & æstus.

Mutauere situm: rapuit Confinia Nereus.

Victor: & abscissos interluit æquore montes.

Paruaq̄ cognatas prohibent discrimina terras.

Nunc illam sociæ raptam tellure trisulca.

Opponit natura mari. caput inde pachyni.

Respicit ionias protentis rupibus iras.

Hinc latrat getula thetis: Lilybeaq̄ pulsat.

Brachia consurgens. hinc dedignata teneri.

¶ Infidīs nō reddituris depositum ¶ Laribus Siciliae regionib⁹
quarū genij sunt lares. de quibus supra & alibi. ex Ouid. & alijs au
toribus satis multa. ¶ Commisit alēdam educandæ p̄serpinæ ca
rā credidit. Aethera de. si. re. i oras. om. ssio atq̄ repudiato cælo
emēdat i Siciliā mari circumfluam. nam oræ sunt littora. ¶ In
genio. naturæ quæ esset insula & vndiq̄ mari cingeretur. quaq̄ Ita
liæ p̄pinqua est: rapido & æstuantis freto. ¶ Trinacria quōdam
Sicilia Sicania a Thucydide dicta: Trinacria a pluribus: aut tri
quetra: a triangula specie Lixretius insula quem triq̄tris terrarum

Sicilia
Sicania
Trinacria
Thunacia

gessit in oris: brutio agro quondam coherens: mox interfuso
 mari auulsa ab hoc dehiscendi argumento græci rhegyo dede-
 runt nomen: oppido in margine Italiae sito. totius ambitus in-
 sulæ clauditur stadijs tribus milibus. hæc Strabo: Plinius: & So-
 linus Sybilla canit Neptūnū filium Thrinacrum Thriacriæ nomē
 dedisse Sybillæ carmen latinum nos ita fecimus ait. n. in men-
 tione Siciliae Quam condidit heros Thrinacrus æquorei regis
 Neptunna proles. in quoniam nos illud non fugiat: huius nominis
 primam syllabam flatilem protulisse: & absq; .r. ultimam ex
 græcis ē: nonnulli Thrinatiam dixerunt id qd̄ Eustathius obser-
 uauit. ¶ Italiae pars vna fuit. i. annexa. ¶ Pontus & æstus si-
 duo. i. ponti & maris æstus hoc est atrox nec vsq; alias torrens fre-
 tum: nec solum citato impetu verum etiam sæuo: neq; expien-
 tibus modo terribile: verum etiam visentibus vndarum porro
 in se concurrentium tanta pugna est: vt alias veluti terga dantes
 in imū desidere: alia s quasi victrices in sublimē ferri videas: nūc
 hic fremitum feruentis æstus nunc illic gemitum in voraginem
 desidentis exaudias. Hæc ex Polycreto: q̄ res siculas cecinit: iter
 naturæ miracula recitat Aristo. inde Ver. Aene. iij. Et genitum
 ingentem pelagi pulsataq; saxa Audimus longe: fractasq; ad lit-
 tora voces & paulopost. Tollimur in cælum curuato gurgite: &
 isdē subducta ad mænes imos descēdimus vnda. ¶ Nereus Sicilia
 angustis olim faucibus Italiae cohærebat: direptaq; velut a corpe
 maiore impetu superioris maris est: quod toto vndarū onere il-
 luc vehitur: vt Trogus ait. Dionysius at̄ punicus canit Neptunū
 tridentis ictu insulā diremisse: non Nereū. Addit. Eustathius id
 a Neptūno factū: quo tutior ab insidijs. Aeoli filius Acastus eēt
 is vt scribit Diodorus Rhegium tenuit: iccirco Callimachus Aca-
 sti urbē Rhegiū dixit. sed & Nereus pro Neptūno q̄nq; ponitur:
 & indifferēter vtrūq; p̄ mari. Nā Tritonem Nereo patre geritū
 p̄dit Lycophron: quē plures post Acesandrū Neptūno. Ver. Aene.
 iij. Seuitq; tridenti Spumeus atq; imo Nereus ciet æquora
 fundo. alioq; Nereo: quē mitē vocat Hesiodus placidū. Claudian⁹
 sæuicia nō conuenit. ¶ Victor superatis mōtib; quos abruptos
 volebat. nā voti compos: & effector propositi victor est ¶ Abscis-
 sos mōtes abruptos & nūc ab vtroq; littore: gemella quadā altitu-
 dine opposita promontoria traditæ de se famæ patrociniatur ¶ In-
 terluit, influit eadē Verg. Aene. iij. ¶ Parua di. breuis intercape-

Freti Sicu-
 li torrens
 estus.

Sicilia Ita-
 lie quondam
 annexa

Acastus.
 Aeoli filius

Rhegyum
 Acasti regia

Nereus
 Victor

do quippe a Colūna regia: vbi minimū: mille & quingentis passib⁹
 separatur vt tradit Polybius: & nos metati sumus. ¶ Terras co-
 olim continuas. ¶ Sociæra. ab Italia auulsam. ¶ Tellure. tri nam
 tribus promōtorijs in diuersa procurrens: græce litteræ imaginē
 que delta dicitur efficit. autor Mella. ¶ Opponit mari nā vnūq³
 fluctibus cingitur. ¶ Inde. s. ab exortu. ¶ Caput. vertex. ¶ Pachy-
 ni. promōtorij: qđ ad ortū vergens græciā spectat: vt ait Polybi⁹
 nomē habuit: ab aeris crassitudine: vt placet Seruio. nā græci: qđ
 nos pingue: παχυ appellāt. Enūciatur & media correpta. Rhēni⁹
 Fān⁹ in Dyonisiū. Eminent ad Zephyrū lilybe. pachynusq³ sub or-
 tū. ¶ Irasio fluctus & tēpestates: maris ionij: de quo diximus.
 ¶ Protētis. n. procurrentibus in mare scopulis. ¶ Hinc ex aduerso
 so. s. a brumali solis occasu. ¶ Latrat. ex vndaq³ conflictu sonat ab
 iratis canibus sūpta translatione. ¶ Thetis Achillis mater hic at
 mare significat: vt apud Statiū. Quom. Thetis arētes assuetū stri-
 gere ripas Horruit ingenti veniētē ismenō aceruo ea nereei filia
 fuit. vt Hesiodus canit vt sentit Septimus Chironis: q³ Nereus in
 pelei nuptijs & filiæ dictus sit ¶ Getula. mare libycū syrtibus p̄tē
 dit: vt scribit Stra. id nunc a Getulis aphyricæ populis: Getulū di-
 cit qbus Getula vulcani filia nomē dedit. Eosdē n̄ vt alij γετο-
 λου. hoc est Getulos. sed γετυλίου: appellat artemidor⁹ ex hoc
 defendi potest: illud Martialis traducta est getulis: nec coepit ha-
 rena nocētes & Qui. Quid dubitas victā getulo me tradere Hiar-
 bæ Salustij⁹ in iugurtha. Aphyrcā ab initio hūere getuli: q³ ma-
 gis erāt sub solib⁹ haud lōge ab ardoribus asperi incultiq³: q³ s. ci-
 bus erat Caroserina: atq³ humi pabulū vti pecoribus. ¶ Lilybeaq³
 p. b. Lilibeū. pmōtorij qđ aphyrcā cōtuetur. & flexo littore bra-
 chia representat idem lilybe fœminino genere dicitur: autor. Euz-
 stathius & apud nos Rhemnius Fānius ita protulit. imitatione
 Dionysij. Eminent ad Zephyrum lilybe inde adiectiuum lilybæū
 Diodo. e usdem nominis oppidum celebrat & puteum qui lily-
 bæus appelleretur oppidū meminit & Macrobi. in Saturnalibus.
 ¶ Consurgens in tempestatem.

Fretū siculi
 minima latis-
 tudo.

Pachynus.

Thetis

Getuli
 Lilybeum
 Lilybe
 Lilybeum
 adiectiuum

Concutit obiectum rabies Tyrhena pelorum

In medio scopulis se porrigit Aetna perustis:

Aetna gigantes nunq̄ tacitura triumphos.

Enceladi bustum qui faucia membra reuictus
 Spirat inexhaustum flagranti pectore sulphur.
 Et quoties detractat onus ceruice rebellis:
 In dextrum laeuumque latus: tunc insula fundo.
 Vellitur: & dubiae nutant cum moenibus vrbes.
 Aetnaeos apices solo cognoscere visu:
 Non aditu tentare licet pars caetera frondet.
 Arboribus: teritur nullo cultore cacumen.
 Nunc mouet indigenas nymbos: piceaque grauati.

Infer mare
 Tyrrhenum.

Pelorus.

Peloria ci-
 uitas.

Aetna.

¶ Rabies tyrrhena inferi maris undae: quae a littoribus Siculum: Ligusticum: Tuscum: & Tyrrhenum vocatur. a Thuscis quos ailuit eisdem Tyrrhenos a se Tyrrhenus Atyos filius appellauit: Dux Coloniae: quam lydi inopia frugum laborantes in tali miserunt historiam scribit Herodotus: & Dionysius Alicarnalaeus. ¶ Rabies nam eius fluctus: alterno cursu modo in Thuscum: modo in Ionium pelagus se propiunt: ingenti maris feruore Est autem metaphora sumpta a canibus: qui cum rabie tentantur saeuunt maxime. ¶ Pelorum is in Italiae vergit Scyllae aduersus: ut canit Faenius causa nois gubernator Amibalis qui profugus ex Aphryca: ac prope loca Syriae patens: quia procul intuenti videbantur litorea esse continua & non peritum pelagus perditum se arbitratus: Pelore illic cecidit & condidit ut Mella Propertius & eo prior Sallustius autor est Peloria vero palestinae ciuitas est a pellore Terrigena (de quo dicemus) ut scribit Stephanus. ¶ In medio hic locus est unde plerique contendunt: Ennam apud Cicero scribi non oportere sed ut hic Aetnam quae ipse quoque Tullius eiusdem nemus in media insula collocet: qui umbilicus Siciliae nominetur Equidem ut initio testatus sum nihil statuo. ¶ Se porrigit atollitur & altus crescit Aetna mons appellatus ab Aetna caeli & terre filia vel a loci genio cognomine quod scribit Castor Dion Caletianus ab Aetna nymphea Cereris & vulcani disceptatrice: cuius Brasareus pater fuit vnus Cycloporum. Unde suspicari li. et Maronem: Cyclopor ipsos

Aetneos fratres dixisse Eiusdem nominis Oceani filia fuit: quæ palicos vulcano celebres in Sicilia deos peperit vt Silenus in. ij. refert Sed Alchylus palicorum matrem Taliã: non Aetnam vocat vt patrem nõ vulcanum: sed Iouem. ¶ Perustis scopulis exesis incedio rupibus in eius enim vertice hiatus duo sunt Crateres nominati: p quos eructatus erumpit vapor pmissio prius fremitu p æstuantes cauernarum latebras lōgo mugitu intra terræ viscera diu voluitur nec antea se flāmarū globi attollunt: q̄ interni strepitus antecedant hec Strabo: Plin. & Solinus Aetna: Anadiplosis. i. iterario ea fit vt Plutarch⁹ docet: quoties vna pluresue partes orationis: a principio medioue reddūtur. in qua frequēs Homerus est. & Verg. Tris notus abreptas in saxa latetia torquet: Saxa vocāt Itali medijs quæ in fluctibus aras. ¶ Nunquā tacitura quæ perpetuo testabitur. ¶ Triūphos gigāteos deorū victoriã degigātibus Triūphus greca vox ē, vt Varro putat: a τριουφῶ liberī patris apud illos cognomine. q̄ primus triūphase creditur: vt ē apud Plin. tametsi Plutar nō pbat. ¶ Enceladi bustū venuste nā bustū loc⁹ ē: vbi mortui flagrant & cōdūtur. vt hic Enceladus. autor Pōp. Enceladū vero sub Aetna fulmine ictū eē fabulæ ferūt Ver. Gurgite triactio moriēte Iupiter Aetna Obruit Enceladū vasti q̄ pōdere mōris æstuat: & parulis expirat faucib⁹ ignes. ¶ Saucia mēbra Iouis telo traiecta. ¶ Spirat. el flat. ¶ Inexhaustum in cōsumptū qd̄ tot seculis durat. ¶ Sulphur. notissimum terræ genus ignē vel interuallo corripies ī insulis Aeolijs p̄stātissimū nascitur iter Siciliã & Italiã qd̄ Plin. tradit sed in Cāpaniæ Collibus q̄ Leucocabi vocātur id e cuniculis effosū igne pficitur ¶ Pectore flagrāti ardētū legitur & gutture: qd̄ placet vt referas ad illud Maronis: Et patul⁹ expirat faucibus ignes ¶ Et quoties detrectat onus fabulosa rō sed alias paulopost a phis mutatas adducet. ¶ Detrectat conatur excutere significat autē refugere Tiballus Detrecto nõ ego vincula pedum. ¶ Onus iniectū mōtem ¶ Ceruice rebellī reluctantibus humeris Vergilius Ergo age care pater ceruici imponere nostræ: id verbum Singula i numero primus Hortēsius enūciauit: vt Varro prodit: nam ante eius ætatem tātum pluraliter vsurpabant etiam si secus est apud Seruium. ¶ In dextrum læuumq; latus. Vergi. Aeneidos. iij. Et fessum quoties mutat latus sic enim Claudianus legisse videtur: non vt Seruius & alij: motat ¶ Vellitur quatitur. ¶ Fundo

e iij

Aetnei fratres apud Vergi Cyclopes vnde

Id aliter. Anadiplosis figura que

Triumphus vnde.

Bustum Enceladus.

Aetne suppositus.

Sulphur Detractare.

Cervix Ceruices.

Urbs vnde ab Imo sole ¶ **Urbes mœnia.** ab vrbo: qđ aratri curuaturā signi-
 ficat: id incōdētis vrb. b^o adhibebāt ex Aere qđ iuris ciuilibus autor
 Pomponius testatur. & scribens de Italia Carmini^o libro secūdo
 ¶ **Aetneae apices Aetnæ cacumē:** quod pex appellat ur: ab in-
 signi veterum sacerdotū .ij. virgā gestabant in sūmo pileo quæ
 vinculo comprēdebatur: id quod aperire prisci dicebāt inde nos
 men Apicis: vt Festo placet in eius ex tremitate lanæ flocc^o ex-
 tabat qđ Ascanius instituit apud Albam: vnde Flamines etiam
 dicti sunt autor Seruius ¶ **Licet datur** ¶ **Cognoscere discere ac**
 explorare. ¶ **Solo visu tātum oculis** Qui Serenus sūma noni est
 alacres hominī cōtingere visus. ¶ **Non aditu uō accessu cādētis**
 fauillæ periculo qua Plinius extinctus est dum inuiseret veseuū
 Campaniæ montē qui & ipse ignes eructabat autor Cecilius in
 epistolis & Eusebius. ¶ **Tentare experiri** ¶ **Pars cætera montis**
 scilicet ima latera ¶ **Frōdet arboribus: viret.** ¶ **Cacumen. verrex**
 & sūma pars ¶ **Teritur nullo cultore vacuum cultoribus est & de-**
 fertū. ¶ **Nunc interdū** ¶ **Mouet emittit** ¶ **Nymbos fumi glo-**
 bos: quos vehemēs spiritus pellit: & sequitur id quod atram nu-
 bē Vergilius dixit ¶ **Indigenas: ipsi^o Aetnæ suos: quosq; ipsa p-**
 creat indigenæ vero sunt q nō aliūde quoquam veniunt sed in ijs-
 dem patrię sedibus semper manent quos græci vocant autoch-
 thonas.

Indigene

Fœdat nubediem nunc motibus astra laceffit.

Terrificis damnisq; suis incendia nutrit.

Sed quamuis nimio feruens exuberet æstu.

Scit niuibus seruare fidem. pariterq; fauilis.

Durescit glacies tantī secūra vaporis.

Arcano defensa gelu fumoq; fideli

Lambit contiguas innoxia flamma pruinas.

Quæ scopulos tormenta rotent: q̄ tanta caruernas.

Vis glomeret: quo fonte ruat vulcanius ignis:

Sive quod obuiibus discurrens ventus opertis

Offenso per saxa furit rimosa meatu:

Dum scrutatur iter: libertatemque reposcens:

Putrida multiuagis populatur flatibus antra,

Seu mare sulphurei ductum per viscera montis

Oppressis ignescit aquis: & pondera librat.

Hic ubi seruandum mater fidissima pignus

☞ Fœ lat grauatū obfuscat & grauat. ☞ Nube picea obscura ca-
 ligine: & fumo. ☞ Diem, solis radios & lucem. i. interdiu noctis
 faciem reddit. ☞ Lacessit astra. Cælum petit: expressit illud Mar.
 Geminiq; minantur in cælum seopuli. ☞ Motibus terrificis, flā-
 marum globis. vt ait Verg. alij motibus legunt: vt ad pumices re-
 teratur. ☞ Dānisq; suis incen. nu. Aetnā consumi: & sublidere ex
 hoc quidam colligunt. q̄ aliquando nauigantibus solebat ostēdi
 potest hoc accidere. vt scribit Seneca: non quia montis altitudo
 descendit. sed quia ignis euauit: & minus vehemens ac largus
 effertur: ob eandem causā fumo quoq; per diem segnior. Neutrū
 autem incredibile est. nec montem qui deuoretur. Cottidie mi-
 nuī: nec manere eundem. quia non ipse ex se est sed in aliqua in-
 ferna conceptus valle: ignis exæstuat: & alias pascitur: in ip-
 so monte non alimentum habet sed via. ☞ Nutrit incendia a.
 pascit ignes. ☞ Suis damnis. nā cottidie decrescit. ☞ Sed
 quavis. sed in illa feruentis naturæ peruitacia: mixtas ignibus
 niues perfert: & licet vultis exundet incendus: apicis canicie pera-
 petua brumalem detinet faciem. ita inuicta in vtroq; violentia:
 nec calor frigore mitigatur: nec frigus calore dissoluitur. Strabo
 Seneca Plinius & Solinus autores. ☞ Exuberet. exundet. ☞ Scit
 ser. si. n. quodā q̄ si fœdere: vicinas niues nō ledit ☞ Pariter fa. iter
 calidos cieres: alioq nō eēt miraculū Durescit. g nix i glaciē cohit.
 ☞ Secura nūc tuta. s; i piculo secur⁹ eēt dici pōt. ☞ Tātī va. icēdij.

Aetnā mōtē
 decrescere

Quidam car-
men emacu-
latum.

Tormēta q̄.

Vulcanus a
matre deie-
ctus.

Aetna nunc
Mulciber.

Defensa seruata defendere tectis frigus apud Ver. significat ppul-
sare inde Nasonis Oenone defēsa est humili cana pruina domo
& ita nos qdē emēdauius: quō prius nullo vel ineptissimo sēsu
depressa legere rūr. ¶ Arcano gelu. intimo: & igenito frigore
¶ Fumo fideli nā scit niuibus seruare fidem vt dictum est. ¶ Lā-
bit leuissimo tactu pstringit ac libat vsurpauit Vergilij verbum
Attollitq; globos flāmarum & sidera lambit ¶ Innoxia quæ cō-
tiguas niues nō liquefacit & noxa damnū quoq; significat. Qui-
dus luce nocēt potae: sine noxa nocte bibuntur. ¶ Pruinas. hic
niues est autem pruina gelidus & concretior ros: a purendo dī-
ctus: vt placet pompelo Quæ sco. tor. rotent Honesta dubita-
tio quæ carmen excitat & auditorem recreat fessum simul rei ma-
gnitudinem exprimit. Quid hoc esse dicam: qd Enormia saxa:
non secus ac excussus neruus aut ballista iaculetur: nam tormēta
in vsu castrorum sunt que machinato pulsu magna vitela con-
torquent. Papinius in Achilleide Murorum tormenta pilos
emittebant etiam sagittas vt est apud Senecam de ira libro i. &
molares vt docet Lilius ab vrbe cōdita li. xxiiij. ¶ Rotent eul-
brēt ¶ Scopulos vastissimos lapides. ¶ Glomeret vētī turbine
verrat ac misceat ¶ Caruernas antra & subterraneos meatus.
¶ Quo fōte. q̄ origine q̄a nō ip̄e ex se ē sed ī aliq̄ iterna cōcept^o
valle ignis exestuat vt putat Seneca. ¶ Ignis vulcanus quo vul-
canus exercet officinā Nā vulcāus deorū faber est Iunōis filius
a matre pp deformitatem deiectus vt est apud paulianiam An
ignis vulcanus: cuius autor vulcanus extitit: is. n. prius ignis vsū
mortalibus idicauit: vt refert ēt Diodorus placet prior snia nam
Aetna alio nomie mulciber ab eius dei sede ētnum vulgo appella-
latur. ¶ Siue qd̄ altiores aggreditur rōnes & eas qdem a philoso-
phie penetrabilib⁹ repetitas Nā cōflictus ī freto siculo vnda rā-
ptū secū spūm ī imū fundum trahit atq; ibi suffocatum tā diu tes-
net: donec p spiramēta terræ difusus nutritimēta ignis incendat
¶ Ventus discut raptus spūs vt iqt Trogus ¶ Furit eluctatur
Offenlo meatu ab oblectis in occulto molibus retardato cursu
¶ Per sa. ri. fistulosa pumiceis ac tophi piphrafin ¶ Dū seru. ite
exitū q̄rit ¶ Libertatēq; repo. ac dū cōtēdit ī auras regredi ¶ Po-
pularū trīpit ac vehementi spiritu differt ¶ Puttida antra liq̄fa-
ctas igne speluncas: & in modum calcis excoctas ¶ Seu mare
sul. nūc aliā cāz reddidit ēt naturalē Nā tot^o cāpaniæ tractu ad usq;

Siciliã vel i ipso maris fũdo sulphure⁹ e: vt scribit Strabo quõq;
 fistulosa terra sit: & i nũeris foraminib⁹ excauata subeũte fluctu
 ventum creat. Is agítatus igne excitat ex sulphure quo ppetuo fla
 grat ætina hanc etiã causam integro poematis argumẽto Ver.
 exegitur. ¶ Ductũ. actũ ¶ Peruiscera. penitissimas Aetne specus.
 nam sic intimas montium partes vícera discimus: vt sũmas in
 terdum verticem media latera. supremas etiã pedes a nostro cor
 pore tracta similitudine. ¶ Montis sul. qui sulphur exudat. ¶ Ig
 nescit flammis concipit: atq; incenditur. ¶ Oppressis aquis. illi
 sis & colluctantibus: vnde ardor procreatur. aut oppressis: inter
 clusis: & tamdiu suffocatis: quo ad spiritum gignant qui flammis
 excit et vt proposuimus. ¶ Librat. eiecat ac instar teli cõtorquet
 Verg. & telum quod missale libro. ¶ Pondeta. molares. i magni
 ponderis saxa. ¶ Vbi. simulac. ad digressione reddit ad institutũ.
 Quom Ceres i Sicilia tuto (vt putababat) filiam deposuisset. ipsa
 ad matrem Rheam salutandam profecta est in phrygiam.

Montium.
 Viscera
 Vertex.
 Latera

Abdidit: ad phrygios tendit secura penates:

Turrigeramq; petit Cybelem: sinuosa draconum

Membra regens: volucrisq; perauia nubila tractu

Signant: & placidis humectant frena venenis.

Frontem crista tegit pingunt maculosa virentes

Terga notæ: rutilum squammis inter mica aurum.

Nunc spiris Sephyros tranant: nunc arua volatu

Inferiore secant. cano rota puluere labens

¶ Abdidit. occuluit. ¶ Seruandũ dignus. custodiã natam. ¶ Se
 cura. nihil sollicita: neq; suspecta. ¶ Tendit. iter arripit: & cursum
 tenet. ¶ Phrygios phrygia pars est Asiæ. sortita nomẽ a phrygio
 oppido macedoniæ: siue Brygio: vt gentili macedonum lingua
 nominatur: autore Stephano: vnde colonos profecto aiunt in
 phrygiam. Sophocles in Athamante: tradit phrygios a phryxo
 dictos: immutatione litterarũ: quasi phryxios. q; is illic primum
 de latus ab ariete fuerit. ¶ Penates. sedes quæ tutelares dij. pe
 nates existimãtur. eisdẽ lares etiã vocabant. vt ante est dictum.

Phryges
 vnde.
 Phrygium.
 Brygium

Penates q
Ser. locus

Metropolis
vrb sphrygie

Cybele vnde
Cubus deū
matri dicat
et quid
turrata curcy
bele.

Currus cere
ris a Serpē
tibus trahit

Cichreus

Volucres

penatum vero mentio facta commodissime hic est. nam Cassius
Hemina: romanorū penates interpretatur: quos alio verbo. $\mu\epsilon\gamma\alpha$
 $\lambda\omicron\nu\sigma\ \theta\epsilon\omicron\nu\sigma$. i. magnos deos indigitabant. Et Cybelē de numero
penatū esse nō dubitabit: q eā dici magnā matrē nō ignorat. Lō
ga Dionysij Alicarnasæ: Nigidij: Varronis & macrobij de dijs
penatibus disceptatio. Sūt autē p quos penitus spiramus: p quos
habemus corpus: & animi rationē. Deos penates testatur apud
Verg. Sino: quō ait. vos Aeterni ignes &c. Nā se penatum offen
sam vereri simulat: si patriæ secreta hostibus pdat cuius dijs pe
natibus: credita cura est vñ dij patrij quoq; dicti sunt: vt tradit Hi
gynus & Maro. Dij patrij seruate domum: seruate nepotē: porro
penates æternū ignē etiā alibi Ver. appellauit. Aeternūq; adytis
effert penetralib⁹ ignē. Metropolim vero Claud. intelligit vrbem
phrygiæ magnæ matris. i. Berecynthiæ regiā: & domiciliū vñ Me
tropolis etiam dicta est: vt scribit Alex. cognomento polyhistor.
¶ Petit cy. ad ideā matrē cōcedit. Eadē Cybele dicta est t⁹ pib⁹ &
dīmēsu Anapesti: a græco verbo $\kappa\upsilon\beta\upsilon\varsigma\alpha\upsilon$ q; eius ministri galli p
furorē caput rotantes oracula edebāt. autor añ Ser. Pompe. Capel
la tñ ait Cybele nomē datū $\alpha\pi\omicron\tau\omicron\nu\ \kappa\upsilon\beta\omicron\nu$. i. a cubo q; sit ei⁹ numi
ni dicatus. Est at cub⁹: quō oē latus eiusdē nūeri æqualiter in sese
soluitur vt est apud Gel. vt quō ter terna ducuntur: & idē ipse nu
merus triplicatur. ¶ Turrigerā. q; Coronā turribus insignē gestat
nā siceā vetustas effinxit: q; eadē tellus credebatur: que turribus
munitas vrbes sustinet. Lucr. de rege natura li. ij. Muraliq; caput
sūmā cixere corona Exlimijs munita locis q; sustinet vrbes Quo
nunc insigni p magnas p̄dita terras. ¶ Horrificē fertur diuine maz
tris imago. ¶ Sinuosa. in orbis contracta nā sinus ēt volumē &
in anguibus flexus ē. Expressit autē illud Maronis sinuatq; immē
sa volumine terga. ¶ Draconū quos eius deæ currū trahere canit
etiam Orphe. is vero rumor subortus est. ex quo vastæ magnitu
dinis serpēs: q; Salaminē vastabat ab Eurylocho eiect⁹ ad Cererē
cōfugit ad Eleusinē Inq; deæ ministerio p̄mansit: vt Hesiodus au
tor est eū serpentē Nymphæ Salaminos ac Neptunni filius Cych
chreus educauerat a quo iuxta Salaminē pagus Cychreus etiam
dictus ē. a Sophocle memoratus in teucro. ¶ Per nubila p aerem
quē dixit auū non q; ipui⁹ & in accessus aer sit: sed vbi trita semi
ta nusq; extat nā neq; pedū neq; rotarū signa ipressa retinet alij p
auja legūt cōposita dictione qd nō displicet. ¶ Tracta volucres.

leri lapsu vel curru quē volucres & alati serpētes trahunt nam vo-
 lucre est qđcūq; pennis aufertur cuius contrariū Inuolucra Gellius
 enunciauit pulli ēt tūc Inuolucres erāt. i. plumabant iā sed volare
 nōdū poterāt. ¶ Humectant aspergunt: & madefaciunt. ¶ Fræ-
 na hic orias intellige: vt cū precē denti verbo cōueniat eæ fauci-
 bus inditæ: singulos equos: aut iugales cohercent. & frænos & frē-
 na: vtroq; genere dicimus: & vocalis in eo prima diphthongon
 habet vt precipit Apuleius. ¶ Venenis venenū: qđ pharmanon
 græci vocāt: indifferens nomen ē & significatū a coniunctis acci-
 pit nā bonū & malū venenū dici potest. vtq; nos venena sic illic
 pharmaca tā q̄ potu necant q̄ medicamenta vsurpant: vt apud iu-
 re consultos Casus ait. ¶ Placidis. innocuis. ¶ Frontem christa te-
 git: negat hoc Plinius. vt dictū est. ¶ Pingunt. versicoloribus gut-
 tis inficiūt. ¶ Inermicat squāmis p ipsa squāmaz iterualla sub
 inde fulgēt quedā q̄si Scintillæ quales in harenis aduerso sole cer-
 nimus: quas are micas appellant. ¶ Aurum rutilū. auri splendor
 ¶ Nunc. interdū ¶ Tranant. trāsmittūt. ¶ Zephyros. auras spēs
 pro genere & ita dixit vt Maro. defer mea iussa p auras. Zephyr⁹
 aut: q̄ latine fauonius appellatur: ab occidua plaga spirat. Euro cō-
 trarius vt Vitruuius & Strabo scribit. ¶ Spiritus sinuoso lapsu. ¶ Se-
 cant radunt. ¶ Arua. terrā. Verg. iāq; arua tenebant sunt vero Ar-
 ua culti soli spacia. Sallust. pabulo magis q̄ aruo student ab aran-
 do dicta: vt Varro docet. ¶ Inferiore. terre propiori. Sed hoc totū
 iter ad naturæ rationes accōmodatur. Nā serpentes ad Nubes ap-
 te refert pnt vñ deciduus humber humū fœcōdat & p̄reādis fru-
 gibus haud parē confert. vernas at Pluuias omnium maximas eē
 testatur etiā. Ver. quōtul humberiferum ver eodem tempore fauo-
 nius etiā spirat: vt paulo post ostendemus cuius hic a poeta mē-
 tio pretermissa non est cū genitalis mundi spiritus sit: vt scribit
 plinius: & Cereris munus adiuuet intellexit & hoc in nubibus
 etiā vetustas que cum deabus Eleusinis eas coluit: vt indicat
 Aristophanes eiusq; interpretes aperte docet meminuit & Hero-
 dotus. ¶ Labens ro. currens aut certe tracta. ¶ Cano. flauo sed
 & hoc etiā perite nam vetus & rusticum carmen: quo pater
 de agricultura filio precipit Festus hoc affert. hyberno pul-
 uere: verno luto grandia farra Camille metes inde Verg. hu-
 mida solstitia: atq; hyemes optate serenas Agricolaē hyber-
 no lætissima puluere farra. in hac enim temperie fructus optime

Inuolucra

Freni
Frena

Venenum

Zephyrus
Aurum

Nubes deæ

Agriculture
preceptum

Camillus.

proveniunt: vt ait Macrobius Camillus (si quis & hoc) Ingentus
puer: patrimus & matrimus appellatus: id est cui parētes supersūt.

Sulcatam foecundat humum. flauescit aristis

Orbita surgentes scindunt vestigia fruges

Vestit iter comitata seges. Iam linquitur etna

Totaq; decrescit refugo trinacria visu

Heu quoties praesaga mali: violauit oborto

Rore genas quotiens: oculos ad recta retorsit:

Talia voce mouens. Salue gratissima tellus

Quam nos pretulimus celo tibi gaudia nostri

Sanguinis: & caros vteri commendo labores

Praemia digna manent: nullos parere ligones.

Et nullo rigidi versabere vomeris ictu

Sponte tuus florebit ager: cessante iuuenco:

¶ Foecundat maritat: & fructibus reddit grauidam ¶ Humū sulcatam. Cōmuni epitheto vsus est: & impressionis rotarum & terrae cultus vt interpretandae fabulae manum porrigeret. Nā quāq; quoquomodo i rectū prolissa tellus: proprie tñ ab aratro sulcata dicitur. ¶ Flauescit aristis matura fruge vestitur. ¶ Orbita. rotae vestigiū. Quin & ipsā quoq; rotā significat autor Alconius ¶ Vestigia platearū virg. vestigia nuda sinistra instituerē pedis. ¶ Surgētes creicētes idē & spes surgētis suli ¶ Fruges id oīz cōmune nomē ē quae terra gignit quaeq; in alimoniam verti possunt vt iuris ciuili autor Iulianus interpretatur eorum damnata sententia qui cū cta quibus homo vescitur: ita vocari putabant. Nam carnes aut aues aut feras: aut deniq; poma: fruges haud recte dici. Sed in pomis Iuliano etuditillimorum autoritas non accedit nam Plin. indicem dedit de arborib; frugiferis. Idēq; verbū longe prior Lilius vsurparat nō arbore frugifera nō satis i spē relictis. ¶ Vestit iter comitata seges q; cūq; dea currit egit subito suboriēs seges occupat

Orbita
Fruges

Seges

Est autē seges eorum seminum ex quibus conficitur: panis nōdū demessa. ¶ Totaq; decrevit refugo trinacria vltu. percussit rē naturalem nam quo longius e conspectu Siciliae Ceres abscedebat eo sub inde minor insula videbatur. ¶ Heu quoties. Acclamatio qua subolcure poeta significat: insitā mētibus futuroq; presētione & ingruentes calamitates: manifestis interdum signis ostēdi. sed a nobis per negligentiam non obseruari. ¶ Prēsaga sagire (quod in diuinatione scribit Cicero) est acute sentire inde Sagæ anus q̄ multa scire volunt. & sagaces dicti canes. is igitur qui ante sagit: q̄ oblata res est: dicitur prēsagire. i. futura ante scire. ab hoc ergo prēsaga. Nescio risum ne magis: an stomachum mihi mouerint: qui Ciceronis opera Mediolani nuper impressa publicauerunt. ij quomodo sageanus integram esse dictionem putarent: & eā neq; numero neq; genere cum sequenti verbo cōuenire viderent. Sageaniq; substituerunt. homines Corcebo stultiores: q̄ ne sagas qdē quas domi cottidie secum habent: intelligere potuerunt. ¶ Mali. cladis quā paulopost erat acceptura. ¶ Violauit. h. d. quoniā diis (vt est apud Oui.) nefas est flere. alij syllabæ ratione nihil offēsi rigare scribunt: inerudite. Oborto rore vltro prorumpentibus lacrymis. ¶ Retorsit oculos flexit. ¶ Ad lecta. ad sedes: vbi fil. ā relinquebat. quod portendebat ea non multo post orbatū iri. nā quæ desideraturi proxime sumus. eorum conspectu vix animū oculosq; explere possumus eademq; a nobis inuiri dimittimus. ¶ Talia voce mouens hac oratione cōpellās. ¶ Salue. & hoc triste omen est. nam mortuos ita vetusto more salutabant. Salue & vale. non q̄ ij. valere: aut salui esse iam possent: sed q̄ ab eis semel recedebāt: quos amplius visuri nō erant autor in libris quos logistoricos inscripsit Varro reperit & Seru. apd Maronē. ¶ Gra. tissima tellus. Siciliam totam esse cereri ac libero consecratā: vetustas adeo credidit: vt refert Cicero: vt & natas esse has in its locis deas: & fruges in ea terra primum repertas arbitrarentur: id quod Aristoteles: inter naturę miracula nō prętermisit. Eandem Plutarchus raptę proserpinæ datam scribit in dotem. Contendit &: de finibus eius insule cum Vulcanō Ceres: vt recitauimus ex Simonide: Aetneq; disceptatione penes eam victoria stetit: fingitur: quoniam totus Siciliae tractus: quibus incendia multis in locis proferat: frugum tamen copia longe pręstat. ¶ Pretulimus cælo. nam relicta cælesti sede proserpinam illuc asportarat. supra

Sagire.
Sageanus
Sagaces canes.

Ciceronis in
diuinatione
verba depra-
uata.

Salue
Vale

Sicilia cere-
ri libere con-
secrata.
Cereris &
Vulcanide
sicilia contes-
tio.

Liberi

Clau. Aethera deseruit siculaeque relegat in oras. ¶ Gaudia nostri
 sanguinis filiam ex qua vna voluptatem capio. ¶ Sanguinis. hoc
 dicit. quoniam medici putant humanum semen purissimum esse
 sanguinem & maxime tenuem. Iuuenalis in eum qui sectabatur
 anus: & ad opes a coitu peruenerat: Accipiat sane mercedem san-
 guinis: & sic palleat: ut nudis pressit qui calcibus anguem. Sequitur
 Epicuri sententiam Claudianus & Anaxagorae: qui procreari
 liberos ex utriusque parentis semine prodiderunt: idem sensit Par-
 menides: & Empedocles. ¶ Vteri labores. quos in gestando ni-
 xus suscepi. & ac attestacione cariorem sibi proserpinam vult in-
 dicare sed vterum in muliere exquisite dixit. Aluus. n. est quo con-
 fluunt sordes Sallu. Simulans sibi aluum purgari. Venter autem qui
 in promptu extat & semper apparet. Iuue: Montani quoque venter
 adest abdomine tardus. ¶ Comendo. tuę fidei credo. ¶ Premia
 digna manent. allequeris inquit ex hoc mercedem meritis parem
 ¶ Manent. tibi reposita sunt in futurum: que sint ea statim decla-
 rat. Nullos patiere ligones. non ferēs ictus rastorum nam Ferrum
 ligo est vulgo notum quo terra foditur. ¶ Nullo rigidi. vers. uom.
 ictu hoc ait. quoniam Tellus Aratione lædi fingitur. quod eadē
 cum Ioue expostulat apud Ouidium. adunci vulnera aratri Ras-
 troque fero: totoque exerceor anno. ¶ Ictu. plaga: ¶ Vomeris. hu-
 ius nominis rectus vomer ac vomis enunciat. ferreus est aratri
 dens: appellatus quod terram vomat. ¶ Versabere frequentatuum
 a verto ductum. verti vero terra tum dicitur: quoniam ligonibus aut
 aratro renouatur. ¶ Sponte. vltro absque aliquo cultu. Flo-
 rebit germinabit & fruges producet. nam florere dicuntur etiam fruges:
 priusquam ad maturitatem coaluerint: ¶ Cessante Iuueno. absque ho-
 uis vltu. & ita dixit: ut Maro: armato milite complent. cessant illi quibus
 a laboribus ocium est ut hic. Sed & quorum officium desideratur
 Gellius. amici isti inquit. magnam in partem cessatores sunt.

Uterus.

Aluus.
Venter.

Vomer.

Cessare.

Ditior oblatas mirabitur incola messes.

Sic ait & fuluis serpentibus attigit idam.

Hic ædes angusta deæ: templique colendi.

Religiosa silex: densis quam pinus obumbrat

Incola. incola dicitur q̄ peregrę nouas sedes captauit: & in ali-
 quam regionem domicilium suum trāstulit: vt Pompo. iuris ciuil
 autor affirmat & Cicero. peregrini & incolę officiu est: nihil prę
 ter suum negociu n agere: nec esse in aliena republica curiosum.
 Sed pro colo no videtur accipere Claudia. vt Naso incola captiuo
 q̄ boue victora rat. ¶ Mirabitur. defixus stupore suspiciet. ¶ Mes-
 ses. fruges talci maturas. Verg. Ante focum si frigus erit: si messis
 in umbra. Oblatas quasi diuinitus: & hoc ex historia Diodori:
 quā supra percurrimus. & alibi referemus. ¶ Fuluis serpentibus.
 quia supra dixit: squammis intermicat aurum: quod frequenter
 fuluum poetę vocant. Tibullus diuitias alius fuluo sibi congerat
 auro. an Cęruleos intelligi voluit: id autem commune serpentib?
 & mari epitheton est. de serpente Verg. Et Cęrula colla tumentē
 nā Claudianus fuluū mare appellabit in huius operis calce Ful-
 uis adnatat umbra fretis. vt fuluus color & Cęrueus idē sit: ex
 rubro nigroq; concretus. ¶ Idam. phrygię montem in Troade.
 qui nomen sortitus est: ab Ida loci regina: vt de rebus gręcorum
 ij. scribit Charax: vel vt Verg. ab Ida cretensi. vnde profectus Teu-
 cer Scamandri & Idę Nymphę filius eam phrygię regionem
 cultoribus vacuam occupauit: & a se Teucriam dixit. Eodē pau-
 lopost Dardanus ex Samothracia delatus Arisben Teucri filiā
 vxorem duxit: vt Cephalo Gergythius: aut Bataean: vt Hellanic?
 & Mnasęas vocant. vt miser Seruium scribere: Teucrum de creta
 (vt eius verbis vtamur) venisse post Dardanum. sunt qui Darda-
 ni sepulchrum innui suspicentur ab Ouidio. vij. metamorpho. eo
 carmine Quaq; pater Coryti parua tumulatus harena &c. q̄ iis
 (vt quidam prodiderunt) ex oppido Tuscię coryto. in phrygiam
 migrarit. nos autem tumulum paridis intelligimus: qui in Cebri-
 na Troadis vrbe visebatur: vt scribit Scepſius: & Strabo refert.
 Nam paris ex Oenone suscepit Corytum. quem mater (quom se a
 paride destitutam videret) euntibus in Troiam gręcis: itineris
 ducem dedit: quod apud Lycophronem Cassandra: fore vaticin-
 natur: & copiose narrat interpres: Ex gręcis etiam nonnulli:
 Corytum paridis & Helenę filium fuisse tradunt: Buniti ac Idę
 puellę: & quidem ex vtroq; parente fratrem: Sed & hoc & illo
 modo: Pater Coryti paris accipiendus est: itaq; sensus Ouidiani
 ver⁹ a bsoluitur: q̄ cęteris ante nos: inexplicabilior gordiāo no-
 do vi⁹ ē. Homer⁹ Idā πολυπιδάκκα καὶ μητερά βηρον in hymnis

Incola.

Ida mons
vnde.Teucer quę
Teucra.
Dardanus
Arisbe
Batea
Paridis tu-
mulusCoryti pater
apud Ouis-
dium qui.
Bunitus.
Helenę fili⁹
ex paride.

Ida venas
trix apud Ter
tium. cur Idea
puella.

Cleopatra
Dicitur locus
ex remedijs.

Idea mater

Augustum
pessimus.
Lapidis si
silex mira
natura.

Deum in
effigies las
pides.

Silex
Ignis e silis
ce quando
pimum.

appellat. Iriguam. l. & ferarum parentem inde Verg. ait Ida venē
trix: etiam si Seruius aliter. Idæa vero Dardani Scytarum regis
filia fuit. quam destituta Cleopatra Boreæ & Orrithyæ Phineus
superduxit: vt Dionysius in argonautico canit: in eius etiam gra
tiam Oritho: & Carambj quos ex Cleopatra sustulerat oculos ef
fodit: vt Tragediarum poeta Sophocles autor est. inde vicissitu
dinis in amore sumpsit exēplū Naso in remedijs. Cessit ab Idæa
coniuge victa prior i. Cleopatra: que prior in matrimonio Phi
nei fuit: cui post exactæ no. a cōiunx: Idæa successit. vt dictum est.
¶ Hic. in Ida. vnde & mater Idæa dicta Cybelle: Lucretio L. i. o
Tibullo ceteris. ¶ Aedes. Templum. quidam codices habent se
des lubrica menda. que apud Tibullum quoq; inualuit. Sic veter
res sedes incoluistis aut. quom æ les scribendum sit. quāuis vtro
bq; sedes etiam legi possit: nisi carminis sibilus aures offenderet.
¶ Augusta parua. pro illis tunc moribus: qui sinceritate quadam
animi potiusq; opum luxu deos litabant. ac vt Tibullus ait. Stas
bat in exigua ligneus æde deus. an magis augusta legendū: q; p
pe sancta patres augusta vocant: vt in fastis canit Ouidius i. lo
ca religiosa. & vbi quid augurato consecratur. ab auium gestu gu
stue. quod Ennij carmen indicat. Augusto augurio postq; inci
ta condita Roma est. autor Suero. & Pompe. ¶ Religiosa silex.
Effigiem deum matris intelligit. que cælitus lapsa pel. mūti non ē
oppido dedit. vt Herodianus etiam refert: Quid si quis lapidem
eum accipiat: qui teres hac Cylindri forma: in phrygē monte ipy
lo nasci traditur eundem si compertum adulescentes ac Idæe ma
tris ædem deferant: erga parentes ex illo pietatem: q; qui maxime
colunt: etiā si quandoq; pulsauerint. id quod inter naturæ mira
cula memorat Aristoteles placet superior sententia. Nam L. i. o
Epitomatis vnde trigesimo. Idea mater inquit deportata est Ro
mam: a pessimunte oppido phrygiæ: carmine in libris Sibyllinis
inuento. Pelli Italia alienigenam hostem posse: a mater Idæa de
portata Romam esset. Tradita autem est. Romanis per Attalum
regem Asiæ. Lapis erat quē matrē deū incole dicebāt. Inlectatur
& hoc nostræ religionis Poeta Prudentius Nudate plantas ante
Carpeatum scio Procere: rogatos matris Idæe lacris. Lapis Niz
gellus euehendus esse do Mulebris oris clausus argento sedet.
¶ Silex marmorea Cybeles statua. Nam silex lapidis genus est
ita dict: p ignem intra se silentem habeat. vnde Pyrodes Cilicis

filius ignem primus excussit autor Plin. ¶ Religiosa veneratio-
 nis ac maiestatis plena. Siquidem M. T. aliter templa religiosa
 dicit. aliter dies religiosos: tristi. s. omine infames impeditosq: in
 quibus & res diuinas facere: & rem nouam quempiam exordiri
 temperandum est: quos imperitij vulgus: perperam nefastos vo-
 cat: vt Gellius ait. Nigidius religiosus inquit appellabatur: qui
 nimia religione & superstitione sese alligauerat: eaq; res vitio assi-
 gnabatur: nam hoc inclinamentum semper huiusmodi verborum:
 vt vinosus: multerosus: numerosus: religiosus: significat. copiam qua
 da immo dicam: rei super. qua dicitur. Masurius vero Sabinus. re-
 ligiosum inquit est: quod propter sanctitatem aliquam remotum: ac sepo-
 situm a nobis est: verbum a relinquendo dictum: tanquam ceremonie a care-
 do carminum scriptores in religioso numeris obsequuti liquidam ge-
 minant: vt in reliquis. Verg. Troas reliquias danaum. Et alibi pro
 domos & religiosa deorum templa. ¶ Quam. sicut. eodem genere Verg.
 enunciauit: alij masculino Papinius in. iij. syluarum. Quis duri si-
 licis grauisq; ferri. ¶ Pinus. arbor deum matri dicata. causam refert
 Oui. siquidem Cybeleus Atyx exiit hac hominem: truncosq; induruit
 illo: Pineam nux apud Martialem. Poma sumus Cybeles. ea primum in
 agro Milesto Carie visa est: & inde Pityussae nomen Mileto datum.
 nam pitis graece pinus appellatur. e cuius ramis in peruigilio Ce-
 reris lectisternia Milesti instituerunt. inq; omnibus eiusdem deae sa-
 ctis apud eos: verbenarum usum pinus exhibebat ad ostentandam gene-
 ris vetustatem. quod in Symposiaco scribit Didymus. Idam pine-
 tis confertam: indicat et Ver q; multo carmine celebrat Aeneae naues
 ex Ideae pinu constructas: in graecia Cybeles ab incendio seruatas neci-
 dibus accessisse. Staius pergame pinifera multum felicior Ida.
 ¶ Obubrat. vndiq; versum tegit. Ob. n. quicq; circum significat. vt quomodo
 dicimus: urbem obsideri. obsignare: obuallare: autor Festus:

Religiosi
diesNefasti
dies.Nomina un-
osus.Religiosum
quod undeCerimoniae
curPinus Cer-
beles cur di-
cataPinus ubi
primus.Miletus
PityussaIdeae
Ob, proposit.

Frondibus: & nulla lucos agitante procella
 Stridula coniferis modulantur carmina ramis.
 Terribiles intus Thyasi: vesanaq; mixto
 Concentu delubra gemunt. vlulati bus ide
 Bacchatur: timidas inclinant gargara Syluas.

Liber.

Μουσικῆ ρῶι
arboribus
Lucus

Deū matris
Sacra

Dardanus
in phrygiā
enatauit

Samothra
cum myste
ria,

Casmilos q̄

Cabiri
Veptiula,

Veptis
apud Ar
talem,

¶ Lucos. a græcis αλοος apud nos lucus. a sensu contrario dict⁹ qđ non luceat: vt Seruio placet: aut certe ab ignibus & luce sacrificior⁹ que illic fiebant nā nullū erat templū sine luco: vt meminit etiam Strabo. ¶ Nulla procella. nullo spiritu. vult. n. poeta Cybesles lucū nulla externauit: sed per se leni quodā motu impelli diuinit⁹ aut id certe dicit in gratiā numinis procellas & tēpestatis iuriam non sentire ¶ Str. con. mod. ca. ramis. Musicæ rationis ē hoc Nā vt quæq; procerior arbor est: & in altū tendit eo magis acutū redit sonū quæcūq; vero q̄ minimū ab radice absunt: graui⁹ & rauco murmure quatiuntur. autor Capella. meminit & Ausonius Est & harū dīneis modulatio musica tipis. Atq; arguta suis loquitur coma pinea ventis incubuit folijs quoties leuis eurus acutis. Modulantur. in numerū concinūt. ¶ Carmina stridula acuta propter altitudinē. ¶ Coniferis. nunc ferentibus quas. κενωο græci vocāt ¶ Terribiles intus thyasi. Sacra deū matris ex Samothracia Dardanus in phrygiā trāstulit per ipsū deucalionis diluuiū: quippe tū Dardanus obruta ab aquis insula: spiritu distentū vitē pectori admouit: atq; ita in proximū littus enatauit id quod in Cassandra sub obscure Lycophron innuit. Iniciabantur in Samothracia Cabiris vt ait Mroseas. ij. quatuor erant numero. Axieros id est Ceres Axiocerfa: quæ persephone. Et Casmilos quē Dionysiodorus interpretatur Mercurium. Athenion ait Iasonē & Dardanū fratres: cabiros appellatos a cabiris phrygiæ montibus: vbi diuersati diu sunt Alij t̄m̄ duos extitisse cabiros existimant exijs grandē natu Iouē: minorē vero Dionysiū. ¶ Thyasi. Baccantiū choreā παραβω qđ est impetū facio inde ē Thyadas appellatas quibusdā placet. Pausanias tamē ait Tyadū nomē Bacchi ministris haelisse a Thya puella quæ prima liberi sacris initiata sit ¶ Intus subtecto ¶ Terribiles horrore quodā sanctitatis: q̄ tacite spectantiū subleuā animos. Lucretius. Horrificæ fertur diuinæ matris imago. aut hoc ait propter gallos q̄ cultris sua brachia cedebant. ¶ Delubra templa ¶ Vesana. Lymphator⁹ clamore fræmentia ve particula: tum intentionem significat: tum minutionē: vt vetus vehemēs: vegrā de: veiouis: & vesanus: q̄ constituta mente non est. inde vepenis apud Martialē parua mentula. Drauci nata sui vocat vepenē: colatus cui gallus est priapus. Nā iocatur in Natā poeta q̄ subactoris sui mutoni & qđē vastū: diminutiuo noīe vepenē blandiens appellabat. qui vero bipennē: aut pipinē ante nos legerūt. ad saltis

poetae non aspirant. Suplora Gellius: & Macrobius ¶ Gemunt.
 imane reborat. ¶ Concentu collato catico Ausonius Dindymaque
 Idæo respondent Cantica Iuco. ¶ Ululatibus. Iuporum: q cum leo-
 nibus. Opus currū sequebantur: vt innuit Homerus in hymnis aut
 sacerdotū de qbus Lucanus Crinēq̄ rotantes sanguinei populis
 ululatūt trīstia galli. & huius operis lib. ij. Clau. ululantia dīndy-
 ma Gallis. ¶ Haccatur. a fanaticis. p̄ furorē quatitur: & passīue di-
 xit vt Maro. Baccharāq̄ Iugis. Naxon. vbi p̄ Epitheton noīs rō-
 nē poeta exp̄ssit ex Euphorionis sententia: q̄ Naxon dictā tradit
 a verbo βαχαί: qđ est Bacchari quauis alij nomē in sulæ datum ve-
 lunt ab Endymionis filio Naxo: vel ab eiusdē noīs altero duce Ca-
 eū ¶ Gargara. Montis Ide vertex in Mysia: numero multitudis
 vt docet Epaphroditus. ibidē Gargaros vrbs olim fuit quā fœ-
 minino genere Lyrici carminis Icriptor alcmā enūciauit: huic Io-
 uis ex Thessalia Gargarus. nomen dedit. Aeolicē. Hecataeus: &
 Strabo vocāt. Ephorus tamen & phileas de Asia scribens eandē
 Gargara pluraliter vsurparunt. Aratus de Diotimo quodā poe-
 ta sic ait. Αἰαξω οτι μωνοσενι πετρησι καθητ ιπασιταρ γαρεων βη
 τακαί λφολε γων quod vers⁹ (vt ingenue fatear) quasi par ergo ad-
 secimus: q̄ eos in omnibus Macrobij codicibus desiderari depre-
 dimus hoc etiam in loco tanta frugum copia fuit vt non modo
 fertilitatis exēplū verg. inde Iumplerit sed quicq̄ magnū cuiusq̄
 rei numerū vellet expr̄mere: gargara nominaret ¶ Inclinant syl-
 uas timidas submitunt arbores: fanaticorum terrore correptas.
 Papinius pauet omnis ager resp̄saq̄ cultris arbor. assurgunt in-
 quit & arbores: ipsi Gallis in Ida bacchantibus.

Bacchara

Maro
apud Ter q̄
curMaro vnde
Gargara
GargarosArati cere-
men quod
i Macrobi-
cod. deside-
ratur.

Postq̄ visa Ceres mugitum tympana frenant
 Conticuere chori. corybas non impulit ensem:
 Non buxus: non era sonant. Blandiq̄ leones
 Submiscere iubas adytis gauisa cybelle

¶ Postq̄ visa Ceres. simul ac apparuit dat autem Numini auctori-
 tatem cuius conspectū lymphati reuerentur. ¶ Tympana. Tympanū
 in Itr̄m est ex vna parte planū: mēbrana clausū int⁹ vacuū qđ digi-
 tis aut bacillo pulsatur vti eo solebāt i sacrificio m̄ris deū Lucretū

Tympanum

**Corythorum
ritus**

Tympana tenta sonant palmis: & Cymbala circū cōcaua ¶ Mugitum alludit ad bouis tergo vnde fiebant An Aeschyli verbum usurpauit: is. n. Corymba: q̄ t̄m nomine distāt a Berechynthijs vt Strabo refert Ita describit hic manibus tornatā bombycā tenens digitis tātilē. modulo sc̄plet sonū allectorē furoris. ille Aeneis vrcolis tinnuit. Et paulopost. Modulus editur. mugitū ex occulto Taurisoni mimi grauis tympani sonitus quasi tonitrū subterraneum fertur plura leges apud Strabonē ¶ Frænant. cohibent trāstatione sūpta ab aurigis. ¶ Chori. fanaticorū: qui deæ laudes canebant dictus vero chorus est αρωτολοχασαο. i. a lætitia qua iuuenes: & ad festa conuenientes puellę: gestiebāt: vt scribit Plato.

Chori.

**Corybantes
vnde.**

¶ Corybas. Corybantes: Ideos dactylos & Curetas eosdem plærīq; putant. Nonnulli pusillū quodā discrimen adhibant: vt longa disceptatione Strabo disputat. is Corybantes appellatos arbitrat: a Capitis rotatione: quod κορυβαυτεiv græce dicitur. D. odor⁹ ait Corybantū. Iasonis & matris Idææ filiū fuisse: ac simul cum Dardano sacra Cybeles in phrygiā detulisse: quicq; in sacrificijs ei is deæ incumbere voluerunt: Corybantas a se dixisse. Idæos autē dactylos alij quinq; & viginti: Pherecydes duos & quinquaginta recenset ex ijs duos & triginta quos læuos vocat: fascinatores extitisse: viginti reliquos: q̄ dexteri dicerentur. Superiorib; & contrariis: & qui maleficia dissoluerēt idē sensit Hellanicus Mna

Idel dactili

**Herurie fa
briæ inuen
to: es**

saes scribens de Asia libro primo. Dactylos a patre Dactylo sic appellatos ait: vt ab Ida genitrice Idæos .ij. primi post hominū memoriā: ferrū fabricauerunt. vt canit q̄ Phoronyda græce scripsit quos Opis deæ ministros e phrygiā fuisse dicit & ijs nominibus. Celmes Damnamenēusq; ingens. Acmonq; superbus Libet hoc loco ambigere de Clemente Sidonio Eusebioq; q̄ Celmetē & Damnamenēū Iudæos videntur astruere: & in Cypro ferrum conficere primos docuisse: nisi (quæ lubrica menda est) ex Ideos q̄ ipsi scripserūt in Iudæos librarij negligentia inuersū sit Egdē vereor ne dū Iudæorū gloriæ: quos oibus anteferre mortalibus obnoxie contendunt: auidius vterq; studeat prudenter in hoc offenderint. Arbitriū penes alios esto nos de tā sanctis: & præclaris ingenio viris: temere nihil affirmamus. Illud vnum in onemus: in latinis Eusebij codicibus: Selmētē pro Celmentæ corruptæ legi Nam q̄ is Celmes: dicatur præter autorē phoronidos: vnde carmen a nobis expressum: paulo ante recitauim⁹: Sophocles in Sag

Damnamenus

**Acmon
Celmes
Error apud
Clementem
& Eusebium
codicis
aut autoris**

**Celmes in
durissimum
ferrum vel
adamantem**

tyris fabula testis est. q̄ Celmet ē tradit indurissimū ferri gen⁹ mu-
 tatū quō Cybeles idignationē meruisset historiā percurrat & Na-
 so metamorphose 5. iij. Te quoq̄ nunc adama quondā fidissime
 Custos Celme Ioui. Magnus error Domitij : q̄ Celmū Iouis pue-
 rū suspicatur: ac priorē formā amisisse: q̄ amanti Statillo nescio
 cui suas delicias denegasset. Apud Diomedē quoq̄ grāmaticū de
 pedibus orationis agentē: in oib⁹ exēplaribus p̄perā scriptū ad-
 notauit. Damimamentinus. Aitæus: pyrthichius: pro Damname-
 neus Acmō: & Celmus nā celmes & celm⁹ indifferēter enūciatur
 ¶ Nō ipulit nō vibrauit corybas ¶ Enſē cultrū q̄ sua brachia lau-
 ciabat. Papini⁹ Theb. Sic phryga terrificis genitrix Idæa cruētū
 Elicit ex ady e is: cōsūptaq̄ brachia ferro scire vetat. Aurelius Pru-
 dentius. Cultrū in lacertos exerit Fanaticus Sectisq̄ matrē bra-
 chijs placat deū ea vero oīa cōposita sunt vt vulgus religione te-
 neretur. Lucretius. Telaq̄ p̄portant violētī signa furoris: Ingra-
 tos aīos atq̄ impia pectora vulgi. Conterrere metu quæ possint
 numinæ diuæ. ¶ Buxus. Tibia: a parte totū Papinius. Et mode-
 rata sonū vario spiramine buxus Nam buxus arbor ē: vñ lauda-
 tissimæ tornatur tibiæ Eadē rōne lotos tibia dicitur: q̄ ex ea ma-
 teria frequenter fieret autor Festus. de Tibia matris deū Lucreti⁹
 Et phrygio stimulat nūero caua tibia mentis. Egdē) quō Solin⁹
 tibiæ genera plura memoret) lydias hic intelligo: q̄ sacris huius-
 modi maxie cōueniebāt. ¶ Aera Berecynthiæ sacerdotes vrceo-
 lis tinniebant. Aeneis: vt Aeschyli testimonio: antea dictauimus:
 vt rep̄tarent curetas. q̄ ne Saturnus vagitū Iouis exciperet gra-
 quatiebant. Lucretius Luduntq̄ in numerūq̄ exultant sanguine
 freti Terrificas captū quatientes numine christas. dictæos refe-
 runt curetas q̄ Iouis illū vagitū in creta quondā occultasse ferun-
 tur. Quom pueri circū puæ p̄nice chorea Armati innumerū sta-
 rent p̄nice chorea armati: in numerū pulsarēt æribus æra: ne sa-
 turnus eū malis mandaret adeptus. idē faciebant in bacchanali-
 bus: Statius in theb. Gemina æra sonāt Idæaq̄ terga. ¶ Leones:
 Mater idæa leonibus vehitur: validis ipetu atq̄ feruore animali-
 bus: quæ natura cæli ē: cuius ambitu aer continetur: q̄ vehit ter-
 rā quā sub hōc numine intelligi vetulas voluit. autor Lucre.
 & ab eo Macrobius in Satur. ¶ Blādī. Compressa cauda ludibū-
 di quasi veniēti assurgerent. nam crebrior caudæ motus animi.
 atq̄ iræ index in leonibus: est vt post Aristo. scribit Plī. ¶ Iubas:

Error Do-
mitii.

Correctus
apud Dio-
med. gram-
maticum lo-
cus.

Galli cybe-
les brachia
sauciabant

Tibia in sa-
cria bere-
cynthe

Lotos

Hera cybe-
les.

Cybeles
currus cur-
a leonibus
trahitur

Cybele cur-

Libet

Cybelle cur
Castiga
tus pompeij
codex.

Adytum

cerulces & armos submiserunt nā. leoni precipua generositas est
(vt refert Plin.) quō colla armosq; vestiūt iubaē. ¶ Cybelle: Bac-
chius pes est: ex prima breuis & duabus vltimis longis: nā Cybelle
la phrygia ciuitas. & sacer ibidē locus Cybellū fuit vñ deū mater
Cybelle: & Cybellis nominatiuus apud Pisādrū legitur. castigād^o
est & Pompeij codex: in quo bis annapesti dimensione per sim-
plex I scribitur quō in altero geminanda liquida sit: ne vñ ille
le doctissimus falsa precipere videatur. Nam non vna littera-
tura: nec eadem vtriusq; appellationis ratio. ¶ Gauisa .i. aduen-
tum filiaē

Exilit: & pronas intendit ad oscula turres.

Viderat hæc dudum summa speculatus ab arce

Iuppiter: & ventri mentis penetralia monstrat.

Curarum secreta tibi cytheræa fatebor.

Candida tartareo nuptum proserpina regi

Iam dudum decreta dari. sic atropos vrget.

Sic cecinit longæua themis. nunc matre remota

(Rem peragit tempus) fines inuade sicanos:

Et Ceteris prolem patulis illudere campis:

Crastina puniceos quom lux' detexerit ortus:

Coge tuis armata dolis: quibus vrere cuncta

¶ Exilit foras se proripit. ¶ Adytis. fanl penetralibus. quo licito
preter sacerdotes ingreditur nemo. Verg. Aenei. ij. Suspensi Eu-
rypilū scitatū oracula phœbi mittimus isq; adytis hæc tristia di-
cta reportat. Intēdit ab oscula. porrigit & gestū festinātis ad am-
plexus exprimit. ¶ Turres qbus deæ vertex insignis erat. vt ante
diximus. cā; præterea reddit Oui. Q d primis turres vrbibus ipsa
dedit. nā ante fabricę vsū mortales in editis natura locis se cōtine-
bant: & iis pro turribus vtebantur. ¶ Viderat hæc. Superiora de-
dit Oeconomiae: vt absente matre: rapiendę proserpinæ occasio

fiat. Speculatus recte. nam speculari est ex occulto atq; edito loco
callide quid obseruare. cornix apud Ouidium. Abdita frōde leui:
summa specularabar ab vlmo. ¶ A summa arce. ab Aethere. qui su-
blimior cæli pars est apud poetas. Quin & editissimis quibusq;
vrbium locis Insidens Iuppiter dicta factaq; hominum. sed impi-
mis regum specularatur. vt canit in Iouis hymno Callimachus. no-
stri tamen principes ista contemnūt Ita profecto est vt ille cecinit
Sic regnat q; (quis venit ab exilio. dabunt tamen isti actutū pœ-
nas & quas Tyranni solent. q; ne domesticis quidem exēplis mo-
niti temperare ab iniuria voluerūt. Adest ecce diuinitus cum am-
plissima suorum manu. Maximus omnis æui rector Ludouicus
gallorū rex: qui non secus ac alter Hercules huiusmodi monstris
vix respirantem purgabit Italiam Monstrat. aperit. ¶ Men is
penetralia. recessus. & intīmas animi cogitatīōes. atq; ita exptet
heroici carminis legem quom ad deorum colloquia sese attollit
¶ Curarum secreta tibi. Oratio Iouis ad venerem. cuius initio be-
niuolentiam captat. quom dicit vni sibi vel arcanos sensus com-
mittere: eiusq; mox numen extollit. ¶ Curarum secreta sollicitu-
dines animi: quæ me torquent: quasq; ceteros omnis (præter te)
cælatos velim. ¶ Cytherea ven⁹ a cytheris insula quinq; passuuz
milibus a malea distante. ei cytherus phoenicis filius nomen de-
dit: quom Porphyris antea diceretur: a præstātia purpurarū: qua-
rum illicerat captura. orta mari primum venus huc appulit: vnde
cythereæ cognomen tulit. autor Hesiodus. priora Solinus & Eu-
stathius. ¶ Fatebor ingenue referā Verg. namq; (fatebor enim)
quando hæc te cura remordet. ¶ Candida pulchra. Iamdudum
ab Aeterno expressit. n. verbum philosophorum. q; quæ fato fiūt
ab Aeterno fieri dicunt. ¶ Decreta. destinata. vt ita dicam. ¶ Da-
ri nuptum. iungi connubio. ¶ Tartareo regi. plutoni. ¶ Sic
vt proserpinam pluto ducat. ¶ Vrget. insuperabili quadam
vi cogit. ¶ Atropos vna parcarum. quæ fati necessitatem si-
gnificat: ab effectu græci nominis (vt ante diximus: quia mutari
non potest inducit autem iouem arcana fatorum prodere q; eā
vetustas huic vni tm̄ deo patere. credidit. hoc argumēto Theocof-
m⁹: & phidias Iouis simulacro: qđ vterq; megarensib⁹ elaborauit
supra caput parcas adiecit autor Paulāias. ¶ Cecinit vaticinata ē
fore. ¶ Themis. hāc deam putabāt quæ p̄ciperet hoibus: id petere

Specularis

Iuppiter dicta
factaq; res
gum spectus
latur.Cythera
Porphyris
Cytherea
venusFata Iouis
tm̄ patereIouis simul-
lacrumThemis
Deucaliōisa Themide
sortes.
Themis ce-
li & terrestis

Themis ces
li & terre
filia.

Themis alio
verbo Cereris
mentis.

Sicania
Sicanus
fluvius.

Occasio iu
uat res.

Phenices
vnde.

Phenices
cuiuscumq;
generis ho
mines ma
ctabant.

Pheniceus
& Punice
us color

quod fas est: eademq; id esse quod & fas est: vt docet Festus hæc ante Appollinem (quod Strabo refert) oraculum tenuit in perna Iaso. atq; Deucalioni sortem dedit: vt canit Ovi. in. j. meta. in quo discedit Ovi. a Philochoro: is. n. tradit Themis in ipso Deucalio nis diluio ascenso bouis tergo in Epitum auctam. ac loco quo primum appulsa est: Bucheta nomen dedisse. ¶ Longeua. Anno sa nã cæli ac terræ filia per orbis initia redditur ab Hesiodo. Cõmendat autem personam themidis Iupiter ab ætate quo maior illi fides adhibeatur: nã vt ait etiã Naso sacris venit vsus ab an nis: aut Annosam certe dixit: vt ab altera Themide distingeret: Euandri matreque longe post fuit: Carmentis alio verbo dicta: vt est apud Plutarchum. ¶ Matre remo absente Cerere. ¶ Inua de. occupa. ¶ Fines sicanos. i. cania sicilię quẽdam pars in finib; Agrigentinis: & amnis in ea sicanus olim fuit: vt refert Apol lo dorus. Sed & insula quandoq; tota Sicania dicta est: a Briarei cy clopis filio sicano. Aetne fratre. vt testimonio Caletiani Dionis: antea recitauimus Solinus tamen in polyhistore. Sicania inquit diu ante troiana bella. Sicanus rex aduectus cum amplissima ibe rorum manu: nomen dedit. ¶ Rem peragit tempus Terentijs inia Tempus rerum omniũ est primũ. & Ennius Occasus iuuat res. i. oportunitas temporis: vt Pompeius interpretatur. ¶ Illudere cã pis. prepositionem nomini detractam verbo dedit. ¶ Patulis dif fusis. ¶ Crastina lux. sequens dies: ¶ Detexerit. aperit. ¶ Ortus solis. ¶ Puniceos. purpureos: a purpura que prima cõmedatione in Tyro tingebatur apud phœnicas: quos mutatis syllabis poe nos appellamus: vnde punicus & puniceus deriuatur phœnices autẽ παρὰ το φ ο υ α ν ε ι υ dicti sunt: q; initio cuiuscumq; generis ap pullos homines: pro victimis feriebant: vt inter nature miracula narrat Aristoteles. Inde qui phœnicibus proximi colunt perihēbi vulgo phœnissare dicunt cede maculare sed Eusebius in tempori bus. phœniceus inquit color: & vna mutata littera puniceus: ab iu uentore nomẽ sortitus est. qui bythiniam condidit: & phœnicib; elementorum no tas dedit. Coge nam quid non cogit amor: vt Verg. ait & repetit Mar: ¶ Armata. instructa. nã dolos etiam Verg. ar madixit: & querere conscius arma. ¶ Dolis artibus ¶ Tuis amphaticos quasi dicat pellacibus: vt illud Didonis apud Ver. Dum mea me victam doceat fortuna dolere. nã ex eius sta tu que loquitur aduersum significat.

Me quoq; sæpe soles. cur vltima regna quiescunt:

Nulla sit immunis regio: nullumq; sub vmbriis

Pectus inaccessum Veneri: iam tristis Erynnis.

Sentiat ardores Acheron: ditiscq; seu eri

Ferrea lasciuis mollescant corda sagittis.

Accelerat præcepta Venus: iussuq; parentis

Pallas: & inflexo quæ terret mænala cornu:

Addunt se comites diuino semita gressu

Claruît: augurium qualis laturus in orbem:

Præcepta sa nguineo delabitur igne Cometes

Prodigiale rabens: non illum nauita tuto:

Non impune vident populi: sed crine minaci

Nunciat aut ratibus ventos aut nubibus ignes

Deuenere locum: Cereris qua tecta nitebant:

Cyclopum firmata manu. stant ardua ferro

¶ Me quoq; sæpe soles. ingenue de se fatetur Iuppiter: id qd̄ in-
 titio fore pposuerat. quippe maximus (vt est apud Plautū) Iuppiter
 amator fuit: & Propertij Iuppiter ignoro pristina furta tua. simul
 in Peroratione inuit grām Veneris cuius potentiā per amplifica-
 tionem cōmemorat. ¶ Vltima regna. Tartara. ¶ Immunis. Mu-
 nus onus etiam dicitur. id quō remittitur vacationē prestrat: quæ
 inde immunitas appellatur. Hęc iuris ciuilis autor Paulus. ¶ Sub
 vmbriis. apud inferos. Inaccessu Veneri. preclusum tibi. scribitur &
 inaccessum præfacto sensu. ¶ Erynnis furia. Verg. Cōdita Eryn-
 nis inuisū numeris terras cælūq; leuabat. ¶ Sentiat ardores. amo-
 ris flammis. ¶ Acheron. Inferni fluius. de quo alibi satis multa
 hunc autem potissimum nominauit: vt indicaret. ne tristitia qd̄
 contracta pectora veneris ictibus esse imperuia. aut certe: q; vnus

¶ vnus
 ¶ Immunitas

Mores ex
habitu cor-
dis.

Pallas vii.

Pallas gi-
gas.

Mænalus
Mænala.

Arcus e cor-
nu
Arcus Da-
ne cornu
an Arcus

Acherō ex inferni fluuijs: amasse dī. atq; ex Orphne nymp̄ha As-
calaphū genuisse vt est apud Oui. ¶ Seueri. rigidi. ¶ Ferrea. dura
nā vulgo creditur hominum mores ex habitu cordis formari &
Aristomenis Andanei: qui toties Lacedemonios bello fudit: exe-
cticorsetis oblitū: Herodotus inuentū tradit. quod etiā Plutar. &
Rbrianus affirmant inde Tibul: Flebis: non tua sunt duro p̄cora
dia ferro vincta: nec in tenero stat tibi corde silex. ¶ Mollescant
pristinū rigore omittant. ¶ Lasciuis sagittis. Amoris cuius tela
sagittelūt & faces. vt canit etiā Tibull. ¶ Accelerat p̄cepta Ve-
nus. nō respondet vt numē inferius. sed festinat: & studiose facela
sit Iouis mandata. atq; ita nos admonet. officij poeta: vt parentis
bus alacres obsequamur. ¶ Iussu parētis. Iouis imperio. aliter ab-
surdū videri posset: virgines & pudicas deas. veneri comites ac-
cessisse. qđ in. iij. Ceres obijciet. Tm̄ mutata volūtas: iam veneri
& socijs iuncte raptoribus itis: ¶ Palas Minerue cognomē: α πο-
τονπαλλειν i. a vibrādo nā de sūmo Iouis capite cōcutiens arma
psiluit vt canit etiā Lucan. ex fabula vel vt Clemēs Sidon⁹ autor
est: quoniā liberī patris a Titanibus discerpti: cor palpitans Ioui
detulit alij palladis appellationē sortitā volunt: q̄ in deorū tumultu:
Pallas ab ea gigas extinct⁹ ē. cuius Act.⁹ i Eriphila meminit
Pallas bicorpor anguim spiras trahit. aut ipsius deæ pater Pala-
las: qui quom volucer esset vitare filiam cōtendebat cuius occisi-
cute p̄ lorica vsa dicitur. atq; in talaria pennas transtulisse. ¶ In-
flexo quæ ter. mæ. cor. Dianæ perhiphrasis: quæ frequeret in Mæ-
nalo venatus exercet. Mænalus archadiæ mons est: & fluuius: a
Mænalo Lycaonis filio. vt scribit Stephanus. montis nomen nu-
mero multitudinis genus mutat: vt taygetus p̄gæus: & pleraq;
¶ Terret exturbat. ¶ Cornu. arcu. q̄ sit e cornu. Claudianus. Eri-
piunt trucibus cortinia capris cornua: subiectis eadem lentescere
cogunt ignibus: intendunt taurino missile neruo. Discedit hic ab
Ouidio. Claud. is. n. arcum dat aureum Dianæ corneū vero Nym-
phæ: quom de syringe scribens ait posset credi Latonia si nō cor-
neus huic arcus. si non foret aureus illi. Addunt se comites. euntē
in Sicilia venerem prosequuntur. ¶ Diuino se gre. claruit. Nam
quom dij cælitus aliquo se demittūt: manifesta lucis vestigia post
se relinquunt: stellarum modo quæ longo tractu per ærem ferū-
tur: vt ait Lucre Nonnulli nubem intelligunt qua numina circū-
fundūtur: ne mortalibus oculis pateant Oui. de Cerere. egrediēs

nubem trahit prior tamen Inia castigatior. ¶ Semita, qualem Vergi. exprellit Aenei. ij. tū longo limite sulcus dat lucē. ¶ Diuino gressu, qua deæ cursū tenebant. ¶ Claruit effulsit. ¶ Cometes grece dixit: Latini crinitā vocant: horrentem crine sanguineo: & coma rū modo in vertice hispidam. Terrificum magna ex parte sidus: atq; nō leuiter explatum. nā magnarū cladum prenūcium sepe fuit: vt scribit Plin. plura leges in naturalibus Senecę q̄stionibus. ¶ Præceps, qui lapsu velocissimo rapitur. ¶ Latur⁹ auguriū fatalis. nā fere semper ingentia portendit mala: vt Diogenes opinatur. & in finitibus prope documentis cōpertum est. ¶ Prodigiale nomen pro aduerbio. ¶ Tuto, citra periculum. ¶ Impune sine noxa. ¶ Crine minaci, lugubri flāma cladesq; intentanti. ¶ Nūciat, fore significat. ¶ Austrati, ven. aut nu. ignes. Vētos ab ijs graues æstusq; significari, tradit aristo. nonnulli tamē ex antiqs codicibus habent, aut vrbibus hostes, in quam lectionē trāuersus eo magis agor: quo nobis ista p̄dentibus: Italia bellis atteritur: quę multo ante ingruere cometæ portenderunt. ¶ Qua vbi, particula Papinio familiaris. ¶ Tecta, Sedes a parte totum. ¶ Firmata legitur & fundata, vtrumq; conuenit. ¶ Manu, arte. Verg. Artificumq; manus. ¶ Cyclopum, cyclopes (vt ante diximus) famuli Vulcani fuerunt ad quos omnia fabrilīa opera, quę admirata vestustas est retulit. Ita ab iis argiua mœnia constructa canit Papi. Clytum Cyzici portum Rhodius Apol. Thessali generis homines fuerunt: vt ait Deilochus εΥΧΕΙΩ ΥΑΣΟΓΕΩ vt est apud Strabonem quia ventri victum manu querebant: appellati. ¶ Stant, erecta sunt vt apud Ver. Marcellus interpretatur: & Ser.

Comete,
Crinita.

Cometarū
portenta.
Italiebelle
at teritur.

Cyclopes
Chitus cizis
ci portus.

Mœnia: ferrati postes, immensaq; nectit

Claustra Chalybs: nunq̄ tanto sudore Pyracmon

Nec steropes construxit opus: nec talibus vnq̄

Spirauere notis animæ: nec flumine tanto

Incoctum maduīt lassā ceruice metallum.

Atria cingit ebur, trabibus solidatur ahenis

Culmen: & in celsas surgunt Electra columnas

Liber

Ipsa domum mulcens tenero Proserpina cantu
Irrita texebat reditura munera matri.

Hic elementorum seriem: sedesque paternas
Insignibat acu. veterem qua lege tumultum

Discreuit natura parens: ut semina iustis

Discessere locis. quicquid leue fertur in altum

Chalybis

Alyzones
Alybes

Chaldei
Pyracmon

Hic venti

Atrium

Ebur

¶ Nectit. coagmetat. ¶ Claustra: ieras a clau. ¶ Chalybs. id durissimum ferri genus est: quod primi chalybes inueniunt ut ait Callimachus. vñ nomē. Scythici generis Chalibes in poto sunt prope Thermoodontē. quod nudiferrum continenter exercet. autor Appollon. Ver: Dionis. Apher. & C. Balbus. ij. ferrum primi fabricauerunt ut ait Arrhiā. Ex grecis nonnulli Alyzonum alybumque appellatione eosdem indicari arbitratur. atque ita detracta prima littera dictos Alybas esse: ut alijs postea syllabis Chaldei vocati sunt. In hispania Trogus Chalybē reddit amnē: quod sui nominis populos alluat: quod ceteros ferri prestantia longe superet. ¶ Pyracmon. vulcani famulus: notus carmine Vergilianō Brontesque & Steropes & nudus membra Pyracmon. is appellatur ē: ut Seruio placet: quod calēti icude nunquam discibat. nam grece πυρ ignis ακμων incus est. ¶ Steropes Heliodus Asteropē scribit. non Steropē sed qui nostris exemplo fuit Callimachus etiā Sterope. hic a fulgure nomē sortitus ē que σεγοπη grece dicitur. ¶ Notis argumentis ¶ Animę veteri grece dicitur: imitatione Maronis & Oratij. Verg. Quātū ignes animęque valēt. ¶ Lassa cer. Cyclopum. quos poeta vult in construendis edibus laborasse. Estque Papinij sensus: in equum maximū Domitiā. Lassū Steropē: Brontēque reliquit. ¶ Atria priapēdiū: que continet mediā aream: inque collecta ex omni tecto pluuia descendit: dictū atrium quod a terra oriatur quasi a terrariū: vel quod atrium sit ex fumo culinę. nam duobus illic tēpore fercul maiores epulabatur: ut ē apud Catonē seu quod id generis edificij Atrię primū in eturia inuentum est. Hęc ex Festo. Seruioque accepimus: & alijs autoribus. ¶ Ebur. Barrus elephas alio verbo dicitur Oratij. Quid tibi vis nigris mulier dignissima barris Inde Elephantorum dente ebur quasi e barro. Cla hoc ait Hōe. imitatione qui Aulam Menelaï ebore & electro fullisse scribit. ¶ Culmē. tectū. ¶ Tra bibus ahen ver: Nexęque Aere trabes. in hac. n. descriptione opulentissimum

aliquor cereris tēplū Clati. mente concepit. ¶ Electra vbi in auro quinta argenti portio est electrū vocatur q̄ si q̄ntā portionē excesserit: Incudib⁹ n̄ resistit. autor Plī. nec audiēdā sūt ij: q̄ succinū interpretantur quō succino nullus vnq̄ vsus incolūnis: fuisse legatur. ¶ Surgant. attolluntur. Ver. Nauali surgentes ēre colūnas hic versus est: ex quo Maronis aliud carmē Aeneid. j. Veladabant leti: & ipūas salis ære ruebant. Aereis nauū rostris interpretati sum⁹ naualia q̄ppe rostra: q̄ vitruui⁹ etiā refert e ferro vel ære fiebant nā cū Ser. remos illic intelligere absurdū est quō secūdo vento nauigantibus inutiles remos esse nemo nesciat: q̄ vel in portu q̄nq̄ nauigauerit: ¶ Celsas altas. a κελνο̄ q̄ sublimis equo vehitur Celebrat & celetas in olympicis Pindarus. ¶ Mulcens. oblectās. ¶ Tenero. suauī. Teneꝛa τεγεν eiusdē significationis græca voce deducitur inuersis syllabis. autor Pōpei⁹. ¶ Texebat. cōmēdat in puella lanificiū romanorū veteri more nā nubētes quas illū seq̄batur & colus vt scribit Varro rapetit & Plutar. in questionibus. id erat argumentū pudicitiae nā q̄ mulieres ijs studijs occupātur minime male cogitant expressit & hoc in vxore Tarquij: & Lucretia in Fastis Naso. ¶ Red. mu. ma. i. vestē quē reduci matri donodaret. ¶ Irrita qm̄ voto frustrata neq̄ telas absoluit: neq̄ matri largiri potuit. Hic hac in veste describit argumentū quo telæ p̄ctura constabat. ¶ Insignibat. pingebat q̄ a Semiramī institutū historiæ credimus & inde babylonicū vestis ḡns a lucretio dici pleriq̄ putāt. Ceu babylonica magnifico splendore rigatur: & alibi Labitur interea res: & babylonica fiūt sed hoc vadimonīa q̄dā legūt. ¶ Elemētorū seriē quo inter se ordine rerū semina disposita sint. Nā q̄ σιχοια græci vocāt: nri principia: rerū semina primordia initiaq̄ appellauerūt tū corpa genitalia atq̄ materiē (vt añ diximus) & ab alēdo elemēta: q̄d oīa gignāt & alāt: vt discim⁹ ex Lucret. & Ci. ¶ Sedesq̄ paternas cælū q̄d a Ioue p̄serpinae p̄re: cæterisq̄ dijs sup̄steneri vetustas credidit: & nos accepim⁹ id q̄d affirmat Apule. ex Ari. cæll sup̄m⁹ ambitus: vt Anaxie. ex ter: æ natura cōstat: vt Empedocles: ex a te istar cristalli ab igne cōcreto vel vt existimat Atist. ex quinto quodā ḡne: q̄d ex illis quatuor corporibus nihil hēat. ¶ Quale. quo fœdere. ¶ Natura pa. deus: quē naturā: mētē: fatū: Iouē multisq̄ preterea noībus appellari. Stoici putāt: & refert Seneca. ¶ Parens. exp̄ssit etimō q̄ppe natura dicta ē q̄ oīa gignat. autor Seruius. ¶ Discreuit. diduxit. Cui.

Electrum

Ter. locus

Celsus.

Tenerum
Lanificiū in
mulieribus
cōmendaturBabylonica
apud Lucre
tiumElementa q̄
bus noībus.
appellētur
vnde.Celum quid
Natura.

Liber.

Chaos quid
materies

Aeris et
Aetheris
sedes.

Hæc deus: & melior litē natura diremit. ¶ Veterē tu principiorū
moles ab initio cōfusa fuit: ac informis: vt in Menalippe canit Eu
rypides. id qđ Chaos dixit Hesio. qđ ex interpretatione Zenōis
aquā significat. q̄ concreta mater ē gignat materies rurſ⁹ terrā &
quecūq; p̄terea sunt. ¶ Tumultū. disco: diā nā in illa rerū confu
sione: frīgida pugnabant calidis: humentia siccis: Mollia cū duris
sine pondere hūntia pōdus: vt est apud Ouidiū: Empedocles quoq;
cecinit. ex illo genitaliū corporū icōposito aceruo: litē prio extitit
se: mox amicitia atq; ita cōgestæ vnitatis dissidiū subsequutum.
¶ Iustis in sedes cōuenientes: & sibi aptas. ¶ Quicquid le. fer. in
al. spūs: & ignea ps eius Aether que pōdus nō hnt̄ sup̄iora occu
pauerūt: eadē rōne: sol & reliqua astra: suos quæq; cursus sortita
sunt. Quin & corpora: qbus calor plus: humoris minus inerat: i
auras pēnis se sustulerunt: q̄s alites appellamus autor Diodorus.
¶ Fertur in al. in sublime tendit. Altum Ver. etiam cælum: dixit
Maia genitum demittit ab alto.

In mediū grauiora cadunt. incanduit Aether:
Egit flamma polum. fluxit mare: terra pependit
Non color vnus inest stellas accendit in auro
Ostro fundit aquas attollit littora gemmis
Filaq; mentitos subter ælantia fluctus
Arte tument. credas illi di cautibus algam:
Et raucum bibulis insarpere murmur harenis.
Addit quinq; plagas. mediam subtegmine rubro
Obscessam feruore notat squallebat adustus
Limes: & assiduo sitiēbant stamīna sole.
Vitales vtrinq; duas quas mitis oberrat
Temperies habitanda viris. cum fine supremo

Torpentes traxit geminas: brumaeque perenni

¶ In me. g. c. Thales milesius orbē terrarū mediū statuit Ignē Philolaus. q̄ idē oīm autor extiterit. Thaletē seq̄tur & Ouidiū. Clau. Out. Denstior ijs tellus elementaq̄ grādia traxit: & pressa ē grauitate sui nā q̄ grauiora Clau. appellat elemēta grādia dixit Ouid. vtrūq̄ significat illa corpora: q̄ maxie bruta sūt: & ad terrae naturā q̄ p̄xīe accedūt. Incāduūt. hylē quā materiē vocari dixim⁹: ex aq̄s i se coactis exortā canit Hesio. ex eadē vero concretiore terrā gigni cui p̄ximū statuit Aether ē: quē n̄ suo noīe sed amorē vocauit q̄ vterq̄ igneus: ē vt apud ipsū poetā Zeno exponit. ¶ Incanduit ardorē cōtraxit. & hoc ait ex anaxa. Inia Claud. Anaxagorā tñ coarguit Arist. ¶ Eg. fl. po. sūm⁹ oīm loc⁹: & q̄si mundi totius arx a græcis æther n̄ ab αἰθερῶσι qđ ē flagrare: sed ab alio verbo αἰθεῖν q̄ ē ip̄ currere dict⁹ est q̄ æther allidua vertigine rapiatur vt re p̄nso Anaxagora: scribit Ari. Aetheris vero motionē flāmæ poeta tribuit qm̄ ignis & mouet se: & cæteris motū p̄stat vt opinat⁹ ē Hereaclit⁹. Ignis. n. figura p̄ctiuis ē & efficax ad impendēdū p̄pterea nōnulli: vt ē apud Themistiū: aiāz ex igne cōstare. disputāt Sūt & q̄ differant totius ignis illi⁹ cōceptabulū atq̄ fōrē quē vocari Aetherē docuit: nō iursū vers⁹ vt ei⁹ apud nos scitillæ p̄tesq̄ sed in orbem n̄ti: & suo circūactu cælū mouere qđ hic innere v̄r Cla. ¶ Fluxit. Quō mixta pri⁹ essēt oīa ex hūidīs æquor æfectū: est ex duriorib⁹ terra initio lutosa & qđē moll: ea p̄ i dies magis magisq̄ vētis: & sol ardore torrefacta: sublimis i medio pepēdit ait Diodorus. ¶ Stellæ. stellæ singulares sūt: vt: erraticę quinq̄ & ceteræ q̄ n̄ admixtæ alijs solæ ferūtur. Sidera vero q̄ in aliquod signū stellarū pluriū cōpositione formātur. vt arles taur⁹ & id ḡns alia. Ci q̄ sidera. & stelæ vocatis. Mac. ¶ Accendit. i. au. alludit ad illud Maro. ferit aurea sidera clamor. ¶ Fūdit aq̄s. ad liq̄das effusi maris vndas respexit: ¶ Ostro. purpura. nā ver. purpureū mare dixit & Hom. αλαπος φυροειαν. Ostrū vero (qđ Vitr. docet) e cōchiliorū testis excipitur & inde nomē eius color i sol' curriculo tēperatur nā vtq̄q̄ regio plus minusue sol' radios sentit: ita liuidus: Ater violaceus: aut ruber ē ¶ Attollit i sup̄mos terræ margines: & oras. ¶ Gemmis. lapillis. quos a gemmarum similitudine sic appellant. nam gemmæ propriæ sunt populi: quos primo vites emittunt. hoc ait poeta quoniam in maris rubri littoribus ad

Altum
Terræ sedes

Amor igne⁹

Aether v̄r
Aetheris
motus.

Stelle
Sidera.

Mare pur
pureum
Ostri color.
Gemme

Hyphen.

Alga

Celum
Triticum
Harena
Hemispha
zone quæ

Subtegmē.

Habitabiles
plage.

oceanū gēme reperitūtur. Prop. sp in oceanū mittit me q̄rere gēmas. ¶ Subter subiciēda ē Hyphē. nā diuersę voces in vnā coas-
luerūt: vt apud Terē. sp lenitas apd Ver. subter labētia & antema-
loꝝ apud Prop. Sēp amicicia. apd Oui. Antemei. ¶ Fluct⁹ mē.
maris vndas effictas. Ver. aiuz pictura piscit inani. vana. s. & mē-
daci: q̄ tm̄ spe tenus ē. ¶ Arcte tu. vndātes est⁹ imitantur. legitur
& tremūt vtrūq̄ recte. ¶ Illi. ipingi scopulis. ¶ Algā. Maris ex-
cremētū vulgo notū. q̄ trāsmarinis vitreis infertur. Et raucum
bibulis i serp. murmur harenis. Expressit verbū: qd̄ ē apd gręcos
φυστειν id a lene fluctuū motu cōfinxit Home. & Dionys. vsur-
pauit. ¶ Bibulis. humorē sorbētibus. Harenis. C. Cęsar scribēs de
Analogia lib j neq̄ celū. neq̄ triticū: neq̄ harenā mltitudinis si-
gnificationē pati monet. eiusq̄ inie rōnē lōga Frōtōis disputatiōe
Gelli⁹ explicat. S; Ver. & sequati poetę. eā sēsurā subire noluerūt
& harenas ēt plurak. suo iure dnt. vt hic & Aeneid. sij. est umiscē-
tur harenę. ¶ Addit q̄ncq̄ pla. Terra in duo latera: q̄ hemisperia
noiantur. ab oriēte diuisa ad occasū. Zonis q̄ncq̄ distinguitur. me-
diā estus infestat: Frig⁹ vltimas reliq̄ habitabiles pia agūt anni tpa
vt scribit Mella. sed ipsū celū totidē sigulos hēt: nā qualitas vel fel-
goris: vel caloris: q̄ cuilibet celi parti semel inhesit: eadē infici ptē
terre: quā despicit ambiēdo. ¶ Plagas easdē rectius fascias appel-
lari: Martianus autumat. ¶ Notat. insignit. ¶ Mediā plagā: quæ
solis ardore torretur. vt inqt Cicero. ¶ Oblessā fer. inmodicis ca-
loribus occupatā. ¶ Sub tegmine. filo qd̄ inter stamē currit: idē
trama vulgo dī: & apd Persiū: mihī trama figurę sit reliq̄. ponitur
& p quocūq̄ tātū filo Catul. currite ducētes sub tegmina: currite
fusi ¶ Rubro vt torridā color indicaret. ¶ Limes. semita. ¶ S q̄l
lebat cōtinuis solis ardoribus. nam per eam sol decurrit: vt mul-
tis verbis Macrob. exponit. ¶ Sitiēbant: arida videbantur. meta-
phora sumpta ab iis qui labore aut æstu nimio sitim contraxerūt
Ouidius de latona. caret os humore loquentis: & fauces arent.
¶ Vitales habitabiles ppter temperiem. nam frigoris & caloris
participes animātibus: & frugi vitam ministrant: quorum alte-
rum per se constare non potest. ¶ Habitanda viris. cultus &
hominum patiens. Permenides terræ partes habitabiles prius
diuisit in Zonas quas tropicas appellauit eas nūc itelligit. ¶ Tra-
xit: vltio loco statui. ¶ Gemias. duas Ver. & gemini atride. quis
diuerso ptu sit editi. ¶ Torpētes. iniuria frigoris. ¶ Fine regiōe

aut texti margine. ¶ Supremo post quē nihil ē. *Supremus.* *Supremus.*
 autot Paul⁹ ait eū eē. quē nemo seqtur. ¶ Bruma penni ppetua.

Fœdat & æterno constringit frigore telas.

Nec non & parui pingit sacraria Ditis

Fatalesq; sibi manes nec defuit omen.

Præscia nam subitis maduerunt fletibus ora.

Cœperat & vitreis summo iam margine texti

Oceanum sinuare vadis: sed cardine verso

Sensit adesse deas: imperfectumq; laborem

Deserit: & niueos infecit purpura vultus

Per liquidas succensa genas: castiq; pudoris

Illuxere faces. Non sic decus ardet eburnum

Lydia sidonio quod fœmina tinxerit ostro.

Merferat vnda diem: sparso nox humida somno

¶ Fœdat. inficit. au (qđ aptius est) asperat: vñ fœda tēpestas: &
 oculi truculū fœdi. ¶ Cōstringit. q̄ natura frigoris ē. Lucanus. Al-
 tringit Scythicū glaciali frigore pontū. Legūt & exēplaria quēdā
 cōtristat. ex illo Maronis cōtristat frigore celū. ¶ Nec nō p̄terea

¶ Sacrarīa. secessus. & intimas inferni sedes. nā qđ aditon grēci
 nos penetralia dicimus & sacrariū. ¶ Patruī. Plutonis qui frater
 Iouis ē p̄serpinę patris. Eumerus autor & Heliodus. patris aut
 mei frater mihi patruus ē: vt apud iurecōsultos: ait Modestinus.

¶ Fatalesq; sibi manes. Tartarę quo fato trahebatur. ¶ Omē. au
 guriū qđ ore fit: vt inqt Festus & Valerius inter antiquę exēpla:
 de oībus indicē dedit. ¶ Præscia q̄ futurā cladē p̄sagiebāt. ¶ Su-
 bitis; fletibus. obortis; repēte lachrymis. nā nisi subito p̄fluāt: omē
 nō faciūt. ¶ Sūmo littore. extreme orbis orę. Sinuare. hoc ait ob
 flex⁹ littorę quę abluit oceanus. is. n. nō vno sed gemino ambitu
 terrę corp⁹ oē circūfluit. & ob oriēte duos sinus: totidēq; ab occa-
 su refūdīt vt ē apđ Macro. ¶ Oceanū. Quicqđ ex terra tollitur:

Patruus.

Omen.

Oceanus
mater maris
Atlanticum

Circe cur
apud Pap.

Vitreæ
Marica La
tini mater
apud Ver.

Circe.

Rubor: expu
re cur.

Gene

Ebur purpu
ra tinguebat

Ebur quid

insulæ mō mari circumfundi multi prodiderūt. Idē Barbari vocāt Oceanū Pelagus & mare maius qui sedes habent in Asia gręci Atlanticū vt in varia tradit historia Phauorinus. Oceanus dictus ē: πρῶτα τοῦ κρηῶν vāeliv p̄ incredibili celeritate cursū rapiat. Varro in Ortographia. Ergo inter solis stationē: & sidera septē Exposita iacet tellus: huic extrema fluctu Oceani: interior Neptunno cingitur ora. ¶ Vitreis vadis. aquarū epiteton vitreus ē: & in aq̄s habitātes nymphas vitreas appellamus Pap. Vitreæ iuga p̄fida Circes. nā Lactātius autor est: Circē postq̄ ab hūanis excessit Maricā: M̄ inturnēstū numē: effectā inde Latinū: quē Circes apud Hesiōdū: Maricē filiū legimus apud Ver. Hunc Fauno & Nympha genitū Laurente marica Accipimus. qđ profecto si Seruius obseruasset. tot ambagibus in re aperta nō vteretur Maricē p̄terea mēvit Orati. & Marti. ¶ Texti. vestis Ovi. Illita Nessō m̄ si tibi texta veneno. ¶ Cardine verso. gestū fores aperientis exp̄ sit. Cardio dictus est quāsi cor Ianuæ Ver. Foribus cardio stridebat Athenis. ¶ Deas quas a Ioue missas p̄posuit. ¶ Imperfectū. nō absolutū ¶ Laborem. teles infra Clau. Diuinus perit ille labor. i. opus. ¶ Purpura. rubor. ¶ Infecit. suffudit. Vultus ora ¶ Niveos p̄serpinæ laus a Candore. ¶ Perliq̄das succensa genas cām p̄stringit: cur corpori rubor ex animi pudorē nascatur. Quippe natura: quō qđ ei occurrit honesto pudore dignū: imū petendo sanguinē penetrat: eo cōmoto: atq; diffuso: cutis tinguitur: & inde nascitur rubor. Plura leges apud Macrobiū. ¶ Genas. Ennius palpebras accipit. Alij sub oculis partes: vt Festus docet. Malas Pacuulus hoc versu. Nunc prunū opacat flore lanugo genas easdē (qđ scribit Plin.) pudoris sedē vetustas existimauit. p̄pterea gēas a fœminis radi interdictū. xij. tab. phibuit: legis verba memorat etiā Cic. ¶ Lsq̄idas. puras: hoc epithon Verg. Electro tribuit: ¶ Illuxere faces. emicuit ardor. ¶ Calti pudoris. vergineę verecūdiæ. ¶ Nō sic decus ar. ebu. cōparatio Maronis Indū sanguineo veluti violauerit ostro siquis ebur. quā post Ouidius & Statius: & demū Clau. vsurpauit Oul. hic color aprica p̄dētibus arbore pomis: aut ebori tincto est. ¶ Nō sic. nō adeo. nec intantū. ¶ Ardet nitet. ¶ Decus eburnū color puniceus quo pictores inficiūt ebur vt illi gratiæ plus accedat Ver. Quale manus addūt ebori decus. ¶ Ebur. elephātū soli dentes sunt: vt placet Herodoro: s; & cornua si iubæ credimus. ¶ Fœmina Lydia. nam lydę mulieres hoc

instituerūt. Oui. in amoribus aut qđ ne longis flauescere possit ab
 annis. ¶ Meonis assyriū foemina tinxit ebur. Lydia vero terra dī
 vt domesticus testis in primo Xātus est. Lido Atys filio Tyrthe
 ni fratri cognominis vt ait Herodotus inde lydus & Lydæus: vt
 placet Stephano. sed poetæ lydios etiā pferūt. ¶ Ostro sidonio.
 Tyrio murice: qui primę cōmēdationis olim fuit. Papi. in Achil-
 leid. Lactea Massagetę veluti cū pocula fuscāt sanguine: puniceo
 vel ebur corrūpitur ostro. ¶ Sidonio. Sidon (vt Hecate. in Asia
 scribit) vrbs phœnicia fuit: purpuræ captura nobilis: inde Sido-
 nius in differēti media deriuatur Verg. Hic tēplū Iunoni ingens
 Sidonia Dido. Idem. ad vrbē Sidoniā puer ire parat mea maxia
 cura Sidonia pręterea troadis oppidū legimus. ¶ Tixerit inemē
 dati codices habent texuit nos tinxerit emendauimus: ex antiqs
 exemplaribus: & Ouidio. ¶ Merferat vnda diē. Noctis interuē-
 tum describit: ex eorū sententia. qui solem putant in iberū mare:
 cū ingenti vndarū fragore decidere qđ ex Posidonio Strabo re-
 fert. C. Balbus & papinius cecinerunt. ¶ Vnda. pontus. ¶ Merse-
 rat sub aquas exceperat. Illic enim sol nocturnas stationes habere
 dicitur. vt in. ij. metamor. tradit Ouidius. Diem. solē. Vergil. Eri-
 piunt subito nubes cælūq; diemq; Teucrorū ex oculis nā q; hic so-
 lē Vergi. intellexerit sequēs eius carmen declarat. Collectasq; fu-
 gat nubes. solēq; reducit ¶ Nox humida proprium noctis epithe-
 ton. Ver. Et iam nox humida cęlo precipitat. & alibi. Humentēq;
 aurora polo dimouerat vmbra. ¶ Sparso somno somnus (vt est
 apud Papinium) cornu gestat vnde liquori similis sopor manat:
 quo mortales irrigati quietem capiunt.

Lydia.
LydusLydcus.
Lydius.

Sidon

Sidonius in
silabia

Sol occasus

Dies

Somni cornu.

Languida cęruleis inuexerat ocia bigis.

Iamq; viam Pluto siculas molitur ad arces.

Germani monitu. toruos inuisa iugales

Alecto temone ligat: qui pascua mandunt.

Cocytū: spacijsq; erebi nigrantibus errant.

Stagnaq; tranquilla potantes marcida lethes

Liber

Aegra soporatis spumant obliuia linguis:
Orphneus crudele micans Aethonq; sagitta
Ocyor: & Stigijs crudelis gloria Nycteus

Sono mem
bra soluuntur

Germani
Aterini

Furie
Alecto unde
Furie Plu-
tonis & Proser-
pi. filie.
Ver. locus

Errat pasci

Lethe

¶ Inuexerat .attulerat: ¶ Ocia languida . rã sōno: presertim nimio
mēbra soluuntur. Ouid. Incertū vigilās a sōno languida mouit The
sea pressuras semisopita manus intellexit hoc Alexander Philip
pi filius: & Romanorū princeps ille Iulianus: quorū vterq; (vt Mar
cellinus autor est) machinato strepitu cauit: ne grauiore sōno præ
meretur. ¶ Bigis . curru: quē bini iugales trahūt ¶ Cæruleis . atris
¶ Molitur viā parat egressū. ¶ Ad arces . insūmas terras: ¶ Sicu
las . alij scribūt superas & hoc & illud accomodū ¶ Germani mo.
hāc exornationē reticentiā vocat Fabius: nā mandasse Iouē poe
ta qdē n̄ proposuit sed nos intelligimus. ¶ Germani . fratris . q̄q̄
de gradib; scribēs Var. Germanos dici proprie tradit. quos eadē
mater ex alio atq; alio viro genuit eosdē Septimi; & iuris ciuilis
autores vterinos appellant. ¶ Alecto græcus casus est Eumeni
das: quas furias nostri vocant: tris suo quāq; noie recenset Orph.
Thesiphonē cuius antea meminimus: Megerā de qua cōmode re
feremus & Alecto que dicta est vt græci scribūt . παραταμνησειν
q̄ nullū scelus inultū pretereat. ¶ Inuisa . Maronis epitheton qui
de hac ipsa furia sic ait Odit & ipse p̄ Pluton: odere sorores tarta
rææ & alibi inuisū terras numē cælūq; leuabat. Sed in priore Ma
ronis versu: n̄ venerationis sed nature nomē est p̄: vt cū sequenti
verbo cōueniat: odere sorores Tartarææ. Nā suo more Ver. duas
& qdē diuersas sententiās pcurrit hic Orphei q̄ furias Plutonis &
proserpinæ filias in hymnis canit: vt in sequentibus indicabimus
alterā paulopost Aeschylī quō ait. Hūc mihi da propriū virgo sa
ta nocte laborē. Quippe Aeschylus (vt pposuimus) Easde nocte
genitas existimauit. ¶ Ligat temone . iungit curru Nā Temo ps
curr; est . Ouid. Aureus axis erat temo aureus. ¶ Iugales; equos
qui iuncti currū trahunt. ¶ Mādunt carpunt. ¶ Pascua prata Coc
cyti ifernæ paludis: de qua supra. ¶ Errat ad equorū naturā respe
xit: q̄ pascendo vagātur vt aliud itē pecus Ver. Mille meæ sicut er
rāt in montibus agnæ. ¶ Spacijs allusit ad inane: qd̄ inensū sta
tuit. Lucre. & illic inferos eē: quorūdā snia dictauimus. ¶ Erebi
nūc iferni de hoc repete q̄ supra recitauim;. ¶ Nigrantib; caligi
gine obductis. ¶ Stagna lz. Lethe fluius est aphrycæ de quo

Stra. Luca. Pli. eadē appellatione alter inferni: dictus ab obliuione
 que mortē sequitur: & apud græcos ληθη dicitur Macro. philoso-
 phorū sententias rimatus: altiorē rei fabulosæ cām reddit ait. n.
 Hylen: quā materiā dici supra docuimus: bifariam diuidi: in Ne-
 ctar que pars eius sūma sit: & purissima deorūq; potus & lethē: q̄
 ps eius inferior atq; turbidior aīarū potus existimatur: aīa quippe
 quō corpus subit: maiestatē vitæ prioris obliuiscitur: q̄ priuūq; tru-
 deretur in corpus potiebatur: solāq; eē in corpore vitā putat Mar-
 cida. nā q̄ inde potant: reū oīm obliuī inerti ocio languelcunt. ite-
 circo p̄ operis initia vulgus iners aīas appellauit aut certe marci-
 da: turbida voluit intelligere: ex ea disciplina: cuius supra Macro.
 assertor ē. ¶ Tranquillæ. q̄ molestarū rerum memoriā tollit. ¶ Spu-
 māt obl. q̄ illic ebiberāt ¶ Aegra. lāguida Ver. aut corpa saltu ī ter-
 rā misere: aut ignibus ægra dedere. ¶ Soporatis. hoc ait: qd̄ ijs q̄
 de Lethē bibunt: marcor: & in expugnabilis pene dormiēdi neces-
 sitas obrepit. ¶ Orphnæus. Orph: qd̄ nomen conuenit: quīs in
 alijs exēplaribus Orneus mēdose legatur: vnus equorū Plutonis
 dictus est. Dis. n. quō proserpinā rapuit vt Orpheus etiā canit q̄-
 drigis inuectus ē Οσφραϊος apud græcos nigrū significat: & οσ-
 φραϊη nigra: qd̄ epitheton docti tribuit in hymnis Home. siue is
 est quē veneramur: vt placet Pausaniæ: siue: alter gramaticus co-
 gnomento sellius: quē vario carminū genere lusisse legimus apd̄
 Suidā qua rōne infernalē quādam Nymphā orphnē dixit Oui.
 Acalaphus vidit quam quondā dī orphne inter auernales haud
 ignotissima Nymphas ex Acheronte suo: furuis peperisse sub vn-
 dis. ¶ Crudele. nomē pro aduerbio. ¶ Micans micare apud Cice.
 digitis Sortiri significat qd̄ etiam Nonius obseruauit. Micare p̄
 terea equi dicuntur quō incondito motu: iugas & totū corpus excu-
 tiunt: & pedibus terrā pulsant vt hic eodē verbo Ver. in geor. vs̄
 est. Micat auribus & tremitt artus. ¶ Aethō. Aethon apud Oui.
 vnus e quatuor solis eqs: ab effectu græci noīs appellatus: qd̄ vrē
 tē. significat eundē Clau. haud incōmode Plutoni tribuit. nā si re-
 ste qdā philosophi n̄ris in corporibus inferos statuerunt: nonne
 plutoni qui manū sūmus est. Aethō maxime conuenit p̄pter ar-
 dores irarū cæterasq; cupiditates: & īprimis amoris: qui feruentis-
 simus affectus est: & Aethon alibi dictus a Cla. Puer Ilicet Ae-
 thō profilit quid se referamus ad auaritiā: quippe fames que nūq̄
 satis expleri potest: Aethon græce dicitur quod Erisethoni co-

Nectar

Plutōis eq̄
orphneusHymni cuius
HomeriOrphne
nymphæMicare
Aethon.

Erisethon.

Nyctens

gnomen hæsit vt Hæstodi testimonio: scribit interpretes Lycophronis: quò Cereris indignatione nullis vnq̄ dapibus satiaretur: vt est apud Ouidium. In alijs omnibus codicibus Etonis extat. confuso carmine & sensu nos qđ maxime conuenire videbatur: & numeroꝝ lex exigebat. Aethon castigauimus. Ocyor sagitta. velocior iaculo. ¶ Nycteus. ita vocatus ē Anthiopæ pater eius: quam versus in satyrum Iupiter vitiauit. vt innuit Ouid & Apollonius ex interpretatione Sophoclis. Equi nomen hic est: a nocte figuratū quæ vnq̄ græce dicitur: id latine Nocturnus expresserit: quē præfidem noctis deum Plautus accepit. nam Seruus: apud eum solia quò noctem illā: qua Iupiter cum Alcmena concubuit solito longiorem videret ita loquitur. Credo ego hac noctu nocturnū obdormiuisse ebrīū. Martianus itē Capella inter infernos deos eundem nominat. Velouis inquit ac dij publici terquino ex limite conuocantur ex vltima regione Nocturnus ianitoresq̄ terrestres similiter aduocati.

Armenti: Ditisq̄ nota signatus Alastor:

Stabant ante fores iuncti: sequumq̄ fremebant

Craftina venturę spectantes gaudia prædæ.

Alastor: ¶

¶ Alastor. Alastor (vt autor ē Asclepiades) Nelei filius fuit Nestoris frater. Alastor itē vocatur is qui patrata cæde ελαυνεσθαί hoc est exulare: atq̄ ex hominū medio pelli dignus est aut Alastor certe dicitur ab αλασθαί qđ est errare: siue qđ αλασα. i. nefaria commisit: vt Chrysippus interpretatur. Apollodorus ab αλιταίη verbo deducit. id ea deliquere significat apud græcos que nec aquæ aspersione neq̄ dię numero tolli queunt. vt Alastor intelligatur: culus animi labes: nec diuturnitate vanelescere: nec expiationibus vllis elui potest. Alastor etiam Iouis per epitheton nomen est: q̄ eos vlciscatur in quos αλαστα commituntur. Menauder. ΟΔαίμονον λωτωϛ Plut. in quæst. Apollodori quidam sententiā omisso autoris nomie recitauit. ¶ Ditis nota signatur pecori notas inurere: vetus institutū fuit. Siquidē Sisyphus excogitato nouo signandi pecoris genere: deprendit Autolyçi furta: cuius Homerus meminuit. Quin & in nubibus Aristophanes Samphoram di

¶ Pecoris in
vrendimos.

xit equum. q. s. litterā tergo inustā gereret nā & hoc obseruaba-
tur vt eius cuius pecus esset: prima nominis littera inureretur.
Hoc autē poeta confixit: q. Athenis Alastor: Aliterius: & Palāne
in æs in cisa nomina spectabantur. autor Socrates aut alludit ad
Alastoris. Etimologia: quā ex Apollodori interpretatione retu-
limus. ¶ Ante fores in vestibulo. ¶ Iuncti. s. currus nā qui curru
vehitur iungere equos dicitur. ¶ Sequum. aduerbiū non nomen ē.
¶ Fremebāt. fremit⁹ & hinnitus equorū vox est. ¶ Craftina. i. se
quēris diei. ¶ Predeq. futuri raptus: quē deinceps poeta contexet:

Jungere
equos

¶ Præfatio libri secundi ad Florentinū

Cia sopitis ageret quō tantibus Orpheus

Neglectumq; diu deposuisset opus.

Lugebant erepta sibi solatia Nymphæ

Lugebant dulces flumina mœstra modos

Sæua feris natura redit: metuensq; leonem

Implorat cytharæ vacca tacentis opem:

Illius & durī fluere silentia montes:

¶ Ocia sopitis ageret cum cantibus Orpheus.

Aec e'egia tota tua est Catelliane: nam re
cognosces in te: quæ laudat in alio Clau-
di. Agit. n. gratias Florentino cuius recē-
ti liberalitate prouocatus: ad carmē poe-
ta redierat angustia rei familiaris i' termi-
sum. Atq; ingenua attestatōne quicquid
deinceps scripserit amico acceptum ref-
fert. Idem nos exemplum sequuti su-
mus nam quō tu nos inuidiæ telis electos: eius quam nemo